Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2026. március 26.*

Tartalomjegyzék

I. Jogi háttér és a jogviták előzményei . . . 9

A. A (KKBP) 2022/329 határozat . . . 10

B. A többek között a 2022/329 határozattal módosított 2014/145 határozat . . . 10

C. A 269/2014 rendelet . . . 12

D. A vitatott határozat és rendelet (C-696/23. P. és C-35/24. P. sz. ügy) . . . 12

E. A vitatott jogi aktusok (C-704/23. P., C-711/23. P. és C-111/24. P. sz. ügyek) . . . 13

1. A vitatott eredeti jogi aktusok (C-704/23. P., C-711/23. P. és C-111/24. P. sz. ügyek) . . . 13

2. A fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusok (C-704/23. P., C-711/23. P. és C-111/24. P. sz. ügyek) . . . 14

3. A fenntartásról szóló második vitatott jogi aktusok (C-704/23. P. és C-711/23. P. sz. ügy) . . . 15

II. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítéletek . . . 16

A. A Törvényszék előtti eljárás és az első megtámadott ítélet (C-696/23. P. sz. ügy) . . . 16

B. A Törvényszék előtti eljárás és a második megtámadott ítélet (C-704/23. P. sz. ügy) . . . 17

C. A Törvényszék előtti eljárás és a harmadik megtámadott ítélet (C-711/23. P. sz. ügy) . . . 18

D. A Törvényszék előtti eljárás és a negyedik megtámadott ítélet (C-35/24. P. sz. ügy) . . . 19

E. A Törvényszék előtti eljárás és az ötödik megtámadott ítélet (C-111/24. P. sz. ügy) . . . 20

III. A Bíróság előtti eljárás és a fellebbezők kérelmei . . . 21

A. Az ügyek egyesítéséről . . . 21

* Az eljárás nyelvei: angol és francia.

B. A beavatkozási kérelmekről . . . 22

C. A felek kérelmei a fellebbezési eljárásokban . . . 22

1. A felek kérelmei a C-696/23. P. sz. ügyben . . . 22

2. A felek kérelmei a C-704/23. P. sz. ügyben . . . 22

3. A felek kérelmei a C-711/23. P. sz. ügyben . . . 23

4. A felek kérelmei a C-35/24. P. sz. ügyben . . . 23

5. A felek kérelmei a C-111/24. P. sz. ügyben . . . 24

D. Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmekről . . . 24

1. A C-696/23. P. sz. ügyben az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről . . . 24

2. A C-711/23. P. sz. ügyben az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről . . . 25

IV. A fellebbezésekről . . . 26

A. A g) kritérium Törvényszék általi megsértésére vonatkozó jogalapokról . . . 27

1. A g) kritérium értelmében vett, „az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezés Törvényszék általi téves értelmezésére alapított érvekről . . . 28

a) A C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és harmadik jogalap első részéről, valamint a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és harmadik jogalap első részéről . . . 28

1) A felek érvei . . . 28

2) A Bíróság álláspontja . . . 29

b) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének második kifogásáról, a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első, második és harmadik részéről, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részének első kifogásáról és a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett hetedik jogalapról . . . 35

1) A felek érvei . . . 35

2) A Bíróság álláspontja . . . 36

2. A g) kritérium értelmében vett „vezető” fogalmának a Törvényszék általi téves értelmezésére alapított jogalapokról . . . 37

a) A felek érvei . . . 37

b) A Bíróság álláspontja . . . 40

1) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap elfogadhatóságáról 40

2) Az ügy érdeméről 42

i) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap harmadik részéről és a C-35/24. P. sz. ügy első jogalapjának negyedik részéről 42

ii) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének első és második kifogásáról, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és negyedik jogalap első részéről 45

B. Az arányosság elvének és a Charta 52. cikke (1) bekezdésének a Törvényszék általi megsértésére alapított jogalapokról, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részéről 48

1. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett, a Charta 52. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére vonatkozó harmadik jogalapról 48

a) A felek érvei 48

b) A Bíróság álláspontja 49

2. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalapról és a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik, a Charta 52. cikke (1) bekezdése második mondatának megsértésére vonatkozó jogalapról, valamint a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap az arányosság elvének megsértésére vonatkozó második részéről 50

a) A felek érvei 50

b) A Bíróság álláspontja 52

1) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első, második és negyedik részének elfogadhatóságáról 52

2) Az ügy érdeméről 53

i) Előzetes észrevételek 53

ii) Elemzés 54

3. A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részéről 57

a) A felek érvei 57

b) A Bíróság álláspontja 57

C. A Törvényszék által a g) kritérium jogellenességére vonatkozó kifogások elemzése során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított jogalapokról 58

1. A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról 58

a) A felek érvei 58

b) A Bíróság álláspontja . . . 59

2. A C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapok második részéről . . . 62

a) A felek érvei . . . 62

b) A Bíróság álláspontja . . . 63

D. A Törvényszék által az egyenlő bánásmód elvének elemzése során elkövetett téves jogalkalmazásra vonatkozó jogalapokról . . . 65

1. A felek érvei . . . 65

2. A Bíróság álláspontja . . . 66

E. Az arra vonatkozó jogalapokról, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat azon kérdést illetően, hogy a g) kritérium alkotóelemei az öt fellebbező tekintetében teljesültek-e . . . 67

1. A Törvényszék által azon kérdés elemzése során elkövetett állítólagos téves jogalkalmazásról és elferdítésről, hogy azok a gazdasági ágazatok, amelyekben a második, harmadik, negyedik és ötödik fellebbező tevékenykedik vagy tevékenykedett, jelentős bevételi forrást jelentenek-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára . . . 68

a) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról, valamint a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapok első részéről . 68

1) A felek érvei . . . 68

2) A Bíróság álláspontja . . . 70

i) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének elfogadhatóságáról . . . 70

ii) Az ügy érdeméről . . . 70

b) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének első kifogásáról, a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről és negyedik, ötödik, valamint hatodik részéről, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második és harmadik részéről, a negyedik jogalap első és második részéről, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik és hatodik jogalapról . . . 72

i) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének első kifogásáról . . . 72

– A felek érvei . . . 72

– A Bíróság álláspontja . . . 72

ii) A C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről, valamint a negyedik jogalap negyedik, ötödik és hatodik részéről . . . 74

– A felek érvei . . . 74

– A Bíróság álláspontja . . . 75

iii) A C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második és harmadik részéről, valamint a negyedik jogalap első részéről és második részének második kifogásáról . . . 76

– A felek érvei . . . 76

– A Bíróság álláspontja . . . 77

iv) A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik és hatodik jogalapról . . . 79

– A felek érvei . . . 79

– A Bíróság álláspontja . . . 80

2. A második fellebbező „befolyását”, valamint az első és az ötödik fellebbező által „tevékenységnek” a g) kritérium értelmében vett gyakorlását illetően a Törvényszék által elkövetett állítólagos téves jogalkalmazásról és elferdítésről . . . 81

a) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap első részéről . . . 81

1) A felek érvei . . . 81

2) A Bíróság álláspontja . . . 82

b) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének harmadik kifogásáról . . . 82

1) A felek érvei . . . 82

2) A Bíróság álláspontja . . . 82

c) C-111/24. P. sz. ügy . . . 83

1) A felek érvei . . . 83

2) A Bíróság álláspontja . . . 84

i) Az elfogadhatóságról . . . 84

ii) Az ügy érdeméről . . . 85

F. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről és az ötödik jogalapról, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik kereseti kérelemről, a C-35/24 P. sz. ügy első jogalapjának ötödik részéről és a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról . . . 86

1. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről és az ötödik jogalapról . . . 86

1) Az első jogalap második részéről . . . 86
i) A felek érvei . . . 86
ii) A Bíróság álláspontja . . . 86
2) Az ötödik jogalapról . . . 87
2. A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik kereseti kérelemről . . . 87
3. A C-35/24. P. sz. ügy első jogalapjának ötödik részéről . . . 87
4. A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról . . . 88
a) A felek érvei . . . 88
b) A Bíróság álláspontja . . . 88
V. Végkövetkeztetés . . . 90
VI. A költségekről . . . 91

„Fellebbezés – Az Ukrajna elleni katonai agresszióra tekintettel hozott korlátozó intézkedések – 2014/145/KKBP határozat – Az 1. cikk (1) bekezdésének e) pontja és a 2. cikk (1) bekezdésének g) pontja – 269/2014/EU rendelet – A 3. cikk (1) bekezdésének g) pontja – Pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása – »Az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek« fogalma – Jogellenességi kifogás – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 16., 17., 47. cikke és 52. cikkének (1) bekezdése – A magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jog, a vállalkozás szabadsága, a tulajdonhoz való jog és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog – Korlátozások – A jogszerűség és az arányosság elve – Az egyenlő bánásmód elve”

A C-696/23. P., C-704/23. P., C-711/23. P., C-35/24. P. és C-111/24. P. sz. egyesített ügyekben,

Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy (lakóhelye: Jekatyerinburg [Oroszország], képviselik: A. Egger, P. Goeth, G. Lansky és E. Steiner Rechtsanwälte) (C-696/23 P),

Tigran Khudaverdyan (lakóhelye: Moszkva [Oroszország], képviselik kezdetben: F. Bélot, T. Bontinck, M. Brésart és J. Goffin, később: F. Bélot, T. Bontinck, és J. Goffin avocats) (C-704/23 P),

Viktor Filippovich Rashnikov (lakóhelye: Magnitogorszk [Oroszország], képviselik: M. Campa avvocato, M. Moretto avocat, M. Pirovano avvocata, D. Rovetta avocat és V. Villante avvocato) (C-711/23 P),

Dmitry Arkadievich Mazepin (lakóhelye: Moszkva, képviselik: A. Bass avocat, M. Campa avvocato, M. Moretto, D. Rovetta avocats és V. Villante avvocato) (C-35/24 P),

German Khan (lakóhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: A. Bass és T. Marembert avocats) (C-111/24 P)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján benyújtott öt fellebbezése tárgyában, amelyeket a C-696/23. P. és a C-704/23. P. sz. ügyben 2023. november 16-án, a C-711/23. P. sz. ügyben 2023. november 22-én, a C-35/24. P. sz. ügyben 2024. január 18-án, a C-111/24. P. sz. ügyben pedig 2024. február 8-án nyújtottak be,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik kezdetben: B. Driessen, P. Mahnič, P. Pecheux, V. Piessevaux, J. Rurarz, L. Vétillard és S. Van Overmeire, később: B. Driessen, P. Pecheux, V. Piessevaux, J. Rurarz, L. Vétillard és S. Van Overmeire, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

támogatják:

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: K. Najmanová, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Carpus Carcea és L. Puccio, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek a fellebbezési eljárásban (C-35/24 P),

a **Lett Köztársaság** (képviselik: J. Davidoviča, K. Pommere és S. Zābele, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-35/24 P),

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, C. Lycourgos, I. Jarukaitis, M. L. Arastey Sahún (előadó), I. Ziemele, J. Passer, O. Spineanu-Matei, M. Condinanzi és F. Schalin tanácselnökök, E. Regan, N. Piçarra, A. Kumin, B. Smulders, S. Gervasoni és N. Fenger bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: A. Lamote tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2025. február 11-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2025. június 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A C-696/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy (a továbbiakban: első fellebbező) az Európai Unió Törvényszéke 2023. szeptember 6-i Pumpyanskiy kontra Tanács ítéletének (T-270/22, a továbbiakban: első megtámadott ítélet, EU:T:2023:490)

hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbezőnek az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. március 9-i (KKBP) 2022/397 tanácsi határozat (HL 2022. L 80. I., 98. o.; helyesbítés: HL 2022. L 55., 81. o.) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. március 9-i (EU) 2022/396 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2022. L 80. I., 1. o.) (a továbbiakban együtt: vitatott határozat és rendelet) azon részének megsemmisítése iránti keresetét, amelyben a vitatott határozat és rendelet felveszi a nevét az azokhoz mellékelt jegyzékekbe.

2 A C-704/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében Tigran Khudaverdyan (a továbbiakban: második fellebbező) a Törvényszék 2023. szeptember 6-i Khudaverdyan kontra Tanács ítéletének (T-335/22, a továbbiakban: második megtámadott ítélet, EU:T:2023:500) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbezőnek először is az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. március 15-i (KKBP) 2022/429 tanácsi határozat (HL 2022. L 87 I., 44. o.; helyesbítés: HL 2022. L 105., 67. o.) és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. március 15-i (EU) 2022/427 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2022. L 87 I., 1. o.) (a továbbiakban együtt: vitatott eredeti jogi aktusok), másodszor az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. szeptember 14-i (KKBP) 2022/1530 tanácsi határozat (HL 2022. L 239., 149. o.), és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. szeptember 14-i (EU) 2022/1529 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2022. L 239., 1. o.) (a továbbiakban együtt: a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusok), harmadszor pedig az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2023. március 13-i (KKBP) 2023/572 tanácsi határozat (HL 2023. L 75 I., 134. o.), valamint az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. március 13-i (EU) 2023/571 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2023. L 75 I., 1. o.) (a továbbiakban együtt: a fenntartásról szóló második vitatott jogi aktusok; és a vitatott eredeti jogi aktusokkal, valamint a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusokkal együtt: vitatott jogi aktusok) azon részének megsemmisítése iránti keresetét, amelyben e jogi aktusok felveszik és fenntartják a nevét az azokhoz mellékelt jegyzékekben.

3 A C-711/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében Viktor Filippovich Rashnikov (a továbbiakban: harmadik fellebbező) a Törvényszék 2023. szeptember 13-i Rashnikov kontra Tanács ítéletének (T-305/22, a továbbiakban: harmadik megtámadott ítélet, EU:T:2023:530) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbezőnek a vitatott jogi aktusok azon részének megsemmisítése iránti keresetét amelyben e jogi aktusok felveszik és fenntartják a nevét az azokhoz mellékelt jegyzékekben.

4 A C-35/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében Dmitry Arkadievich Mazepin (a továbbiakban: negyedik fellebbező) a Törvényszék 2023. november 8-i Mazepin kontra Tanács ítéletének (T-282/22, a továbbiakban: negyedik megtámadott ítélet, EU:T:2023:701) hatályon

kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbezőnek a vitatott határozat és rendelet azon részének megsemmisítése iránti keresetét amelyben e jogi aktusok felveszik és fenntartják a nevét az azokhoz mellékelt jegyzékekben.

5 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében German Khan (a továbbiakban: ötödik fellebbező) a Törvényszék 2023. november 29-i Khan kontra Tanács ítéletének (T-333/22, a továbbiakban: ötödik megtámadott ítélet, EU:T:2023:758) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbezőnek a vitatott eredeti jogi aktusok és a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusok azon részének megsemmisítése iránti keresetét amelyben e jogi aktusok felveszik és fenntartják a nevét az azokhoz mellékelt jegyzékekben.

I. Jogi háttér és a jogviták előzményei

6 A jogviták ténybeli és jogi hátterét az első megtámadott ítélet 2–17. pontja, a második megtámadott ítélet 2–18. pontja, a harmadik megtámadott ítélet 2–25. pontja, a negyedik megtámadott ítélet 2–15. pontja, valamint az ötödik megtámadott ítélet 2–18. pontja ismerteti. A jelen ügyek szempontjából ez a következőképpen foglalható össze és egészíthető ki.

7 A jelen ügyek az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt az Európai Unió által 2014 óta elfogadott korlátozó intézkedések kontextusába illeszkedik.

8 Az első, a harmadik és a negyedik fellebbező orosz állampolgárságú üzletember, a második fellebbező örmény állampolgárságú üzletember, az ötödik fellebbező pedig orosz és izraeli állampolgársággal rendelkező üzletember.

9 2014. március 17-én az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 2014/145/KKBP határozatot (HL 2014. L 78., 16. o.; helyesbítés: HL 2014. L 263., 35. o.).

10 Ugyanezen a napon a Tanács az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendeletet (HL 2014. L 78., 6. o.).

11 Az Oroszországi Föderáció fegyveres erői által 2022. február 24-én Ukrajna ellen indított inváziót követően a Tanács 2022. február 25-én elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló (KKBP) 2022/329 határozatot (HL 2022. L 50., 1. o.). Ugyanezen a napon ezen intézmény elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2022/330 rendeletet (HL 2022. L 51., 1. o.).

A. A (KKBP) 2022/329 határozat

12 A 2022/329 határozat (5) és (8)–(11) preambulumbekezdése kimondja:

„(5) 2022. január 24-én […] a Tanács újólag megerősítette, hogy az Oroszország által Ukrajnával szemben elkövetett minden további katonai agressziónak komoly következményei és súlyos ára lesz, ideértve az ágazati és egyedi korlátozó intézkedések széles körét, amelyek elfogadására a partnerekkel koordinálva fog sor kerülni.

[…]

(8) A főképviselő 2022. február 22-én nyilatkozatot adott ki az Unió nevében, amelyben elítélte az említett jogellenes cselekményt, amely még inkább aláássa Ukrajna szuverenitását és függetlenségét, és súlyosan sérti a nemzetközi jogot és a nemzetközi megállapodásokat, ideértve az ENSZ Alapokmányát, a Helsinki Záróokmányt, a Párizsi Chartát és a budapesti megállapodást, valamint a minszki megállapodásokat és az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2202 (2015) sz. határozatát. A főképviselő sürgette Oroszországot mint a konfliktusban részt vevő felet, hogy vonja vissza az említett elismerést, tartsa be kötelezettségvállalásait, tartsa tiszteletben a nemzetközi jogot, és térjen vissza a normandiai formátumban és a háromoldalú összekötő csoportban folytatott megbeszélésekhez. A főképviselő bejelentette, hogy az Unió további korlátozó intézkedések sürgős elfogadásával fog reagálni az Oroszország által elkövetett ezen legutóbbi jogsértésekre.

(9) Az Oroszországi Föderáció elnöke 2022. február 24-én Ukrajnában folytatandó katonai műveletet jelentett be, és orosz fegyveres erők támadást indítottak Ukrajna ellen. Az említett támadás Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének nyilvánvaló megsértését jelenti.

(10) A[z Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője] 2022. február 24-én az Unió nevében tett nyilatkozatában a lehető leghatározottabban elítélte az Oroszországi Föderáció fegyveres erői által provokáció nélkül indított, Ukrajnába irányuló inváziót, valamint Belarusz részvételét ebben az Ukrajna elleni agresszióban. A[z Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője] jelezte, hogy az uniós válaszlépés mind ágazati, mind egyedi korlátozó intézkedéseket magában fog foglalni.

(11) Tekintve a helyzet súlyosságát, a Tanács úgy véli, hogy a jegyzékbevételi kritériumokat módosítani kell, hogy a jegyzék magában foglaljon az Oroszországi Föderáció kormányát támogató vagy általa előnyökhöz jutó személyeket és szervezeteket, valamint olyan személyeket és szervezeteket, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak a számára, továbbá a jegyzékbe vett személyekkel vagy szervezetekkel kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyeket.”

B. A többek között a 2022/329 határozattal módosított 2014/145 határozat

13 A 2022/329 határozattal módosított 2014/145 határozat (a továbbiakban: 2014/145 határozat) 1. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy – az ezen 1. cikk (2), (3) és (6) bekezdésében meghatározott eltérésekre is figyelemmel – tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák többek között a különösen az a), b), d) és e) pontjában meghatározott kritériumoknak megfelelő természetes személyek területükre való belépését vagy az azon történő átutazását.

14 A 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének a), d), f) és g) pontja előírja többek között az e pontokban meghatározott kritériumoknak – amelyek lényegében megegyeznek az e határozat 1. cikke (1) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában előírt kritériumoknak – megfelelő természetes személyekhez tartozó vagy a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztását. A rendelkezés szövege az alábbi:

„Be kell fagyasztani az alábbiakhoz tartozó vagy a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást:

a) az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét vagy Ukrajna stabilitását vagy biztonságát aláásó vagy fenyegető, vagy a nemzetközi szervezetek Ukrajnában végzett munkáját akadályozó intézkedésekért vagy politikákért felelős, azokat támogató vagy végrehajtó természetes személyek;

[…]

d) a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozóknak anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtó, illetve általuk előnyökhöz jutó természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek;

[…]

f) a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormánya részére anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtó, illetve általa előnyökhöz jutó természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek; vagy

g) a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek, illetve jogi személyek, szervezetek vagy szervek,

[…]

valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek, a mellékletben felsoroltak szerint.”

15 A 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének eredeti változata a következőképpen szólt:

„Befagyasztásra kerül minden olyan pénzeszköz és gazdasági erőforrás, amely az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedésekért és politikákért felelős természetes személyekhez, vagy a velük összefüggésbe hozható természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozik, azok birtokában van vagy ellenőrzése alatt áll.”

16 A 2014/145 határozat 2. cikkének (3)–(5), (7) és (8) bekezdése lényegében azt írja elő, hogy a tagállamok illetékes hatóságai bizonyos körülmények között és feltételek mellett engedélyezhetik egyes befagyasztott pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások felszabadítását, és engedélyezhetik a kifizetéseket egyes szervezetek számára, és hogy az e határozat mellékletében felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek az e jegyzékbe való felvételük időpontja előtt megkötött szerződések alapján esedékes kifizetéseket teljesíthetnek.

17 Az említett határozat 6. cikkének harmadik bekezdése úgy rendelkezik, hogy a határozatot folyamatosan felül kell vizsgálni, és ha a Tanács úgy ítéli meg, hogy e határozat céljai nem valósultak meg, a határozatot meg kell újítani, vagy adott esetben módosítani kell.

C. A 269/2014 rendelet

18 A 2022/330 rendelettel módosított 269/2014 rendelet (a továbbiakban: 269/2014 rendelet) 3. cikke (1) bekezdésének a), d), f) és g) pontja felsorolja azokat a kritériumokat, amelyek többek között azon természetes személyeknek az e rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékbe való felvételéhez kapcsolódnak, akiknek a pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően be kell fagyasztani. E kritériumok lényegében megegyeznek a jelen ítélet 14. pontjában említett kritériumokkal.

19 Ugyanezen rendelet 4–6b. cikke lényegében ugyanazokat a rendelkezéseket veszi át, mint amelyek a 2014/145 határozat 2. cikkének (3)–(5), (7) és (8) bekezdésében szerepelnek.

20 A 269/2014 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az e rendelet I. mellékletében foglalt jegyzéket rendszeres időközönként, de legalább 12 havonta felül kell vizsgálni.

D. A vitatott határozat és rendelet (C-696/23. P. és C-35/24. P. sz. ügy)

21 2022. március 9-én a Tanács az ukrajnai helyzet súlyosságára tekintettel elfogadta a vitatott határozatot és rendeletet. E jogi aktusokkal az első és a negyedik fellebbező nevét felvették a 2014/145 határozat mellékletében, illetve a 269/2014 rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékbe az alábbi indokok alapján:

„[Az első fellebbező] a PJSC Pipe Metallurgic Company [(a továbbiakban: TMK)] igazgatótanácsának elnöke, valamint a Group Sinara elnöke és igazgatótanácsának tagja. Ezáltal támogatja az Oroszországi Föderáció hatóságait és állami tulajdonban lévő vállalatait, többek között az orosz államvasutakat, a Gazpromot és a Rosneftet, és hasznot húz a velük való együttműködésből. Ennélfogva olyan gazdasági ágazatokban tevékenykedik, amelyek jelentős bevételi forrást jelentenek az Oroszországi Föderáció Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős kormánya számára.

2022. február 24-én, az Ukrajna elleni orosz agresszió kezdeti szakaszát követően [az első fellebbező] és további 36 üzletember találkozott Vladimir Putin elnökkel és az orosz kormány más tagjaival, hogy megvitassák a nyugati szankciókat követő intézkedések hatását. Az a tény, hogy meghívták erre a találkozóra, azt mutatja, hogy Vladimir Putin legbelső köréhez tartozik, és olyan intézkedéseket vagy politikákat támogat vagy hajt végre, amelyek aláássák vagy fenyegetik Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét, valamint Ukrajna stabilitását és biztonságát. Azt is mutatja, hogy egyike a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszország kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletembereknek.

[…]

„[A negyedik fellebbező] az Uralchem ásványiműtrágya-gyártó vállalat tulajdonosa és vezérigazgatója. Az Uralchem Group a vegyipari termékek széles skáláját – többek között ásványi műtrágyákat és ammónium tartalmú kálisalétromot – gyártó orosz vállalat. Saját megítélése szerint a vállalat a legnagyobb ammónium-nitrát-gyártó, továbbá az ammónia és a nitrogénműtrágyák második legnagyobb gyártója Oroszországban. [A negyedik fellebbező] tehát olyan gazdasági ágazatokban tevékenykedő üzletember, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderáció Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős kormánya számára.

2022. február 24-én, az Ukrajna elleni orosz agresszió kezdeti szakaszát követően [a negyedik fellebbező] és további 36 üzletember találkozott Vladimir Putin elnökkel és az orosz kormány más tagjaival, hogy megvitassák a nyugati szankciókat követő intézkedések hatását. Az a tény, hogy meghívták erre a találkozóra, azt mutatja, hogy Vladimir Putin legbelső köréhez tartozik, és olyan intézkedéseket vagy politikákat támogat vagy hajt végre, amelyek aláássák vagy fenyegetik Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét, valamint Ukrajna stabilitását és biztonságát. Azt is mutatja, hogy egyike a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszország kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletembereknek.

2021 decemberében [a negyedik fellebbező] az »Uralchem« felett ellenőrzést gyakorló, ciprusi székhelyű Uralchem Holding és CI-Chemical Invest vállalatokat az Oktyabrszkij-szigeten, Kalinyingrád régiójának (oblaszty) különleges közigazgatási körzetében fennálló orosz joghatóság alá jegyeztette be.”

E. A vitatott jogi aktusok (C-704/23. P., C-711/23. P. és C-111/24. P. sz. ügyek)

1. A vitatott eredeti jogi aktusok (C-704/23. P., C-711/23. P. és C-111/24. P. sz. ügyek)

22 2022. március 15-én a Tanács az ukrajnai helyzet súlyosságára tekintettel elfogadta a vitatott eredeti jogi aktusokat. E jogi aktusokkal a második, a harmadik és az ötödik fellebbező nevét felvették a 2014/145 határozat mellékletében, illetve a 269/2014 rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékbe a következő, e két jegyzékben azonos módon megfogalmazott indokok alapján:

„[Az ötödik fellebbező] az egyik fő részvényese az Alfa Group konglomerátumnak, amelynek tagja az Alfa Bank, Oroszország egyik legnagyobb adófizetője. A közvélekedés szerint az egyik legbefolyásosabb személy Oroszországban. Az Alfa Bank többi tulajdonosához (Mikhail Fridmanhoz és Petr Avenhez) hasonlóan szoros kapcsolatot tart fenn Vladimir Putinnal, és továbbra is jelentős előnyökhöz juttatja őt, illetve jut általa. Az Alfa Group tulajdonosai ebből a kapcsolatból kifolyólag üzleti és jogi előnyökben részesülnek. Vladimir Putin legidősebb lánya, Maria Alfa-Endo néven jótékonysági projektet működtetett, amelyet az Alfa Bank finanszírozott. Vladimir Putin az Alfa Group orosz hatóságok iránti lojalitását azzal jutalmazta, hogy politikai segítséget nyújtott az Alfa Groupnak külföldi beruházási terveihez.

Ezáltal [az ötödik fellebbező] aktív anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtott a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozók részére, valamint általuk előnyökhöz jutott. Emellett egyike a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Orosz Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető orosz üzletembereknek.

[…]

„[A harmadik fellebbező] vezető orosz oligarcha, aki a Magnitogorski Vas- és Acélipari Művek (Magnitogorsk Iron & Steel Works, MMK) vállalat tulajdonosa és igazgatótanácsának elnöke. Az MMK Oroszország egyik legnagyobb adófizetője. A vállalat adóterhei az utóbbi időben megemelkedtek, aminek következtében az orosz állami költségvetés jóval magasabb bevételekhez jutott.

Ezért [a harmadik fellebbező] olyan gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető orosz üzletember, amelyek jelentős bevételi forrást jelentenek a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormánya számára.

[…]

[A második fellebbező] a Yandex [NV] ügyvezető igazgatója, amely Oroszország egyik vezető technológiai vállalata, amely gépi tanulással működő intelligens termékekkel és szolgáltatásokkal foglalkozik. A Yandex korábbi hírigazgatója azzal vádolta a vállalatot, hogy az az ukrajnai háborúról szóló információk oroszok előli »eltitkolásának kulcsszereplője«. Emellett, azt követően, hogy az orosz kormány megfenyegette az orosz médiát azzal kapcsolatban, hogy mit hoznak nyilvánosságra, a vállalat a keresőmotorjával Ukrajnáról szóló híreket kereső orosz felhasználókat arra figyelmezteti, hogy interneten megbízhatatlan információk találhatóak.

2022. február 24-én [a második fellebbező] részt vett az oligarchák Vladimir Putinnal való, a Kremlben tartott találkozóján, amelynek célja az volt, hogy megvitassák a nyugati szankciókat követő lépések hatásait. Az a tény, hogy meghívták erre a találkozóra, azt mutatja, hogy a Vladimir Putinhoz közel álló oligarchák legbelső köréhez tartozik, és olyan intézkedéseket vagy politikákat támogat vagy hajt végre, amelyek aláássák vagy fenyegetik Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét, valamint Ukrajna stabilitását és biztonságát. Emellett egyike a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszország kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletembereknek.”

23 A 2022/427 végrehajtási rendelet (5) preambulumbekezdése, amely a két vitatott eredeti jogi aktus egyike, a következőket mondja ki:

„A Tanács 2022. február 25-én elfogadta az (EU) 2022/330 rendeletet, amellyel módosította a jegyzékbevételi kritériumokat annak érdekében, hogy a jegyzék magában foglaljon az Oroszországi Föderáció kormányát támogató vagy általa előnyökhöz jutó személyeket és szervezeteket, az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító személyeket és szervezeteket, továbbá a jegyzékbe vett személyekkel vagy szervezetekkel kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyeket.”

2. A fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusok (C-704/23. P., C-711/23. P. és C-111/24. P. sz. ügyek)

24 2022. szeptember 14-én a Tanács a jelen ítélet 22. pontjában szereplővel azonos indokolás alapján elfogadta a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusokat, amelyekkel fenntartotta a második, a harmadik és az ötödik fellebbező nevének a 2014/145 határozat mellékletében, valamint

a 269/2014 rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékben való szerepeltetését, azzal a pontosítással, hogy a második fellebbezőt illetően az indokolás immár pontosította, hogy ő a Yandex „korábbi” ügyvezető igazgatója.

3. A fenntartásról szóló második vitatott jogi aktusok (C-704/23. P. és C-711/23. P. sz. ügy)

25 2023. március 13-án a Tanács elfogadta a fenntartásról szóló második vitatott jogi aktusokat, amelyekkel fenntartotta a második és a harmadik fellebbező nevének a 2014/145 határozat és a 269/2014 rendelet mellékleteiben szereplő jegyzékekben való szerepeltetését. Míg e felvétel indokolása a harmadik fellebbezőt illetően változatlan maradt, addig a második fellebbező neve jegyzékbe vételének indokolása a következőképpen szólt:

„[A második fellebbező] a Yandex N. V. korábbi ügyvezető igazgatója és korábbi vezérigazgató-helyettese, aki az Európai Unió általi jegyzékbe vételét követően lemondott e tisztségeiről. Továbbra is a Yandex felső vezetői közé tartozik, és befolyással van a vállalat tevékenységeire.

A Yandex Oroszország legnagyobb technológiai vállalata. Jelentős adóbevételt hoz az Oroszországi Föderáció kormánya számára. A vállalat részvényesei és befektetői között orosz állami tulajdonú bankok is jelen vannak, mint például a Sberbank és a VTB. A Yandex 2019-ben hozzájárult egy olyan szerkezetátalakításhoz, amely aranyrészvényt adott egy, „az Oroszországi Föderáció érdekeinek védelme” céljából újonnan létrehozott közhasznú alapítványnak (Public Interest Foundation). A közhasznú alapítványon keresztül az Oroszországi Föderáció kormánya vétójogot gyakorolhat egy sor meghatározott kérdésben.

A Yandex Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújának kezdete óta követte az Oroszországi Föderáció kormánya által alkalmazott tájékoztatási politikát és cenzúrát. A Yandex-keresőmotor keresési eredményei megfeleltek az orosz hatóságok kéréseinek, csak a háborúpárti orosz propagandához kapcsolódó forrásokat jelenítve meg. Emellett a Yandex segített az Ukrajna elleni invázióval kapcsolatos hamis és oroszbarát állításokat terjesztő weboldalaknak, hogy digitális hirdetések révén nyereségre tegyenek szert.

2022. február 24-én [a második fellebbező] részt vett az oligarchák Vladimir Putinnal való, a Kremlben tartott találkozóján, amelynek célja az volt, hogy megvitassák a nyugati szankciókat követő lépések hatásait. Az a tény, hogy meghívták erre a találkozóra, azt mutatja, hogy a Vladimir Putinhoz közel álló oligarchák legbelső köréhez tartozik, és olyan intézkedéseket vagy politikákat támogat vagy hajt végre, amelyek aláássák vagy fenyegetik Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét, valamint Ukrajna stabilitását és biztonságát.

Olyan gazdasági ágazatban tevékenykedő vezető üzletember, amely jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára, továbbá anyagilag vagy pénzügyileg támogatja az Oroszországi Föderáció Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős kormányát. Felelősség terheli az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét, valamint Ukrajna stabilitását vagy biztonságát aláásó vagy fenyegető intézkedések vagy politikák aktív támogatásáért vagy végrehajtásáért.”

II. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítéletek

A. A Törvényszék előtti eljárás és az első megtámadott ítélet (C-696/23. P. sz. ügy)

26 A Törvényszék Hivatalához 2022. május 17-én benyújtott keresetlevelével az első fellebbező keresetet indított a vitatott határozat és rendelet őt érintő részében történő megsemmisítése iránt. Megsemmisítés iránti keresetében az első fellebbező többek között a Tanács azon értékelését vitatta, amely szerint helyzete megfelel a 2014/145 határozat 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjában és 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában, valamint a 269/2014 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjában említett kritériumnak (a továbbiakban: g) kritérium). Álláspontja szerint ezen intézmény nyilvánvaló értékelési hibát követett el, és megsértette az első fellebbező alapvető jogait, valamint az arányosság elvét.

27 Az első megtámadott ítélettel a Törvényszék elutasította az első fellebbező keresetét. A g) kritériumot illetően a Törvényszék ezen ítélet 51., 56. és 58. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy a Tanács kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesét terjesztette elő, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy egyrészt az első fellebbező vezető üzletember volt a TMK-n és a Sinara-csoporton belüli tisztségei miatt, másrészt pedig, hogy tekintettel e tisztségekre és azon számos tevékenységi ágazatra, amelyekben e két vállalkozás működött, tevékenysége olyan gazdasági ágazatokra vonatkozott, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítottak az Oroszországi Föderáció kormánya számára. Az említett ítélet 57. pontjában a Törvényszék pontosította, hogy a g) kritérium értelmében vett „jelentős bevételi forrás” fogalma a gazdasági ágazatok által biztosított jelentős és nem elhanyagolható bevételi forrásra vonatkozik.

28 A Törvényszék egyébiránt az első megtámadott ítélet 62. pontjában megállapította, hogy az a tény, hogy a fellebbező a vitatott határozat és rendelet elfogadásának napján lemondott a két érintett társaságnál betöltött tisztségéről, nem releváns e jogi aktusok jogszerűségének értékelése szempontjából, mivel elfogadásuk napján még betöltötte e tisztségeket. Ezen ítélet 63. pontjában a Törvényszék azt is megállapította, hogy nem releváns az a tény sem, hogy az első fellebbező az említett jogi aktusok elfogadása előtt néhány nappal állítólagosan átruházta az e két társaságban birtokolt részvényeit, mivel ezen aktusok indokolása nem az említett társaságok e fellebbező általi ellenőrzésén, sem pedig ez utóbbi részvényesi jogállásán alapul. A Törvényszék ezenkívül az említett ítélet 65. pontjában megállapította, hogy az olyan tisztségek, mint amelyeket az első fellebbező a TMK-ban és a Sinara-csoportban betöltött, önmagukban lehetővé teszik a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembernek” minősítését, függetlenül az e fellebbező által e társaságok felett gyakorolt ellenőrzéstől.

29 Az első megtámadott ítélet 66. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a g) kritérium szövege nem hagy kétséget afelől, hogy az e kritériumban említett „jelentős bevételi forrásnak” nem a „vezető üzletemberektől”, hanem a „gazdasági ágazatokból” kell származnia. A Törvényszék ezen ítélet 67. pontjában elutasította az első fellebbező azon érvét is, amely szerint a Tanács nem támaszkodhatott volna kizárólag arra a körülményre, hogy a TMK és a Sinara-csoport Oroszországban adót fizetett, mivel ez az érv tárgyi tévedést tartalmazott.

30 Az arányosság elvének és az alapvető jogoknak a megsértésére alapított jogalapot illetően a Törvényszék az első megtámadott ítélet 79. pontjában megállapította, hogy a jelen ügyben teljesül az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 52. cikkének (1) bekezdésében említett négy feltétel. Közelebbről, ezen ítélet 80. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a

határozat és a vitatott rendelet által az első fellebbezővel szemben bevezetett korlátozó intézkedéseket „törvény írta elő”, mivel azokat olyan jogi aktusok tartalmazzák, amelyek többek között általános hatályúak, és amelyek az uniós jogban egyértelmű jogi alappal rendelkeznek.

31 Egyébiránt a Törvényszék az említett ítélet 86. pontjában emlékeztetett arra, hogy az olyan területen hozott intézkedésnek, amelyen az uniós jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, kizárólag ezen intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által elérni kívánt célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege érintheti az ilyen intézkedés jogszerűségét. Ennek keretében a Törvényszék ugyanezen ítélet 87–95. pontjában megállapította, hogy az első fellebbező alapvető jogainak e korlátozó intézkedésekből eredő korlátozásai nem aránytalanok.

B. A Törvényszék előtti eljárás és a második megtámadott ítélet (C-704/23. P. sz. ügy)

32 A Törvényszék Hivatalához 2022. június 7-én benyújtott keresetlevelével a második fellebbező keresetet indított a vitatott jogi aktusoknak az őt érintő részükben történő megsemmisítése iránt. Megsemmisítés iránti keresetében többek között a Tanács azon értékelését vitatta, amely szerint helyzete megfelel a g) kritériumnak. Álláspontja szerint ezen intézmény nyilvánvaló értékelési hibát követett el, és megsértette az első fellebbező alapvető jogait, valamint az arányosság elvét.

33 A második megtámadott ítélettel a Törvényszék elutasította e keresetet. A g) kritériumot illetően a Törvényszék ezen ítélet 79–81. pontjában pontosította, hogy figyelembe véve többek között a vitatott határozatban és a vitatott rendeletben előírt korlátozó intézkedések által követett célt, a „vezető üzletember” fogalma magában foglalja azokat az üzletembereket, akik az esettől függően a szakmai státuszuk, a gazdasági tevékenységük jelentősége, a tőkerészesedéseik mértéke vagy az egy vagy több vállalkozásban betöltött tisztségeik szempontjából fontosak, mivel a Tanács e kritérium révén azon befolyás kiaknázására törekszik, amelyet e személyek az orosz rezsimre gyakorolhatnak.

34 A Törvényszék a második megtámadott ítélet 82. és 83. pontjában azt is megállapította, hogy e korlátozó intézkedések célkitűzéséből kitűnik, hogy a g) kritériummal érintett bevételek nem a vezető üzletemberek, hanem azon gazdasági ágazatok bevételei, amelyekben részt vesznek. Ezen ítélet 105. és 106. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy a „jelentős bevételi forrásnak” az e kritérium értelmében vett fogalma olyan jelentős és nem elhanyagolható bevételi forrásra vonatkozik, amelyet közvetlenül vagy közvetve olyan tevékenységi ágazatok nyújtanak, mint a jelen ügyben az információs és kommunikációs technológiák ágazata.

35 A Törvényszék egyébiránt a második megtámadott ítélet 90., 107. és 108. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott eredeti jogi aktusokat illetően a Tanács kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesét terjesztette elő, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy egyrészt a második fellebbező vezető üzletember volt a Yandexen belüli jogállásának és tisztségeinek jelentősége, valamint e társaság gazdasági jelentősége miatt, másrészt pedig, hogy e tisztségekre és az említett társaság tevékenységeire tekintettel tevékenysége olyan gazdasági ágazatokhoz kapcsolódott, amelyek jelentős bevételi forrást jelentettek az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

36 A jegyzékeken való további szerepeltetésről szóló első és második jogi aktust illetően a Törvényszék a második megtámadott ítélet 125. pontjában megállapította, hogy a Tanács helyesen állapította meg, hogy a második fellebbező továbbra is jelentős kapcsolatban áll a Yandexszel, így nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartása továbbra is indokolt.

37 Az egyenlő bánásmód elvének megsértésére vonatkozó jogalapról határozva a Törvényszék a második megtámadott ítélet 137–139. pontjában többek között megállapította, hogy tekintettel arra, hogy a g) kritérium nem a megjelölt személyek állampolgárságára vonatkozik, nem tekinthető úgy, hogy sérti az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmát. Emlékeztetve továbbá arra, hogy az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát össze kell egyeztetni a jogszerűség elvével, amelynek értelmében senki sem hivatkozhat valamely harmadik személy javára elkövetett jogellenes magatartásra előnyök szerzése végett, úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben a Tanács nem követett el mérlegelési hibát a második fellebbezővel szembeni korlátozó intézkedések elfogadása során.

38 Ami az arányosság elvének megsértésére alapított jogalapot illeti, azt a Törvényszék a második megtámadott ítélet 151. és 166. pontjában többek között az ezen ítélet 143. és 145. pontjában kifejtett azon indokok alapján utasította el, hogy a második fellebbezővel szemben elrendelt korlátozó intézkedések alkalmasak voltak a kitűzött célok megvalósítására, mivel az ezen intézkedések e fellebbezőre való alkalmazásából eredő negatív következmények nem voltak nyilvánvalóan aránytalanok, és hogy a fellebbezővel szemben az említett intézkedéseket nem az Oroszországi Föderáció által Ukrajnával szemben folytatott tevékenységekben játszott közvetlen szerepe miatt hozták meg.

C. A Törvényszék előtti eljárás és a harmadik megtámadott ítélet (C-711/23. P. sz. ügy)

39 A Törvényszék Hivatalához 2022. május 24-én benyújtott keresetlevelével a harmadik fellebbező keresetet indított a vitatott jogi aktusoknak az őt érintő részükben történő megsemmisítése iránt. E keresetében többek között a Tanács azon értékelését vitatta, amely szerint helyzete megfelel a g) kritériumnak. Álláspontja szerint ezen intézmény nyilvánvaló értékelési hibát követett el, és megsértette az egyenlő bánásmód elvét is. Az eljárás során a harmadik fellebbező az EUMSZ 277. cikk alapján e kritérium jogellenességére is hivatkozott.

40 A harmadik megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította az említett keresetet. A g) kritériumot illetően a Törvényszék, miközben a „vezető üzletember” és a „jelentős bevételi forrás” fogalmának a második megtámadott ítéletben használt értelmezését fogadta el, a harmadik megtámadott ítélet 78. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Tanács helyesen minősítette a harmadik fellebbezőt „vezető üzletembernek”, amit a fellebbező nem vitatott, és amely az MMK gazdasági jelentőségéből is levezethető, amelynek ő a tulajdonosa és az igazgatótanácsának elnöke volt. Ezenkívül a Törvényszék ezen ítélet 79–90. pontjában megállapította, hogy a Tanács kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesét terjesztette elő, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a harmadik fellebbező olyan gazdasági ágazatban, nevezetesen a fémipari ágazatban tevékenykedett, amely jelentős bevételi forrást jelentett az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

41 A harmadik megtámadott ítélet 81. pontjában a Törvényszék pontosította, hogy az MMK-nak az Oroszországi Föderáció költségvetéséhez való hozzájárulása nem meghatározó tényező annak vizsgálata szempontjából, hogy az a gazdasági ágazat, amelyben a harmadik fellebbező tevékenykedett, e harmadik ország kormánya számára jelentős bevételi forrásnak minősül-e, mivel a g) kritérium alkalmazása szempontjából a gazdasági ágazatok teljes hozzájárulásának, nem pedig konkrétan a vállalkozások hozzájárulásának vizsgálatáról volt szó. Ezen ítélet 98. pontjában a Törvényszék azt is pontosította, hogy e kritérium alkalmazása céljából a vezető üzletemberek vagy azon vállalkozások költségvetési hozzájárulása, amelyeknél tevékenykednek, önmagában szintén nem releváns, mivel az említett kritérium az azon tevékenységi ágazatból származó bevételek összességére vonatkozik, amelyben ezen üzletemberek tevékenykednek.

42 A Törvényszék egyébiránt a harmadik megtámadott ítélet 104–109. pontjában elutasította a harmadik fellebbező által a g) kritériumra vonatkozóan felhozott jogellenességi kifogást. E tekintetben hangsúlyozva, hogy e kritérium nem vezetett be a vezető üzletemberi minőség és az Oroszországi Föderáció kormánya közötti kapcsolatra vonatkozó vélelmet, a Törvényszék megállapította, hogy az említett kritérium megfelel a Tanács azon szándékának, hogy nyomást gyakoroljon az orosz hatóságokra annak érdekében, hogy azok véget vessenek az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek és politikáiknak. A Törvényszék ebből ezen ítélet 108. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy logikai kapcsolat áll fenn egyrészt az Oroszországi Föderáció számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek célbavétele – mind a saját jelentőségük, mind ezen ágazatoknak az orosz gazdaság tekintetében fennálló jelentőségére tekintettel –, másrészt a korlátozó intézkedéseknek a jelen ügyben fennálló célja között, amely utóbbi abban áll, hogy növeljék az Oroszországi Föderációra nehezedő nyomást, valamint ez utóbbinak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedései költségeit. A Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy a g) kritérium magában foglalja az érintett személyek személyes magatartására vonatkozó feltételeket, vagyis a bizonyos ágazatokban folytatott gazdasági tevékenységeikből eredő befolyásukat, lehetővé téve így e személyek és az érintett harmadik ország, vagyis az Oroszországi Föderáció közötti elégséges és szubjektív kapcsolat megállapítását.

43 Ami az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapot illeti, azt a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 143–146. pontjában lényegében ugyanazon okok miatt utasította el, mint amelyek a jelen ítélet 37. pontjában szerepelnek.

D. A Törvényszék előtti eljárás és a negyedik megtámadott ítélet (C-35/24. P. sz. ügy)

44 A Törvényszék Hivatalához 2022. május 18-án benyújtott keresetlevelével a negyedik fellebbező keresetet indított a vitatott határozat és rendelet őt érintő részében történő megsemmisítése iránt. Megsemmisítés iránti keresetében többek között a Tanács azon értékelését vitatta, amely szerint helyzete megfelel a g) kritériumnak. Álláspontja szerint ezen intézmény nyilvánvaló értékelési hibát követett el, és megsértette az egyenlő bánásmód elvét is. Az eljárás során a negyedik fellebbező az EUMSZ 277. cikk alapján e kritérium jogellenességére is hivatkozott.

45 A negyedik megtámadott ítélettel a Törvényszék elutasította e keresetet. A g) kritériumot illetően a Törvényszék, miközben a „vezető üzletember” és a „jelentős bevételi forrás” fogalmának a jelen ítélet 33. és 34. pontjában szereplő értelmezését fogadta el, a negyedik megtámadott ítélet 66. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Tanács helyesen minősítette a negyedik fellebbezőt „vezető üzletembernek”, amit a fellebbező nem vitatott, és amely az Uralchem gazdasági jelentőségéből is levezethető, amelynek ő a tulajdonosa és az igazgatótanácsának elnöke volt. Ezen ítélet 67–76. pontjában a Törvényszék ezenkívül megállapította, hogy a Tanács kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesét terjesztette elő, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a negyedik fellebbező tevékenysége a műtrágyák gazdasági ágazatára vonatkozott, amely jelentős bevételi forrást jelentett az Oroszországi Föderáció kormánya számára. E tekintetben és a harmadik megtámadott ítélet 81. pontjában szereplő megfontolásokhoz hasonlóan a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 69. pontjában emlékeztetett arra, hogy bár az Uralchem-csoportnak az Oroszországi Föderáció költségvetéséhez való saját hozzájárulása hasznos lehet az érintett ágazatban betöltött gazdasági jelentőségének vagy a negyedik fellebbező vezető üzletemberi minőségének meghatározásához, e hozzájárulás nem meghatározó azon kérdés megválaszolása szempontjából, hogy ez utóbbi „az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást jelentő gazdasági

ágazatokban tevékenykedő vezető üzletembernek” minősíthető-e, mivel a g) kritérium alkalmazása szempontjából az érintett gazdasági ágazatnak, nem pedig egy adott természetes személynek vagy vállalkozásnak kell jelentős bevételi forrást biztosítania e kormány számára.

46 A Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 84–92. pontjában elutasította a negyedik fellebbező által a g) kritériumra vonatkozóan felhozott jogellenességi kifogást is. E tekintetben ugyanazt az érvelést alkalmazta, mint amelyet a jelen ítélet 42. pontja foglal össze.

47 Ami az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapot illeti, azt a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 126–131. pontjában lényegében ugyanazon okok miatt utasította el, mint amelyek a jelen ítélet 37. pontjában szerepelnek. A negyedik megtámadott ítélet 128. pontjában a Törvényszék hozzátette, hogy a Tanács nem volt köteles minden olyan személyt felvenni a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe, aki megfelel valamely, a g) kritériumhoz hasonló kritériumnak. A Törvényszék ugyanis úgy ítélte meg, hogy a Tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amely lehetővé teszi számára, hogy adott esetben egyes személyekkel szemben ne rendeljen el korlátozó intézkedéseket, ha úgy ítéli meg, hogy az ezen intézkedések által követett célokra tekintettel nem célszerű ezt megtenni.

E. A Törvényszék előtti eljárás és az ötödik megtámadott ítélet (C-111/24. P. sz. ügy)

48 A Törvényszék Hivatalához 2022. június 6-án benyújtott keresetlevelével az ötödik fellebbező keresetet indított a vitatott eredeti jogi aktusok, valamint a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusok őt érintő részében történő megsemmisítése iránt. Megsemmisítés iránti keresetében többek között a Tanács azon értékelését vitatta, amely szerint helyzete eleget tesz a g) kritériumnak. Az ötödik fellebbező úgy vélte, hogy ezen intézmény ezáltal nyilvánvaló értékelési hibát követett el. E fellebbező e kritériumnak a jogi alap hiánya és az arányosság elvének megsértése miatti jogellenességére is hivatkozott.

49 Az ötödik megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította a keresetet. A g) kritérium jogi alap hiánya miatti jogellenességére vonatkozó kifogásról határozva a Törvényszék ezen ítélet 37. pontjában emlékeztetett arra, hogy mivel az EU-Szerződés V. címe 2. fejezete rendelkezéseinek megfelelően korlátozó intézkedéseket előíró határozat született, az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi a Tanács számára, hogy bármely személlyel, szervezettel vagy csoporttal szemben ilyen intézkedéseket hozzon, különösen olyan címzettekkel szemben, akik semmilyen kapcsolatban nem állnak valamely harmadik ország politikai vezetésével.

50 A Törvényszék egyébiránt az említett ítélet 45. pontjában pontosította, hogy mivel az azon tevékenységi ágazatból származó bevételek összességére utal, amelyben az érintett vezető üzletemberek tevékenykednek, a g) kritérium a szóban forgó gazdasági ágazat által generált adók összességére vonatkozik, még azokra is, amelyeket nem e személyek fizettek meg.

51 Ami a g) kritériumra vonatkozó, az arányosság elvének megsértése miatti jogellenességi kifogást illeti, azt a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 50–63. pontjában a jelen ítélet 42. pontjában összefoglaltakhoz hasonló indokok alapján elutasította. Az ötödik megtámadott ítélet 58. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az a tény, hogy a g) kritérium az annak megfelelő helyzetben lévő személyekre az oroszországi adójuktól függetlenül vonatkozik, megfelel az elérni kívánt célnak, ezért nem tűnik nyilvánvalóan alkalmatlannak, mivel e személyek olyan gazdasági ágazatokban folytatnak tevékenységet, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderáció kormánya számára. A Törvényszék az említett

ítélet 60. pontjában azzal az indokkal utasította el az ötödik fellebbezőnek a 2022/329 határozat (11) preambulumbekezdésére vonatkozó érvét is, hogy egy preambulumbekezdés nem térhet el az érintett jogi aktus rendelkezéseitől.

52 Ami a g) kritériumnak az ötödik fellebbezőre való alkalmazását illeti, a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 88–93. pontjában, valamint 106. pontjában a „vezető üzletember” és a „jelentős bevételi forrás” fogalmának ugyanazon értelmezését fogadta el, mint amely a jelen ítélet 33. és 34. pontjában szerepel, emlékeztetve arra, hogy a Tanácsnak nem kell bizonyítania a vezető üzletemberek és az Oroszországi Föderáció kormánya közötti szoros kapcsolat vagy kölcsönös függőség fennállását. Közelebbről, az ötödik megtámadott ítélet 92. és 93. pontjában a Törvényszék pontosította egyrészt, hogy a „vezető üzletember” fogalmának értelmezését nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a g) kritérium egyes nyelvi változatai a „befolyásos”, míg más nyelvi változatok a „fontos” melléknevet használják, másrészt pedig, hogy bár az üzletember által ellátott feladatok alátámaszthatják azt a tényt, hogy e kritérium értelmében véve „befolyással” rendelkezik, nem ez az egyetlen tényező, amelyet a Tanács e célból figyelembe vehet.

53 A vitatott eredeti jogi aktusok megalapozottságát illetően a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 105. pontjában megállapította, hogy a bizonyítékok összességére tekintettel a Tanács értékelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg, hogy az ötödik fellebbező e jogi aktusok elfogadásának időpontjában „vezető üzletember” volt. Ezen ítélet 106–111. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttese alapján érvényesen határozhatott úgy, hogy az Alfa Group, amely magában foglalja az Alfa Bankot, és amelynek az ötödik fellebbező az egyik legnagyobb részvényese, olyan gazdasági ágazatban, nevezetesen a bankszektorban működik, amely jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

54 A fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusokat illetően a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 125. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor megállapította, hogy az ötödik fellebbező egyéni helyzetében nem történt változás, és amikor ugyanezen bizonyítékokra támaszkodott az e fellebbezővel szemben elfogadott korlátozó intézkedések fenntartása érdekében.

III. A Bíróság előtti eljárás és a fellebbezők kérelmei

A. Az ügyek egyesítéséről

55 2024. június 5-én a Bíróság elnöke felhívta a feleket, hogy foglaljanak állást a C-696/23. P., a C-704/23. P., a C-711/23. P., a C-35/24. P. és a C-111/24. P. sz. ügyeknek az eljárás lefolytatása céljából történő esetleges egyesítéséről.

56 2024. június 20-i leveleikben a második, a harmadik és a negyedik fellebbező arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy nincs kifogásuk ezen ügyek egyesítésével szemben. A Tanács 2024. június 27-én, 2024. július 3-án, 2024. július 1-jén, 2024. június 28-án és 2024. július 1-jén kelt öt levelében arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy szintén nincs kifogása az öt ügy egyesítése ellen. 2024. június 20-i, illetve 2024. június 19-i levelében az első és az ötödik fellebbező jelezte, hogy ellenzik az említett ügyeknek az eljárás lefolytatása céljából történő egyesítését.

57 2024. július 5-i határozatában a Bíróság elnöke úgy határozott, hogy az eljárás e szakaszában nem indokolt egyesíteni az ügyeket.

B. A beavatkozási kérelmekről

58 A Bíróság Hivatalához 2024. április 11-én benyújtott beadványában a Cseh Köztársaság kérte, hogy a C-35/24. P. sz. ügyben a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2024. május 7-i határozatában a Bíróság elnöke helyt adott e beavatkozási kérelemnek.

59 A Bíróság Hivatalához 2024. május 3-án benyújtott beadványában a Bizottság kérte, hogy a C-35/24. P. sz. ügyben a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2024. május 31-i határozatában a Bíróság elnöke helyt adott e beavatkozási kérelemnek.

C. A felek kérelmei a fellebbezési eljárásokban

1. A felek kérelmei a C-696/23. P. sz. ügyben

60 Az első fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül az első megtámadott ítéletet;

– érdemben határozzon a keresetről, és az őt érintő részében semmisítse meg a vitatott határozatot és rendeletet, valamint a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás költségeit is, és

– másodlagosan az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és a költségekről jelenleg ne határozzon.

61 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést;

– másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy döntene, hogy hatályon kívül helyezi az első megtámadott ítéletet és elbírálja az ügyet, érdemben utasítsa el a keresetet, és

– az első fellebbezőt kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

2. A felek kérelmei a C-704/23. P. sz. ügyben

62 A második fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a második megtámadott ítéletet;

– érdemben bírálja el a keresetet és semmisítse meg a vitatott jogi aktusokat a rá vonatkozó részükben;

– az EUMSZ 268. cikk alapján rendelje el az ezen aktusok elfogadása miatt keletkezett nem vagyoni kárainak megtérítését; és

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

63 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést;

– másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy döntene, hogy hatályon kívül helyezi a második megtámadott ítéletet és elbírálja az ügyet, érdemben utasítsa el a keresetet, és

– a második fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

3. A felek kérelmei a C-711/23. P. sz. ügyben

64 A harmadik fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a harmadik megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a vitatott jogi aktusokat;

– másodlagosan helyezze hatályon kívül a harmadik megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és mindenesetre

– a Tanácsot kötelezze mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

65 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a harmadik fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

4. A felek kérelmei a C-35/24. P. sz. ügyben

66 A negyedik fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a negyedik megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a vitatott határozatot és rendeletet;

– másodlagosan helyezze hatályon kívül a negyedik megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és mindenesetre

– a Tanácsot kötelezze mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

67 A Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és az Európai Bizottság által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a negyedik fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

5. A felek kérelmei a C-111/24. P. sz. ügyben

68 Az ötödik fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül az ötödik megtámadott ítéletet;

– érdemben bírálja el a keresetet, és semmisítse meg a vitatott eredeti jogi aktusokat, valamint a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusokat;

– másodlagosan helyezze hatályon kívül az ötödik megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és mindenesetre

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

69 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az ötödik fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

D. Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmekről

1. A C-696/23. P. sz. ügyben az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

70 A Bíróság Hivatalához 2025. június 16-án benyújtott beadványában az első fellebbező a C-696/23. P. sz. ügyben az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását kérte a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján.

71 Kérelmének alátámasztása érdekében e fellebbező egyrészt arra hivatkozik, hogy ellentétben azzal, amit a főtanácsnok az ezen ügyre vonatkozó indítványának 32. pontjában lényegében megállapított, fellebbezésében azt állítja, hogy nem minősíthető „vezető üzletembernek”, mivel átruházta a TMK-ban és a Sinara-csoportban fennálló részesedését, és lemondott az e társaságban és e csoportban betöltött tisztségeiről. Másrészt a Tanács a Bíróság előtti tárgyaláson tévesen állította – anélkül, hogy az első fellebbezőnek lehetősége lett volna válaszolni –, hogy ez utóbbival szemben korlátozó intézkedéseket hoztak, mivel „egy társaság vezérigazgatója” volt, miközben a jegyzékre való felvételét az indokolta, hogy a TMK igazgatótanácsának elnöke, valamint a Sinara-csoport igazgatótanácsának elnöke és tagja volt.

72 Eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

73 A jelen ügyben azzal kapcsolatban, hogy a főtanácsnok tévesen értelmezte az első fellebbező fellebbezését a C-696/23. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 32. pontjában, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és az eljárási szabályzat nem teszi lehetővé

az érdekelt felek számára, hogy a főtanácsnoki indítványra válaszolva észrevételeket tegyenek. Az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében ugyanis a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. E tekintetben a Bíróságot nem köti sem a főtanácsnok indítványa, sem pedig az annak alapjául szolgáló indokolás. Következésképpen az, ha valamely fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (2024. március 5-i Public.Resource.Org és Right to Know kontra Bizottság és társai ítélet, C-588/21 P, EU:C:2024:201, 47. és 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74 Egyébiránt, ami a Tanács által a Bíróság előtti tárgyaláson állítólagosan elkövetett hibát illeti, nyilvánvalóan nem olyan „érvről” van szó, amelyet a felek az eljárási szabályzat 83. cikke értelmében nem vitattak meg, hanem nyelvbotláshoz vagy rövidített szóhasználathoz hasonlatos elírásról.

75 A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy ítéli meg, hogy a C-696/23. P. sz. ügyben nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

2. A C-711/23. P. sz. ügyben az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

76 A Bíróság Hivatalához 2025. június 5-én benyújtott beadványában a harmadik fellebbező a C-711/23. P. sz. ügyben az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását kérte a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján.

77 Kérelmének alátámasztása érdekében arra hivatkozik, hogy a 2014/145 határozatot és a 269/2014 rendeletet a 2025. május 13-i (KKBP) 2025/904 tanácsi határozat (HL L 2025/904), illetve a 2025. május 13-i (EU) 2025/903 tanácsi rendelet (HL L 2025/903) módosította. Márpedig e két uniós jogi aktus olyan elemeket tartalmaz, amelyek ellentmondanak a Tanács által a Bíróság előtti tárgyaláson a g) kritérium értelmezésére és jogszerűségére, valamint a korlátozó intézkedések állítólagos ideiglenes jellegére vonatkozóan elfogadott álláspontnak. Olyan új tényről van tehát szó, amelyet a felek nem ismertek a 2025. február 11-én tartott tárgyalás időpontjában, és amely – figyelembe véve azt is, hogy az említett jogi aktusok bizonyos rendelkezéseinek visszaható hatályuk van a vitatott jogi aktusok tekintetében – döntő befolyást gyakorolhat a Bíróság határozatára.

78 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a 2025/904 határozat és a 2025/903 rendelet *ratione temporis* nem alkalmazandó a C-711/23. P. sz. ügyben. Márpedig az ezen ügy keretében vitatott jogi aktusok jogszerűségét az elfogadásuk időpontjában fennálló helyzetre tekintettel kell értékelni, így a fent említett határozat és rendelet tartalma és a Tanács által az említett ügyben tartott tárgyaláson elfogadott álláspont között esetlegesen fennálló ellentmondás nem alkalmas arra, hogy döntő befolyást gyakoroljon a Bíróság határozatára. Egyébiránt, még ha az említett jogi aktusok bizonyos rendelkezéseinek visszaható hatállyal is kellene bírniuk a harmadik fellebbező helyzetére és a vitatott jogi aktusokra, az ilyen következmény nem igazolja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, mivel a harmadik fellebbezőt még az említett ügyben benyújtott fellebbezés elutasítása esetén sem fosztanák meg attól a lehetőségtől, hogy éljen az uniós jog, sőt a nemzeti jog által biztosított jogorvoslati lehetőségekkel e rendelkezések, valamint azok esetleges hatásainak és következményeinek vitatása érdekében.

79 Ezenkívül nem nyilvánvaló, hogy az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek nem vitattak meg, így a Bíróság rendelkezik az ügy elbírálásához szükséges összes információval.

80 A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy ítéli meg, hogy a C-711/23. P. sz. ügyben nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

IV. A fellebbezésekről

81 Tekintettel a közöttük lévő összefüggésre, az eljárási szabályzat 54. cikke (1) bekezdésének megfelelően ítélethozatal céljából egyesíteni kell a jelen ügyeket.

82 A C-696/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására az első fellebbező öt jogalapra hivatkozik. Első jogalapjával azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor őt a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembernek” minősítette. Második jogalapjával arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy e kritérium értelmében véve „olyan gazdasági ágazatokban tevékenykedik, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderáció kormánya számára”. Harmadik jogalapjával az első fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozat és rendelet jogi alapját a Charta 52. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében vett „törvény” írta elő. A negyedik jogalap az első megtámadott ítéletet érintő téves jogalkalmazáson alapul, mivel a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az első fellebbezőre vonatkozó korlátozó intézkedések arányosak. Ötödik jogalapja keretében az első fellebbező kijelenti, hogy megismétli az első fokon a vele szemben hozott korlátozó intézkedéseket megalapozó második kritériumra, nevezetesen a többek között a 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában előírt kritériumra vonatkozóan felhozott valamennyi érvet, és azt kéri, hogy a Bíróság határozzon ezekről abban az esetben, ha helyt ad a fellebbezésének, és nem utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé.

83 A C-704/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a második fellebbező négy jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a g) kritérium értelmezése és alkalmazása során, a második pedig azon, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét. A harmadik és a negyedik jogalap arra vonatkozik, hogy a Törvényszék tévesen értékelte az első fokon benyújtott keresetének alátámasztására felhozott, az arányosság elvének, valamint alapvető jogainak megsértésére alapított jogalapokat.

84 A harmadik fellebbező a C-711/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására öt jogalapra hivatkozik. Első jogalapja arra vonatkozik, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, így több alkalommal tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket. A második és a harmadik jogalap lényegében a g) kritérium megsértésén alapul, mivel a harmadik fellebbező a harmadik jogalapja keretében másodlagosan e kritériumnak az EUMSZ 277. cikk alapján fennálló jogellenességére és alkalmazhatatlanságára hivatkozik. Negyedik jogalapjával azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a g) kritérium értelmében vett „[…] bevételi forrás” és „jelentős bevételi forrás” fogalmát, elferdítette a tényeket és bizonyítékokat, megsértette a lényeges eljárási szabályokat, valamint az indokolási kötelezettségét, továbbá tévesen alkalmazta e kritériumot. Ötödik jogalapjával a harmadik fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék az említett kritérium tekintetében megsértette az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát.

85 A negyedik fellebbező által a C-35/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében felhozott öt jogalap szövege megegyezik a harmadik fellebbező által előterjesztett öt jogalappal, kivéve a negyedik jogalapot, amelyben a negyedik fellebbező nem a g) kritérium téves alkalmazását rója fel a Törvényszéknek, hanem azt, hogy megfordította a bizonyítási terhet.

86 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében az ötödik fellebbező nyolc jogalapra hivatkozik. Első jogalapjával azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem válaszolt a többek között a 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének d) pontjában előírt azon kritérium valóságtartalmára vonatkozó kifogásaira, amely szerint be kell fagyasztani többek között az orosz döntéshozók részére pénzügyi támogatást nyújtó vagy általuk előnyökhöz jutó természetes személyekhez tartozó pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat (a továbbiakban: d) kritérium). Második jogalapjával azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletember” fogalmát, harmadik jogalapjával pedig azt, hogy tévesen állapította meg, hogy az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése okafogyottá tette a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és az érintett harmadik ország közötti elégséges kapcsolat követelményét. Az ötödik fellebbező negyedik jogalapja téves jogalkalmazáson alapul, mivel a Törvényszék a g) kritérium olyan értelmezését fogadta el, amely sérti a jogbiztonság elvét, a tulajdonhoz való jogot és a vállalkozás szabadságát. Ötödik jogalapjával az ötödik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elferdítette egy bizonyíték értelmét és terjedelmét, valamint hogy nem válaszolt az egyik érvére, hatodik jogalapjával pedig azt, hogy nem alkalmazta helyesen a g) kritériumot, vagy vélelemre támaszkodott annak megállapításakor, hogy a bankszektor összességében jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya számára. A hetedik jogalap a g) kritérium értelmében vett, „az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító” gazdasági ágazatok fogalmának megsértésén, a nyolcadik jogalap pedig a tisztességes eljárás és a fegyveregyenlőség elvének megsértésén alapul.

87 Tekintettel az öt fellebbező által fellebbezéseik alátámasztására felhozott számos jogalap közötti összefüggésre, sőt azonosságra, a Bíróság azokat együttesen fogja elemezni, mielőtt rátérne az egyes fellebbezésekre jellemző jogalapokra. Ezenkívül, tekintettel arra, hogy a g) kritérium hatályát tisztázni kell annak jogszerűségének vizsgálata előtt, az e kritérium értelmezésével kapcsolatos jogalapokat meg kell vizsgálni az említett kritériumra vonatkozó jogellenességi kifogás elutasítására vonatkozó jogalapok előtt.

A. A g) kritérium Törvényszék általi megsértésére vonatkozó jogalapokról

88 Együttesen kell megvizsgálni azokat a jogalapokat, részeket és kifogásokat, amelyekkel az öt fellebbező lényegében a g) kritérium Törvényszék általi értelmezését kifogásolja. Az első fellebbező által a C-696/23. P. sz. ügyben felhozott első jogalapról és a második jogalap második részéről, a második fellebbező által a C-704/23. P. sz. ügyben felhozott első jogalap első és második kifogásáról, az első jogalap első részének második kifogásáról, az első jogalap második részének második kifogásáról és az első jogalap harmadik részéről, a harmadik fellebbező által a C-711/23. P. sz. ügyben felhozott második jogalapról, a harmadik jogalap első részéről, valamint a negyedik jogalap első, második és harmadik részéről, a negyedik fellebbező által a C-35/24. P. sz. ügyben felhozott első jogalap negyedik részéről, a második jogalapról, a harmadik jogalap első részéről és negyedik jogalapja második részének első kifogásáról, valamint az ötödik fellebbező által a C-111/24. P. sz. ügyben felhozott második jogalapról, a negyedik jogalap első részéről és a hetedik jogalapról van szó.

89 Emlékeztetőül, a g) kritérium előírja, hogy be kell fagyasztani „a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek[hez], illetve jogi személyek[hez], szervezetek[hez] vagy szervek[hez]” tartozó pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat.

90 A jelen ítélet 88. pontjában említett jogalapok, részek és kifogások vizsgálata a továbbiakban két részre oszlik, amelyek „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezés, illetve a g) kritériummal érintett üzletembereket minősítő „vezető” melléknév értelmezésével foglalkoznak.

1. A g) kritérium értelmében vett, „az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezés Törvényszék általi téves értelmezésére alapított érvekről

91 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy bár az első fellebbező által a C-696/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott második jogalap második része e kifejezés Törvényszék általi értelmezésének kifogásolására irányul, annak elbírálása a g) kritérium átfogó értékelését teszi szükségessé, így e részt később önállóan kell megvizsgálni.

a) A C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és harmadik jogalap első részéről, valamint a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és harmadik jogalap első részéről

1) A felek érvei

92 A C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapjával a harmadik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a harmadik megtámadott ítélet 68–70. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy az Oroszországi Föderáció kormányának biztosított „jelentős jövedelmeknek” „gazdasági ágazatokból” kell származniuk, holott azoknak valójában a g) kritériumban említett „vezető üzletemberektől” kell származniuk. Ennek keretében a harmadik fellebbező arra hivatkozik, hogy a g) kritérium hét nyelvi változata, nevezetesen a bolgár, a dán, az észt, a lett, a litván, a szlovén és a finn nyelvi változat egyértelműen jelzi, hogy a jövedelmeknek ezen üzletemberektől kell származnia. Ezenkívül a 2022/329 határozat (11) preambulumbekezdéséből és a 2022/427 végrehajtási rendelet (5) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy e jogszabályok azokra a vezető üzletemberekre vonatkozzanak, akik maguk is jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderáció kormányának. Ennélfogva a Törvényszék nem határozta meg helyesen a g) kritérium által követett célt, így e kritériumnak a harmadik megtámadott ítélet 68–70. pontjában elfogadott teleologikus értelmezése jogilag téves.

93 Válaszában a harmadik fellebbező kifejti, hogy az általa javasolt értelmezés nem teszi logikátlanná a g) kritérium szövegének azon részét, amely szerint a vezető üzletembereknek gazdasági ágazatokban kell tevékenykedniük. E pontosítás ugyanis arra szolgál, hogy megkülönböztesse az ilyen ágazatokban folyamatos és aktív szerepet játszó üzletembereket azoktól, akik jelentős részesedések birtoklása révén csak passzív szerepet töltenek be. Hozzáteszi, hogy ez az értelmezés semmilyen átfedést nem vonna maga után a g) kritérium és a 2014/145 határozat 1. cikkének (1) bekezdésében és 2. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 269/2014 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb kritériumok között. Mindenesetre továbbra is átfedések állhatnak fenn az ezen uniós jogi aktusok mellékletét képező jegyzékekbe való felvétel több kritériuma között.

94 Harmadik jogalapjának első részében a harmadik fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a harmadik megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy az Oroszországi Föderáció kormánya számára biztosított jelentős bevételeknek csak a gazdasági ágazatokból kell származniuk, holott azoknak vezető üzletemberektől is kell származniuk. E tekintetben a harmadik fellebbező ismét a 2022/329 határozat (11) preambulumbekezdésére és a 2022/427 végrehajtási rendelet (5) preambulumbekezdésére támaszkodik, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy a Törvényszék nem következetes, amikor e preambulumbekezdéseknek semmilyen értéket nem tulajdonított, holott több más preambulumbekezdésre támaszkodott érvelésének a harmadik megtámadott ítélet más pontjaiban való indokolása érdekében. E fellebbező hozzáteszi, hogy tekintettel arra, hogy a Törvényszék ezen ítélet 109. pontjában elismerte, hogy a g) kritérium az érintett személyek, szervezetek és szervek személyes magatartására vonatkozó feltételeket állapít meg, kizárólag az általa e két preambulumbekezdés fényében javasolt értelmezés teszi lehetővé a szóban forgó üzletemberek személyes magatartásának, vagyis a szóban forgó gazdasági ágazathoz való hozzájárulásának figyelembevételét, pontosítva, hogy az e gazdasági ágazaton belüli befolyása önmagában nem tekinthető személyes magatartásnak.

95 A negyedik fellebbező által a C-35/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott második jogalap a negyedik megtámadott ítélet 56. és 57. pontjára vonatkozik, és ugyanazokon az érveken alapul, mint amelyeket a harmadik fellebbező a C-711/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezése második jogalapjának alátámasztása érdekében előadott, ideértve a válaszában kifejtetteket is. A negyedik fellebbező mindazonáltal hozzáteszi, hogy a Törvényszék megsértette indokolási kötelezettségét, mivel nem elemezte a g) kritérium különböző nyelvi változatait.

96 Harmadik jogalapjának első részében, amely lényegében a negyedik megtámadott ítéletnek az ezen ítélet 92. pontjával összefüggésben értelmezett 56. és 57. pontjára vonatkozik, a negyedik fellebbező ugyanazokat az érveket hozza fel, mint amelyeket a harmadik fellebbező a C-711/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezése harmadik jogalapja első részének alátámasztása érdekében kifejtett.

97 A C-35/24. P. sz. ügyben a Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és a Bizottság által támogatott Tanács vitatja a harmadik és a negyedik fellebbező érveinek megalapozottságát.

2) A Bíróság álláspontja

98 A harmadik fellebbező a második jogalapjával, valamint harmadik jogalapjának első részével, a negyedik fellebbező pedig második jogalapjával és harmadik jogalapjának első részével lényegében azt állítja, hogy a g) kritérium több nyelvi változatából, valamint e kritérium összefüggéseiből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy az Oroszországi Föderáció kormánya számára az említett kritérium értelmében biztosított jelentős bevételi forrás az ugyanezen kritériummal érintett „vezető üzletemberektől”, nem pedig „gazdasági ágazatoktól” származzon, amint azt a Törvényszék tehát tévesen állapította meg a harmadik megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában, valamint a negyedik megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában. A negyedik fellebbező ezenkívül az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik, mivel a Törvényszék nem hasonlította össze a g) kritérium nyelvi változatait, figyelmen kívül hagyva a Bíróság ítélkezési gyakorlatát.

99 E tekintetben, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az a részét képezi (lásd: 1983. november 17-i Merck ítélet, 292/82, EU:C:1983:335, 12. pont; 2022. április 26-i Landespolizeidirektion Steiermark [A belső határellenőrzés maximális időtartama] ítélet, C-368/20 és C-369/20, EU:C:2022:298, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Bíróság pontosította, hogy a korlátozó intézkedéseket előíró uniós jogi aktusokat azon történeti összefüggésben is értelmezni kell, amelybe az Unió által elfogadott rendelkezések illeszkednek, és amelyekbe e jogi aktusok illeszkednek (lásd ebben az értelemben: 2016. március 1-jei National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

100 Ezenkívül egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az ilyen megközelítés összeegyeztethetetlen lenne az uniós jog egységes alkalmazásának követelményével, mivel az uniós jog rendelkezéseit egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. A nyelvi változatok közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd: 2010. március 25-i Helmut Müller ítélet, C-451/08, EU:C:2010:168, 38. pont; 2025. november 20-i Lolach ítélet, C-327/24, EU:C:2025:901, 29. pont).

101 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék ítéletének vagy végzésének indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára, hogy megismerjék a hozott határozat indokolását, és a Bíróságnak, hogy a bírósági felülvizsgálatot gyakorolja. A Törvényszékre háruló indokolási kötelezettség azonban nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy kimerítő jelleggel, egyenként bemutassa a jogvitában részt vevő felek által megfogalmazott összes érvet, és ezen indokolás ezért implicit jellegű is lehet, amennyiben lehetővé teszi az érintettek számára, hogy megismerjék azokat az indokokat, amelyek miatt a Törvényszék nem adott helyt az érveiknek, illetve a Bíróság számára azt, hogy rendelkezésére álljanak az ahhoz szükséges elemek, hogy felülvizsgálati jogkörét gyakorolni tudja (2024. január 18-i Jenkinson kontra Tanács és társai ítélet, C-46/22 P, EU:C:2024:50, 131. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

102 Ami elsősorban az indokolási kötelezettségnek a negyedik fellebbező által hivatkozott, azáltali megsértését illeti, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában nem elemezte a g) kritérium különböző nyelvi változatait, miközben ezen ítélet 52. pontjában a jelen ítélet 99. pontjában felidézetthez hasonló ítélkezési gyakorlatra hivatkozott, hangsúlyozni kell, hogy az elsőfokú eljárás felei nem hivatkoztak arra, hogy e kritérium nyelvi változatai között eltérés áll fenn a jelentős bevételi forrás eredetének kérdését illetően, így a Törvényszék nem volt köteles válaszolni egy ilyen, a jelen ügyben fel nem hozott érvre. Ebből következik, hogy a Törvényszék nem sértette meg az indokolási kötelezettségét.

103 Másodsorban a harmadik és a negyedik fellebbező azon érveit illetően, amelyek szerint a g) kritériumnak a Törvényszék által a harmadik megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában, valamint a negyedik megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában elfogadott teleologikus értelmezése helytelen, mivel a Törvényszék által azonosított célkitűzéseknek ellentmondanak e kritérium szövege, valamint az annak hátterét képező összefüggések, a jelen ítélet 99. és 100. pontjában említett értelmezési szabályokra tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a

jogot, amikor a g) kritériumot úgy értelmezte, hogy az Oroszországi Föderáció kormányának biztosított „jelentős bevételi forrásnak” nem „vezető üzletemberektől”, hanem „gazdasági ágazatokból” kell származnia.

104 Ami először is a g) kritérium szövegét illeti, az Oroszországi Föderáció kormánya számára biztosított jelentős bevételi forrás eredetének meghatározása érdekében e kritérium különböző nyelvi változataitól függően meg kell vizsgálni, hogy „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezésben mire vonatkozik a melléknévi igenév, vagy hogy e szöveg mely kifejezésére vonatkozik „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezés.

105 Mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy a felek között nem vitatott, hogy a „gazdasági ágazatokban tevékenykedő” kifejezés a „vezető üzletemberek, jogi személyek, szervezetek vagy szervek” szócsoport egészére vonatkozik. E körülmények között az „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezés vonatkozhat a „gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek, illetve jogi személyek, szervezetek vagy szervek” szócsoportra vagy csupán a „gazdasági ágazatok” szócsoportra.

106 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a harmadik és a negyedik fellebbező állításával ellentétben a g) kritérium dán, észt, lett, litván és finn nyelvi változatában „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezés kizárólag a „gazdasági ágazatokra” vonatkozhat. A dán „*der*”, észt „*mis*” és lett „*kas*” melléknevek ugyanis e nyelveken szükségszerűen az „*økonomiske sektorer*”, a „*majandussektoritega*” és az „*Ekonomikas nozarēs*” („gazdasági ágazatok”) szavakra vagy kifejezésekre utalnak. Hasonlóképpen, a litván nyelvben az „*užtikrinančiais*” („biztosító”) szó csak az „*ekonomikos sektori*” („gazdasági ágazatok”) szócsoportra vonatkozhat. A finn nyelven használt „*sellaisilla talouden aloilla, jotka*” („olyan gazdasági ágazatokban, amelyek”) kifejezés egyértelműen jelzi, hogy a gazdasági ágazatoknak kell jelentős bevételi forrást biztosítaniuk az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

107 Ezzel szemben a bolgár és a szlovén nyelvi változatokban – amelyekre e fellebbezők hivatkoznak – kétértelműség áll fenn, mivel a „*koumo*” és a „*ki*” („amelyek”) vonatkozó névmások ugyanúgy utalhatnak az „*видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи*” és a „*vodilni poslovneži ali pravne osebe, subjekti ali organi*” (kiemelt/befolyásos üzletemberek, jogi személyek, szervezetek vagy szervek) kifejezésekre is, mint a „*икономически сектори*” és a „*gospodarske sektorje*” (gazdasági ágazatok) kifejezésekre. Ugyanez a kétértelműség jelenik meg a spanyol, a máltai, a román és a szlovák nyelvi változatban is. Ami a g) kritérium többi nyelvi változatát illeti, köztük az előző pontban említett nyelvi változatokat, azok egyértelműen kimondják, hogy a bevételi forrásoknak a gazdasági ágazatokból kell származniuk.

108 Ebből következik, hogy e nyelvi változatok közül hat, nevezetesen a bolgár, a spanyol, a máltai, a román, a szlovák és a szlovén nyelvi változat a jelen ítélet 105. pontjában említett két módon értelmezhető, ellentétben a többi tizennyolc nyelvi változattal, amelyben „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító” kifejezés csak a „gazdasági ágazatok” szócsoportra vonatkozhat.

109 A fentiekből következik, hogy a Bíróságnak a jelen ítélet 100. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatának megfelelően a g) kritérium szövege egységesen értelmezhető az Unió valamennyi nyelvén abban az értelemben, hogy az Oroszországi Föderáció kormányának biztosított „jelentős bevételi forrásnak” „gazdasági ágazatokból” kell származnia. E körülmények között nincs eltérés e nyelvi változatok között, így el kell utasítani a harmadik és a negyedik fellebbező azon érvét, amely

szerint a Törvényszék által a harmadik megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában, valamint a negyedik megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában elfogadott teleologikus értelmezés ellentétes a g) kritérium egyes nyelvi változatokban szereplő szövegével.

110 Másodszor, ami azt az összefüggést illeti, amelybe a g) kritérium illeszkedik, mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy abban az esetben, ha az Oroszországi Föderáció kormánya számára biztosított jelentős bevételi forrásnak nem magukból a „gazdasági ágazatokból”, hanem a „vezető üzletemberektől, vagy a gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberektől, szervezetektől vagy szervektől” kellene származnia, a g) kritérium hatálya és hatékony érvényesülése kiüresedne, vagy legalábbis gyengülne. Ez a kritérium ugyanis igen nagy mértékben, ha nem teljesen megkettőzné a 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott kritériumot, hozzátéve olyan feltételeket, amelyek ez utóbbi kritériumból hiányoznak.

111 E cikk ugyanis előírja, hogy be kell fagyasztani minden olyan pénzeszközt és gazdasági erőforrást, amely olyan természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez és szervekhez tartozik, akik vagy amelyek többek között pénzügyi támogatást nyújtanak az Oroszországi Föderáció kormányának.

112 Márpedig meg kell állapítani, hogy az ilyen kritérium már lehetővé teszi korlátozó intézkedések előírását természetes személyekkel, köztük adott esetben vezető üzletemberekkel, valamint jogi személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben pusztán azon az alapon, hogy pénzügyi támogatást nyújtanak az említett kormánynak, anélkül hogy először is meg kellene vizsgálni, hogy az érintett természetes személyek ténylegesen „vezető üzletember” minőséggel rendelkeznek-e, másodszor, hogy e természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek az orosz gazdaság valamely ágazatában tevékenykednek-e, harmadszor pedig, hogy pénzügyi támogatásukat, még ha feltételezzük is, hogy annak bizonyos mennyiségi vagy minőségi jelentőséggel kell bírniuk (lásd analógia útján: 2016. március 1-jei National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 82. és 83. pont), ugyanezen kormány „jelentős bevételi forrásának” kell minősíteni.

113 E körülmények között a g) kritérium hatékony érvényesülésének a 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában előírt kritériumhoz képest történő megőrzése azon értelmezés mellett szól, amely szerint az Oroszországi Föderáció kormányának biztosított jelentős bevételi forrásnak e harmadik ország „gazdasági ágazataiból” kell származnia.

114 Egyébiránt igaz, hogy – amint arra a harmadik és a negyedik fellebbező hivatkozik – a 2022/329 határozat (11) preambulumbekezdése, valamint a 2022/427 végrehajtási rendelet (5) preambulumbekezdése lényegében pontosítja, hogy az Oroszországi Föderáció Ukrajna destabilizálására irányuló intézkedései miatti korlátozó intézkedések előírásának alapjául szolgáló jegyzékbevételi kritériumokat az Ukrajna elleni, e harmadik ország általi inváziót követően úgy módosították, hogy abba belefoglalták azokat „a személyeket és szervezeteket, amelyek jelentős bevételi forrást biztosítanak [az Oroszországi Föderáció kormánya számára]”, valamint „az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító személyeket és szervezeteket”, amely megfogalmazások a g) kritériumra utalnak.

115 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, noha valamely uniós jogi aktus preambuluma pontosíthatja az említett jogi aktus rendelkezéseinek tartalmát, mivel olyan fontos értelmezési elemnek minősül, amely rávilágít e jogi aktus kibocsátójának szándékára, az ilyen preambulumnak nincs kötelező jogi ereje, és arra nem lehet hivatkozni sem az adott jogi aktus rendelkezéseitől való eltérés, sem e rendelkezéseknek a szövegükkel nyilvánvalóan ellentétes

értelmezése céljából (lásd ebben az értelemben: 2019. december 19-i Puppinck és társai kontra Bizottság ítélet, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, 75. és 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

116 Márpedig, ahogyan az a jelen ítélet 109. pontjában szerepel, a g) kritérium különböző nyelvi változatai között nincs eltérés, mivel azok együttes olvasatából az következik, hogy az Oroszországi Föderáció kormányának biztosított „jelentős bevételi forrásnak” e harmadik ország „gazdasági ágazataiból” kell származnia. Ennélfogva, mivel a jelen ítélet 114. pontjában említett preambulumbekezdések szövege ellentmondásban áll e kritérium szövegével, a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 57. pontjában lényegében helyesen állapította meg, hogy az említett preambulumbekezdések nem meggyőzőek az említett kritérium rendszertani elemzése szempontjából, amely kritérium célja e jövedelmek forrása eredetének azonosítása.

117 Harmadszor, a g) kritériumot, az annak hátterét adó szabályozás által követett célt, valamint azon történeti hátteret illetően, amelybe ezek illeszkednek, emlékeztetni kell arra, hogy az Unió az Oroszországi Föderációnak a Krímben 2014-ben tett intézkedései miatt fogadott el többek között a 2014/145 határozattal és a 269/2014 rendelettel olyan jogi aktusokat, amelyek célja, hogy korlátozó intézkedésekkel reagáljanak e Föderáció ezen intézkedéseire, tágabb értelemben pedig a Kelet-Ukrajna destabilizálására irányuló intézkedéseire, majd az Ukrajna egésze elleni agressziójára.

118 Ennek keretében a Bíróság megállapította, hogy a 2014-től kezdődően hozott egyedi és ágazati korlátozó intézkedések célja többek között az volt, hogy növeljék az Oroszországi Föderáció Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseinek költségeit (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 104. és 123. pont; 2020. június 25-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 59. pont).

119 Tekintettel ezen intézkedések folyamatos jellegére és egyre növekvő mértékére, az Unió fokozatosan megerősítette ezt a szankciórendszert. Így az Unió többek között az e jogi aktusok eredeti változatában szereplő egyetlen jegyzékbe vételi kritériumot, nevezetesen az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedésekért felelős természetes személyekre, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekre, szervezetekre vagy szervekre vonatkozó kritériumot további kritériumokkal egészítette ki. Az uniós jogalkotó bizonyos meglévő kritériumok hatályát is fokozatosan kiterjesztette annak érdekében, hogy korlátozó intézkedéseket írhasson elő a személyek, szervezetek vagy szervek egyre szélesebb körére (lásd ebben az értelemben: 2025. március 13-i Shuvalov kontra Tanács ítélet, C-271/24 P, EU:C:2025:180, 8. pont).

120 A g) kritériumot – ahogyan az a jelen ítélet 11. és 12. pontjából kitűnik – az Oroszországi Föderáció fegyveres erői Ukrajna elleni inváziója követő napon vezették be új jegyzékbe vételi kritériumként, mivel ezen inváziót a 2022/329 határozat (9) és (10) preambulumbekezdése szerint mind a Tanács, mind pedig az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője a nemzetközi jog szempontjából jogellenesnek minősítette.

121 Tekintettel ezen invázió rendkívüli súlyosságára, valamint arra, hogy a Tanács egy hónappal korábban megerősítette – ahogyan az az említett határozat (5) preambulumbekezdéséből kitűnik –, hogy az Oroszországi Föderáció Ukrajnával szembeni minden további agressziójának súlyos következményei és ára lesz, mind ágazati, mind egyedi korlátozó intézkedések formájában, meg kell állapítani, hogy a Tanács e kritérium elfogadásával – ahogyan azt a Törvényszék a

harmadik megtámadott ítélet 68. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 55. pontjában lényegében kimondta –, további nyomást kívánt gyakorolni az Oroszországi Föderációra, és növelni kívánta az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseinek költségeit annak érdekében, hogy e Föderáció véget vessen az Ukrajnával szembeni katonai agressziójának, és általánosabban az e harmadik országot destabilizáló intézkedéseinek és politikáinak.

122 Amint arra a főtanácsnok a C-711/23. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 63. pontjában és a C-35/24. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 60. pontjában rámutatott, a g) kritérium nem járulhatna hozzá ugyanolyan hatékonyan e célok megvalósításához, ha azt úgy kellene értelmezni, hogy korlátozó intézkedések csak azon vezető üzletemberekkel, jogi személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben írhatók elő, amelyek maguk jelentős bevételi forrást biztosítanak az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

123 Éppen ellenkezőleg, annak lehetősége, hogy korlátozó intézkedéseket vezessenek be az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberekkel, jogi személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben, függetlenül attól, hogy ők maguk biztosítanak-e ilyen bevételi forrást e kormánynak, megerősítheti az Unió azon képességét, hogy nyomást gyakoroljon az említett kormányra, különösen azáltal, hogy akadályozza az érintett gazdasági ágazatok működését, és ezáltal az ezen ágazatok által az ugyanezen kormánynak biztosított bevételi források csökkenéséhez vezet.

124 Ez annál is inkább így van, mivel egy független állammal szemben a nemzetközi jogot sértő, provokáció nélkül indított agresszióval összefüggésben az agresszor ország gazdasága háborús gazdasággá alakul vagy alakulhat át. E körülmények között meg kell állapítani, hogy a g) kritérium – amint azt a főtanácsnok a C-711/23. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 62. pontjában és a C-35/24. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 59. pontjában lényegében kifejtette – arra irányul, hogy csökkentse ezen agresszor ország kormányának fő bevételi forrásait, és ily módon sértse az Ukrajna elleni agresszió finanszírozását, többek között befagyasztva azon személyek, szervezetek vagy szervek pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait, akik, illetve amelyek e kormány számára jövedelmező gazdasági ágazatokban tevékenykednek, és akik e tevékenység révén hozzájárulhatnak – mint például a vezető üzletemberek – ezen ágazatok jövedelmezőségének vagy akár fellendülésének fenntartásához.

125 A jelen ítélet 104–124. pontjában kifejtett megfontolásokból kitűnik, hogy a harmadik és a negyedik fellebbező állításával ellentétben a Törvényszék sem a harmadik megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában, sem pedig a negyedik megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a g) kritériumot úgy kell értelmezni, hogy nem a vezető üzletembereknek, hanem a „gazdasági ágazatoknak” kell jelentős bevételi forrást biztosítaniuk az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

126 Harmadsorban, ami a harmadik és a negyedik fellebbező azon érvét illeti, amely szerint az elsődleges uniós jogból az következik, hogy a g) kritériumhoz hasonló jegyzékbevételi kritériumoknak az érintett személyek és szervezetek „személyes magatartására” kell irányulniuk, meg kell állapítani, hogy első fokon a harmadik és a negyedik fellebbező ezt az érvet nem a g) kritérium értelmezésével, hanem az e kritériumra vonatkozó jogellenességi kifogással kapcsolatban hozta fel. Ezenkívül a fellebbezés szakaszában, a harmadik jogalapjuk második

részében megismétlik azt annak kifogásolása érdekében, hogy a Törvényszék elutasította ezt a kifogást. E körülmények között az említett érv vizsgálatára e második rész elemzése során kerül sor.

127 A fenti indokokra tekintettel a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot és a harmadik jogalap első részét, valamint a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot és a harmadik jogalap első részét el kell utasítani.

b) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének második kifogásáról, a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első, második és harmadik részéről, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részének első kifogásáról és a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett hetedik jogalapról

1) A felek érvei

128 A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapja második részének második kifogásával a második fellebbező lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a második megtámadott ítélet 105. pontjában tévesen alkalmazta a jogot a g) kritérium értelmében vett „jelentős” kifejezés általa elfogadott értelmezése során. Álláspontja szerint a Törvényszék tévesen határozta meg e kifejezést úgy, mint amelynek jelentése „nem elhanyagolható”, így eltért annak szokásos jelentésétől. Ezenkívül a Törvényszék elmulasztotta meghatározni azokat a számszerűsített küszöbértékeket, amelyek felett úgy lehet tekinteni, hogy a bevételek jelentősek. Azt sem pontosította, hogy mi az az összehasonlítási alap, mint az Oroszországi Föderáció kormányának rendelkezésére álló összbevétel, amelyre tekintettel e jelleg megállapítható.

129 A C-711/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott negyedik jogalapjának első részében a harmadik fellebbező úgy véli, hogy a g) kritérium értelmében vett „bevétel” fogalmának a Törvényszék által a harmadik megtámadott ítélet 98. pontjában elfogadott, vagyis „a tevékenységi ágazatból származó bevételek összességeként” történő értelmezése túl tág, és elfogadhatatlan módon meghaladja e fogalom szokásos értelmét. E fellebbező szerint a bevételi forrásoknak csak azokra a tényleges pénzforrásokra kellene kiterjedniük, amelyekből az Oroszországi Föderáció költségvetése közvetlenül részesül.

130 A harmadik fellebbező egyébként negyedik jogalapjának második részében arra hivatkozik, hogy a „bevétel” fogalmának ezen értelmezése nincs kellően megindokolva. Közelebbről, a Törvényszék elmulasztotta pontosítani, hogy miből kell állnia a bevételeknek, és kit kell e jövedelmek kedvezményezettjének tekinteni, vagy hogy milyen típusú jövedelmeket kell az Oroszországi Föderáció kormánya bevételének tekinteni.

131 Negyedik jogalapjának harmadik részében a harmadik fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a harmadik megtámadott ítélet 87. pontjában a „jelentős” szót a „nem elhanyagolható” kifejezéssel azonosította. E szó és e kifejezés ugyanis fontos jelentésbeli különbséget mutat, mivel a „jelentős” szó értelme „nagy méretű, nagy értékű vagy nagy jelentőségű”, míg a „nem elhanyagolható” kifejezés arra vonatkozik, ami „nem túl kicsi ahhoz, hogy fontos legyen”. Ezenkívül, mivel a „jelentős” szó relatív fogalom, a Törvényszéknek az érintett gazdasági ágazat által biztosított bevételi forrás jelentős jellegének értékeléséhez az Oroszországi Föderáció kormányának teljes bevételeit kellett volna referenciaként figyelembe vennie, amit nem tett meg.

132 A C-35/124. P. sz. ügyben a negyedik fellebbező által a negyedik jogalapja második részének első kifogása keretében felhozott, a negyedik megtámadott ítélet 75. és 79. pontjára vonatkozó érvek megfelelnek a harmadik fellebbező által a negyedik fellebbezési jogalapja harmadik részének alátámasztására előadott, az előző pontban kifejtett érveknek.

133 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott hetedik jogalapjával az ötödik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az ötödik megtámadott ítélet 108. pontjában megállapította, hogy a g) kritériumban említett bevételi forrás jelentős jellegét nem az Oroszországi Föderáció kormányának teljes költségvetése alapján kell értékelni. A „jelentős” szó ugyanis relatív fogalom, amely megköveteli, hogy az érintett bevételi forrást összehasonlítsák e kormány teljes bevételével. Ez annál is inkább igaz, mivel semmilyen nyomást nem lehetne gyakorolni az említett kormányra, ha a szóban forgó ágazat csak jelentéktelen bevételi forrást jelentene számára.

134 A C-35/24. P. sz. ügyben a Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és a Bizottság által támogatott Tanács vitatja a második, harmadik, negyedik és ötödik fellebbező érveinek megalapozottságát.

2) A Bíróság álláspontja

135 Elsősorban a második, harmadik és negyedik fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a második megtámadott ítélet 105. pontjában, a harmadik megtámadott ítélet 87. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 75. pontjában a „jelentős” szót úgy határozta meg, mint amelynek szinonimája a „nem elhanyagolható” kifejezés.

136 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ezen ítéletek e különböző pontjaiban a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a „jelentős bevételi forrás” szócsoportban szereplő „jelentős” jelző használata azt jelenti, hogy „e bevételi forrásnak jelentősnek, tehát nem elhanyagolhatónak kell lennie”. A g) kritérium értelmében vett „jelentős” szó terjedelmének e pontosítása nem kifogásolható, mivel a Törvényszék e célból e szó két szinonimáját használta, nevezetesen a „jelentős” és a „nem elhanyagolható” melléknevet. Ez utóbbit ugyanis többek között jelentős mennyiség megjelölésére használják mind a francia nyelvben – amely a második megtámadott ítélet alapjául szolgáló ügyben az eljárás nyelve –, mind pedig angolul (*„not negligible*”), amely a harmadik és negyedik megtámadott ítélet alapjául szolgáló ügyekben az eljárás nyelve.

137 Másodsorban, a második, harmadik, negyedik és ötödik fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék a második megtámadott ítélet 105. pontjában, a harmadik megtámadott ítélet 87. pontjában, a negyedik megtámadott ítélet 75. és 79. pontjában, valamint az ötödik megtámadott ítélet 108. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor a szóban forgó gazdasági ágazatokból származó bevételeket nem viszonyította az Oroszországi Föderáció kormányának teljes bevételéhez annak meghatározása érdekében, hogy e bevételek jelentősek-e, holott e jelleg olyan relatív fogalom, amely összehasonlítást igényel.

138 E tekintetben igaz ugyan, hogy valamely mennyiség jelentős mivoltát relatív módon, azaz egy referenciamennyiséghez viszonyítva is meg lehet ítélni, azonban e jelleg abszolút módon is értékelhető. Ez a helyzet állhat fenn valamely gazdasági ágazat által az állam kormányának szerzett bevételek esetében. Úgy lehet ugyanis tekinteni, hogy valamely gazdasági ágazat jelentős mértékű bevételeket biztosít az ilyen kormánynak, függetlenül attól, hogy azok milyen százalékos arányt képviselnek e kormány összjövedelméhez képest, így a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor nem végzett ilyen összehasonlítást.

139 Harmadsorban, a harmadik fellebbező lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 98. pontjában a g) kritérium értelmében vett „bevétel” fogalmának túlságosan kiterjesztő és általános értelmezését fogadta el, amely magában foglalja – pontosítás nélkül – az érintett „tevékenységi ágazatból származó összes bevételt”.

140 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a „bevétel” fogalma – figyelembe véve az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentését, amelyet a harmadik fellebbező maga említ fellebbezésében – szükségszerűen magában foglalja azon pénzügyi források összességét, amelyeket az érintett gazdasági ágazat az Oroszországi Föderáció kormánya mint közjogi szervezet számára biztosít, és amelyek közé tartoznak – ahogyan azt a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 98. pontjában példálózó jelleggel jelezte – az ezen ágazatból származó adók.

141 Ami azt a tényt illeti, hogy e pont nem tartalmazza az említett fogalom pontosabb megjelölését, ezért a Törvényszék indokolása elégtelen, elegendő megállapítani, hogy a harmadik megtámadott ítélet 98. pontjában a Törvényszék elutasította azt az érvet, amelyben a harmadik fellebbező arra hivatkozott, hogy az adófizetés nem egyenértékű a rezsim támogatásával. E körülmények között a Törvényszék e pontban nem kívánta meghatározni a „bevétel” fogalmát. A Törvényszék annak kifejtésére szorítkozott, hogy a g) kritérium nem e fellebbező vagy az azon vállalkozás általi adófizetésre vonatkozik, amelynél a fellebbező tevékenységét folytatja, hanem többek között az érintett gazdasági ágazatból származó adókra. Ennélfogva nem állapítható meg, hogy a Törvényszék megsértette volna indokolási kötelezettségét.

142 A fenti indokokra tekintettel a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének második kifogását, a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első három részét, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részének első kifogását, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett hetedik jogalapot el kell utasítani.

2. A g) kritérium értelmében vett „vezető” fogalmának a Törvényszék általi téves értelmezésére alapított jogalapokról

143 Ez az alrész a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalappal, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének első és második kifogásával, valamint a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap harmadik részével, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap negyedik részével, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalappal és negyedik jogalap első részével foglalkozik.

a) A felek érvei

144 A C-696/23. P. sz. ügyben az első fellebbező a három részből álló első jogalapjával azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező érvényesen minősíthető a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembernek”.

145 Első jogalapjának első részében az első fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék többek között az első megtámadott ítélet 51. és 63. pontjában tévesen állapította meg, hogy a Tanács érvényesen alkalmazhatta rá a g) kritériumot, és őt kizárólag azon tisztségekre tekintettel minősíthette „vezető üzletembernek”, amelyeket a TMK-ban és a Sinara-csoportban töltött be, függetlenül attól, hogy ő személyesen milyen jelentőséggel bírt az Oroszországi Föderáció kormánya számára, vagy hogy milyen befolyást gyakorolt e kormányra. Az első fellebbező szerint az a tény, hogy a g) kritériumnak való megfelelés érdekében az érintett üzletembereknek ilyen jelentőséggel

vagy befolyással kell rendelkezniük, e kritérium szó szerinti, rendszertani és teleologikus értelmezéséből következik. A Törvényszék egyébként maga is megerősítette ezt a második megtámadott ítélet 79–81. pontjában, amelyet ugyanazon a napon hirdetett ki, mint az első megtámadott ítéletet, valamint a harmadik megtámadott ítélet 66. és 68. pontjában, amelyet egy héttel az első megtámadott ítéletet követően hirdettek ki. Következésképpen a Törvényszék az első megtámadott ítéletben és a második és harmadik megtámadott ítélettel ellentmondásban tévesen értelmezte a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmát, amikor úgy ítélte meg, hogy az ilyen befolyás a gazdaság területére korlátozódik, miközben e kritérium a politika területének figyelembevételét is megköveteli.

146 Első jogalapjának második részében az első fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 51. és 63. pontjával összefüggésben értelmezett 65. pontjában úgy ítélte meg, hogy a fellebbező által a TMK-ban és a Sinara-csoportban betöltött tisztségek önmagukban lehetővé teszik a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembernek” való minősítését. A Törvényszéknek ugyanis meg kellett volna vizsgálnia, hogy a vitatott határozat és rendelet elfogadásának időpontjában az első fellebbezőnek volt-e tényleges jelentősége vagy befolyása az Oroszországi Föderáció kormányával összefüggésben, és ellenőrzést gyakorolt-e ezen társaság és e csoport felett. Közelebbről, a Törvényszék elmulasztotta figyelembe venni e fellebbező sajátos helyzetét, vagyis azt, hogy a fellebbező a TMK-n és a Sinara-csoporton belüli tisztségei betöltésének utolsó napján, vagyis 2022. március 9-én – amely az az időpont is, amikor a vitatott határozatot és rendeletet elfogadták – már nem gyakorolt ellenőrzést vagy befolyást e társaságok felett.

147 Első jogalapjának harmadik részében az első fellebbező azt állítja, hogy az első megtámadott ítélet 63. pontjában a Törvényszék tévesen mulasztotta el megvizsgálni, hogy néhány nappal a vitatott határozat és rendelet elfogadása előtt átruházta-e a TMK-ban és a Sinara-csoportban birtokolt részvényeit, holott az ilyen vizsgálat lehetővé tette volna a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy annak ellenére, hogy 2022. március 9-ig fenntartotta tisztségét e társaságban és e csoportban, e fellebbezőnek már nem volt befolyása e társaságokra, és még kevésbé az Oroszországi Föderáció kormányára.

148 A C-704/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott első jogalapja első részének első és második kifogásával a második fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletemberek” fogalmát. Először is e fogalomnak a Törvényszék által a második megtámadott ítélet 80. pontjában adott meghatározása ellentétes a jogbiztonság elvével, mivel nem egyértelmű és nem pontos.

149 Másodszor, a második megtámadott ítélet 88. és 90. pontjában a Törvényszék annak megállapításához, hogy a második fellebbezőt érvényesen lehetett a g) kritérium értelmében vett „vezető” üzletembernek minősíteni, olyan kritériumot fogadott el, amelyet a „befolyás” fogalmának az ezen ítélet 80. pontjában adott meghatározásában nem fejtett ki, mégpedig a Yandex gazdasági jelentőségét, vagyis azon társaságét, amelyben e fellebbező a tevékenységét végezte. Ezenkívül a Törvényszék az említett ítélet 89. pontjában e fogalommeghatározás szempontjából irreleváns ténybeli elemet vett figyelembe, vagyis azt, hogy az említett fellebbező részt vett az Oroszországi Föderáció elnökével, Vlagyimir Putyinnal 2022. február 24-én tartott találkozón.

150 Első jogalapjának harmadik részében a második fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat, mivel elmulasztotta megvizsgálni, hogy – amint azt a második megtámadott ítélet 79. pontjában

jelezte – egy hozzá hasonló üzletember bármilyen befolyással volt-e az Oroszországi Föderáció kormányára, és képes volt-e nyomást gyakorolni e kormányra annak érdekében, hogy az megváltoztassa politikáját.

151 A C-35/24. P. sz. ügyben a negyedik fellebbező az első jogalapjának negyedik részében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 54. pontjában a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmának értelmezését arra a vélelemre alapította, amely szerint az e kritérium alapján elfogadott korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személy befolyást gyakorolhat az Oroszországi Föderáció kormányára, függetlenül attól, hogy nincs bizonyíték az e személy és e kormány közötti kapcsolatra. A jogban való e tévedés megfordította a bizonyítási terhet, és következményekkel járt a Törvényszék által a negyedik megtámadott ítélet 75. pontjában elvégzett elemzésre nézve is.

152 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott második jogalapjával az ötödik fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette a „befolyás” g) kritérium értelmében vett fogalmát. Először is ugyanis a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 92. pontjában tartózkodott a g) kritérium különböző nyelvi változatainak elemzésétől, holott – amint arra e fellebbező az elsőfokú eljárásban hivatkozott – e változatok közül egyesek a „befolyásos” kifejezést, mások pedig a „fontos” kifejezést használják. A Törvényszék így tévesen azonosította a „befolyás” fogalmát a „fontosság” fogalmával.

153 Másodszor, a Törvényszék által végzett teleologikus elemzés téves, mivel e bíróság az ötödik megtámadott ítélet 52. és 89. pontjában a vitatott eredeti jogi aktusokból és a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusokból eredő korlátozó intézkedések célját a Bíróság és a Törvényszék azon ítéleteire tekintettel határozta meg, amelyek nem a jelen ügyhöz hasonló egyedi korlátozó intézkedésekre, hanem ágazati korlátozó intézkedésekre vonatkoznak. Az ötödik fellebbező szerint a vitatott jogi aktusok célja, mivel azok az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdésén alapuló egyedi korlátozó intézkedéseket írnak elő, az, hogy nyomást gyakoroljanak a személyekre annak érdekében, hogy azok módosítsák magatartásukat. E körülmények között a g) kritériumot úgy kell értelmezni, hogy az nem valamennyi „fontos” üzletemberre vonatkozik, hanem kizárólag a szó szerint „vezető” üzletemberekre, vagyis azokra, akik befolyást gyakorolhatnak az Oroszországi Föderáció kormányára.

154 A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalapjának első részében az ötödik fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a jogbiztonság elvét, amikor az ötödik megtámadott ítélet 91. pontjában túl tágan határozta meg a „befolyás” fogalmát. E meghatározás ugyanis, mivel minden olyan fontos üzletemberre vonatkozik, aki egy adott gazdasági ágazatban tevékenykedik, nem teszi lehetővé a szankcionált személyek számára annak megértését, hogy milyen magatartást kell tanúsítaniuk annak érdekében, hogy nyomást gyakoroljanak az Oroszországi Föderáció kormányára, és megszüntessék a rájuk vonatkozó korlátozó intézkedéseket. Így a Törvényszéknek úgy kellett volna értelmeznie a „befolyás” fogalmát, mint amelyet egy üzletember e kormányra gyakorol annak érdekében, hogy ez utóbbit arra késztesse, hogy módosítsa az Ukrajnával kapcsolatos fellépéseit és politikáját.

155 A C-35/24. P. sz. ügyben a Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és a Bizottság által támogatott Tanács vitatja az első, második, negyedik és ötödik fellebbező érveinek megalapozottságát.

156 A C-696/23. P. sz. ügyben a Tanács – anélkül, hogy formálisan az első fellebbező által a fellebbezésének alátámasztására felhozott első jogalap elfogadhatatlanságára hivatkozna – azzal érvel, hogy először is e fellebbező e jogalap első részének alátámasztása érdekében nem jelöli meg

egyértelműen az első megtámadott ítélet kifogásolt pontjait, sem pedig azt, hogy mely okokból véli úgy, hogy e pontok téves jogalkalmazást tartalmaznak. Másodszor ezen intézmény rámutat, hogy ezen első rész keretében különös, ha azt róják fel a Törvényszéknek, hogy nem követte az első megtámadott ítéletet követően hozott harmadik megtámadott ítéletben kialakított ítélkezési gyakorlatot. Harmadszor a Tanács úgy véli, hogy az első jogalap három részének alátámasztására felhozott érveinek többségével az első fellebbező azt kívánja elérni, hogy a Bíróság újból értékelje a tényeket, amire a Bíróság – a tények elferdítésének a jelen ügyben nem hivatkozott esetét kivéve – nem rendelkezik hatáskörrel a fellebbezés keretében.

b) A Bíróság álláspontja

1) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap elfogadhatóságáról

157 Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából az következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, különben a fellebbezés vagy az érintett jogalap elfogadhatatlan, és a Bíróság feladata, hogy szükség esetén hivatalból vizsgálja, hogy a pontosság e követelménye teljesül-e (2025. március 13-i Shuvalov kontra Tanács ítélet, C-271/24 P, EU:C:2025:180, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

158 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk és az Európai Unió Bírósága alapokmányának 58. cikke értelmében a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, és kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott ügyiratokból ered –, másrészt a tények értékelésére. A tények ilyen értékelése tehát, a Törvényszék előtt bemutatott bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve, nem minősül a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozó jogkérdésnek. Amennyiben a Törvényszék állapította meg, illetve értékelte a tényállást, a Bíróság az EUMSZ 256. cikk alapján a tényállás Törvényszék általi jogi minősítésének és az abból levont jogi következtetésnek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel (lásd ebben az értelemben: 2021. március 25-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 110. pont; 2024. szeptember 26-i JCDecaux Street Furniture Belgium kontra Bizottság ítélet, C-710/22 P, EU:C:2024:787, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

159 A jelen ügyben elsősorban meg kell állapítani, hogy a Tanács által előadottakkal ellentétben az első fellebbező az első jogalapjának első részében megjelölte, hogy az első megtámadott ítélet mely pontjait, azaz 45., 51. és 63. pontját kívánja kifogásolni, és hogy kellően világosan és pontosan kifejtette, hogy a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmának az e pontokban elfogadott tartalmát nem támasztja alá e kritérium szó szerinti, rendszertani és teleologikus értelmezése, ahogyan az a Törvényszék által a második és harmadik megtámadott ítéletben adott indokolásból is következik.

160 Másodsorban igaz, hogy az első megtámadott ítéletnek az első jogalap három részében érintett 45–51., 63. és 65. pontjában a Törvényszék először is megvizsgálta, hogy a Tanács által az első fellebbezővel szemben a g) kritérium alapján hozott korlátozó intézkedések elfogadása érdekében hivatkozott indok ténybelileg megalapozott-e, másodszor, hogy a Tanács értékelési hibát követett-e el, amikor e fellebbező „vezető üzletembernek” minősítése érdekében nem vett figyelembe egy tényt, mégpedig azt, hogy a fellebbező a részvényeit néhány nappal a vitatott

határozat és rendelet elfogadása előtt állítólag átruházta, harmadszor pedig, hogy az említett fellebbező „vezető üzletembernek” minősítése céljából figyelembe kell-e venni egy másik tényt, nevezetesen azt, hogy ugyanezen fellebbező állítólag nem gyakorolt irányítást azon társaság és csoport felett, amelyben ebben az időpontban még tevékenységet folytatott.

161 Mindemellett meg kell állapítani, különösen a Bíróságnak a jelen ítélet 158. pontjában említett ítélkezési gyakorlatára tekintettel, hogy az első fellebbező az első jogalapjának három részével nem a tényállásnak a Törvényszék által az első megtámadott ítélet 45–51. pontjában tett megállapítását és értékelését kívánja megkérdőjelezni, mivel e bíróság egyébként ezen ítélet 63. és 65. pontjában nem tett ilyen megállapítást vagy értékelést. Épp ellenkezőleg, e fellebbező lényegében úgy véli, hogy az első megtámadott ítélet 51., 63. és 65. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy ő a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembernek” minősíthető kizárólag a TMK-ban és a Sinara-csoportban betöltött tisztségeire tekintettel, függetlenül attól, hogy a vitatott határozat és a vitatott rendelet elfogadásának időpontjában átruházta-e az e társaságban vagy e csoportban fennálló részvényeit, vagy azok felett még ellenőrzést gyakorolt-e. Az első fellebbező úgy véli, hogy ezen érveléssel a Törvényszék a „befolyás” fogalmának tisztán gazdasági értelmezését fogadta el, holott – amint arra az első fokon benyújtott keresetlevelében hivatkozott – e fogalom az Oroszországi Föderáció kormánya tekintetében fennálló jelentőséget vagy befolyást foglal magában.

162 Ennélfogva az első fellebbező kifogásai a tények Törvényszék általi, a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedések alkalmazását igazoló tényezőknek történő jogi minősítésére vonatkoznak (lásd analógia útján: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 60. pont), ami a jelen ítélet 158. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bíróság hatáskörébe tartozik. Mivel e kifogások a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmának a Törvényszék által ennek keretében hallgatólagosan elfogadott értelmezésére is vonatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy az a kérdés, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte-e valamely uniós jogi aktus rendelkezését, olyan jogkérdés, amely fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozhat (lásd ebben az értelemben: 2000. november 16-i Sarrió kontra Bizottság ítélet, C-291/98 P, EU:C:2000:631, 35. pont).

163 Harmadsorban, mivel a fellebbező a fellebbezés keretében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben valamely uniós jogi aktus rendelkezésének nem ugyanazon értelmezését fogadta el, mint amelyet egy másik, ugyanazon a napon, sőt akár későbbi ítéletben elfogadott, az ilyen kifogást nem lehet elfogadhatatlannak nyilvánítani. Ellenkező esetben e fellebbezőt indokolatlanul megfosztanák attól a lehetőségtől, hogy egy ilyen rendelkezésnek a Törvényszék általi értelmezésével kapcsolatos esetleges ellentmondásra vagy következetlenségre hivatkozzon, még akkor is, ha az a kérdés, hogy e bíróság helyesen és egységesen értelmezte-e az uniós jogot a saját ítélkezési gyakorlatára tekintettel, olyan jogkérdés, amely a Bíróság hatáskörébe tartozik (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 26-i Philips és Philips France kontra Bizottság ítélet, C-98/17 P, EU:C:2018:774, 82–85. pont).

164 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az első fellebbező által a C-696/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására hivatkozott első jogalap teljes egészében elfogadható.

2) Az ügy érdeméről

i) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap harmadik részéről és a C-35/24. P. sz. ügy első jogalapjának negyedik részéről

165 Mivel az első, a második és a negyedik fellebbező érvei összefüggnek egymással, a Bíróság az alábbiakban együttesen vizsgálja meg az első, a második és a negyedik fellebbező érveit, míg az egyes fellebbezőkre jellemző érveket adott esetben külön-külön kell megvizsgálni.

166 Először is meg kell állapítani, hogy az első fellebbező tévesen értelmezi a második és a harmadik megtámadott ítéletet, ahogyan a második fellebbező is tévesen értelmezi a második megtámadott ítéletet és a negyedik fellebbező a negyedik megtámadott ítéletet. A Törvényszék ugyanis sem a második megtámadott ítélet 79–81. pontjában, sem a harmadik megtámadott ítélet 66. és 68. pontjában, sem pedig a negyedik megtámadott ítélet 54. pontjában nem állapította meg vagy vélelmezte, hogy a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembereknek” személyes kapcsolatban kell állniuk az Oroszországi Föderáció kormányával, oly módon, hogy konkrét jelentőséggel kell bírniuk e kormány számára, illetve képesnek kell lenniük arra, hogy jelentős befolyást vagy nyomást gyakoroljanak rá.

167 Mindenekelőtt a második megtámadott ítéletnek mind az első, mind pedig a második fellebbező által hivatkozott 79. pontjában, az első fellebbező által hivatkozott harmadik megtámadott ítélet 66. pontjában és a negyedik megtámadott ítéletnek a negyedik fellebbező által említett 54. pontjában a Törvényszék azt állapította meg, hogy a g) kritérium kizárólag az Oroszországi Föderáció kormánya és nem a vezető üzletemberek, hanem az e kormánynak jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatok közötti kapcsolatot írja elő. Ezenkívül a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e kritérium kizárólag azon befolyás kiaknázására irányul, amelyet az ezen üzletemberek által alkotott személykategória „gyakorolhat” az orosz rezsimre azáltal, hogy „arra készteti” e személyeket, hogy nyomást gyakoroljanak az említett kormányra annak érdekében, hogy az megváltoztassa politikáját, amely megfogalmazás egyértelműen jelzi, hogy a Törvényszék nem állapította meg, hogy a vezető üzletembereknek személyes kapcsolatban kell állniuk ugyanezen kormánnyal, sem pedig azt, hogy ténylegesen képeseknek kell lenniük arra, hogy nyomást gyakoroljanak rá.

168 Ezt követően a második megtámadott ítéletnek az első fellebbező által hivatkozott 80. pontjában a Törvényszék kimondta, hogy a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalma magában foglalja azt a jelentőséget, amellyel az üzletemberek gazdasági szempontból rendelkezhetnek az esettől függően szakmai státuszuk, gazdasági tevékenységük jelentősége, tőketulajdonuk mértéke vagy egy vagy több olyan vállalkozásban betöltött tisztségük tekintetében, amelynél e tevékenységeket végzik, függetlenül azoktól a kapcsolatoktól, amelyeket e nők és férfiak az Oroszországi Föderáció kormányával fenntarthatnak.

169 Végül a második megtámadott ítélet 81. pontjában és a harmadik megtámadott ítéletnek az első fellebbező által említett 68. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy e fogalom ilyen értelmezését, amely elvonatkoztat minden olyan kapcsolattól, amelyet az üzletemberek e kormánnyal fenntarthatnak, megerősíti a szóban forgó korlátozó intézkedések célja, vagyis az, hogy nyomást gyakoroljanak az említett kormányra, és növeljék az Oroszországi Föderáció Ukrajnával szembeni intézkedéseinek költségeit.

170 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Törvényszék semmilyen vélelmet nem alkalmazott az ilyen alkalmassággal kapcsolatban, és nem fordította meg a bizonyítási terhet sem. Hasonlóképpen, a Törvényszék a második megtámadott ítélet 79–81. pontjában és a harmadik megtámadott ítélet 66. és 68. pontjában nem állapította meg, hogy a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembereknek” személyes kapcsolatban kell állniuk az Oroszországi Föderáció kormányával, oly módon, hogy konkrét jelentőséggel kell bírniuk e kormány számára vagy tényleges hatást kell gyakorolniuk rá. E körülmények között a második és a negyedik fellebbező érveit el kell utasítani.

171 Mindemellett másodszor meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék a második és a harmadik megtámadott ítéletben kifejtett megfontolásoktól függetlenül helyesen értelmezte-e az első megtámadott ítéletben az e kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmát annyiban, amennyiben ezen ítélet 51., 63. és 65. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy az olyan személy, mint az első fellebbező, kizárólag az orosz gazdaságban általa betöltött tisztségekre tekintettel „vezető üzletembernek” minősíthető, függetlenül a közte és az Oroszországi Föderáció kormánya közötti kapcsolat fennállásától.

172 Ennek keretében az uniós jog rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó, a jelen ítélet 99. és 100. pontjában hivatkozott szabályoknak megfelelően meg kell vizsgálni, hogy a „befolyás” fogalmának a Törvényszék által az első megtámadott ítéletben ily módon elfogadott értelmezése nem alapul-e téves jogalkalmazáson.

173 Ami a „vezető” kifejezést illeti, úgy tűnik, hogy a g) kritérium összes nyelvi változata hasonló jelentésű kifejezéseket használ, mivel azt az elgondolást tükrözi, hogy az üzletembernek fontosnak, kiemelkedőnek vagy jeles személyiségnek kell lennie. E változatok ugyanis úgy rendelkeznek, hogy ezen üzletemberek „kiemelkedőek” (bolgárul *видни*), „fontosak” (spanyolul *principales*, románul *importanți*), „vezetők” (csehül *předních*, dánul *fremtrædende*, németül *führende*, angolul *leading*, ír nyelven *príomhdhaoine*, horvátul *vodeće*, magyarul *vezető*, hollandul *vooraanstaande*, lengyelül *wiodących*, szlovákul *propredných*, finnül *johtavat*, svédül pedig *ledande*), „jeles személyiségek” (észtül *juhtivad*, görögül εξέχοντες, olaszul *di spicco* és portugálul *proeminentes*), „befolyásosak” (franciául *influents*, lettül *ietekmīgi*, litvánul *įtakingi)* „jelentősek” (máltaiul *ewlenin)* vagy befolyásosak (szlovénül *vodilne*).

174 Ezenkívül a különböző nyelvi változatokban használt kifejezések önmagukban és minden szövegösszefüggéstől függetlenül egyáltalán nem foglalnak magukban valamilyen – például gazdasági vagy politikai – területtel, vagy meghatározott személyekkel vagy szervezetekkel, például valamely állam kormányával való kapcsolatot.

175 Következésképpen, ahogyan arra a főtanácsnok a C-696/23. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 32. pontjában rámutatott, más utalás hiányában a „vezető” jelző a g) kritérium szövegében, amely szerint az Oroszországi Föderáció kormányára vagy tágabb politikai összefüggésben kell befolyást gyakorolni, arra vonatkozik, hogy az érintett üzletembernek milyen jelentőséggel kell rendelkeznie a tevékenységi ágazatában, függetlenül az e nő vagy férfi adott esetben e kormánnyal fennálló kapcsolataitól.

176 Igaz, hogy a g) kritérium megemlíti ezt a kormányt, ezért úgy lehet tekinteni, hogy a „befolyás” fogalma politikai összefüggésbe is illeszkedik. Mindazonáltal, ahogyan arra a Törvényszék a második megtámadott ítélet 79–81. pontjában és a harmadik megtámadott ítéletnek az első fellebbező által említett 66. és 68. pontjában rámutatott, e kritérium kapcsolatot teremt egyrészt ugyanezen kormány, másrészt pedig nem a vezető üzletemberek, hanem azon gazdasági ágazatok

között, amelyekben ezen üzletemberek tevékenységet folytatnak. Ugyanis, ahogyan az a jelen ítélet 125. pontjában megállapítást nyert, a g) kritériumot úgy kell értelmezni, hogy a gazdasági ágazatoknak, nem pedig a vezető üzletembereknek kell jelentős bevételi forrást biztosítaniuk az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

177 Ennélfogva a g) kritérium szövegéből az következik, hogy e kritérium kizárólag annak bizonyítását foglalja magában, hogy az üzletemberek az Oroszországi Föderáció kormánya számára jövedelmező gazdasági ágazatban nagy jelentőséggel bírnak, függetlenül e nők és férfiak e kormánnyal fennálló kapcsolataitól, az e kormány számára fennálló konkrét jelentőségüktől vagy az e kormány tekintetében fennálló tényleges befolyásolási képességüktől.

178 E körülmények között meg kell állapítani, hogy – amint arra a Törvényszék a második megtámadott ítéletnek az első fellebbező által említett 80. pontjában rámutatott – az üzletemberek azon gazdasági ágazatban fennálló „befolyásának” fogalmát, amelyben tevékenységüket gyakorolják, csak azon gazdasági háttérre tekintettel lehet értelmezni, amelyben működnek, olyan kritériumok szerint, mint szakmai státuszuk vagy feladataik, gazdasági tevékenységük jelentősége, tőketulajdonuk vagy befektetéseik mértéke, azon vállalkozáson belüli tisztségük, amelynél feladataikat ellátják, vagy bármely más releváns gazdasági jellegű kritérium alapján.

179 Ezt az értelmezést támasztják alá a g) kritérium által követett célok is. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint arra a Törvényszék az első megtámadott ítélet 90. pontjában lényegében rámutatott, és amint arra a jelen ítélet 121. pontja emlékeztet – e célkitűzések arra irányulnak, hogy további nyomást gyakoroljanak az Oroszországi Föderációra, és növeljék az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedései költségeit annak érdekében, hogy e Föderáció véget vessen az Ukrajnával szembeni katonai agressziójának, és általánosabban az e harmadik országot destabilizáló intézkedéseinek és politikáinak.

180 Márpedig, ahogyan arra a főtanácsnok a C-696/23. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 44. pontjában rámutatott, e célok úgy érhetők el, hogy korlátozó intézkedésekkel olyan üzletembereket céloznak meg, akik – mivel az Oroszországi Föderáció kormánya számára jövedelmező gazdasági ágazatban nagy jelentőséggel bírnak – hozzájárulnak e kormánynak az ugyanazon ágazatból származó bevételeihez, valamint következésképpen az e harmadik ország által Ukrajnával szemben a háborús gazdasággá átalakított vagy alakítható gazdasággal összefüggésben végzett fellépések finanszírozásához. Az érintett gazdasági ágazatok működésének akadályozásával az ilyen üzletemberekkel szembeni korlátozó intézkedések előírása, függetlenül attól, hogy adott esetben milyen kapcsolatban állhatnak az említett kormánnyal, növelheti ezen intézkedések költségeit, és nyomást gyakorolhat ez utóbbira annak érdekében, hogy az véget vessen az említett intézkedéseknek.

181 Így a jelen ítélet 173–180. pontjából kitűnik, hogy a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az olyan üzletemberekre vonatkozik, akik az Oroszországi Föderáció kormánya számára jövedelmező gazdasági ágazatokban nagy jelentőséggel bírnak, így közvetetten elősegíthetik az említett kormány által Ukrajnával szemben folytatott destabilizáló intézkedések finanszírozását azáltal, hogy hozzájárulnak az említett ágazatok jövedelmezőségének vagy akár fellendülésének fenntartásához.

182 E körülmények között el kell utasítani az első fellebbező azon érvét, amely szerint a Törvényszék az első megtámadott ítélet 51., 63. és 65. pontjában tévesen értelmezte a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmát, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező a TMK-n és a Sinara-csoporton belül általa betöltött tisztségekre tekintettel – az Oroszországi Föderáció kormányával fennálló bármilyen kapcsolattól függetlenül – érvényesen minősíthető „vezető” üzletembernek.

183 Harmadszor, ami az első fellebbező azon érveit illeti, amelyek szerint a Törvényszék az első megtámadott ítélet 63. és 65. pontjában tévesen állapította meg, hogy az, hogy a TMK és a Sinara-csoport tekintetében a fellebbező részvényeinek átruházását követően elvesztette ellenőrzési jogkörét, nem minősül olyan releváns tényezőnek, amelyet figyelembe kellene venni a g) kritérium értelmezése és alkalmazása, és ennélfogva az e kritérium értelmében vett „vezető” üzletembernek minősítése szempontjából, ezen érveket az alábbi okokból kell elutasítani.

184 A jelen ítélet 181. pontjából kitűnik, hogy az üzletemberek g) kritériumban említett „befolyásának” fogalma nem korlátozódik kizárólag azokra az üzletemberekre, akik valamely társaságon belüli tisztségük vagy a tulajdonukban lévő részvények révén tényleges és hatékony ellenőrzést gyakorolnak e társaság felett. E fogalom – ahogyan az az első megtámadott ítélet 47–51. pontjából és a jelen ítélet 178. pontjából is kitűnik – magában foglalja azon személyeket, akik többek között státuszuk és tisztségeik fontossága, valamint azon társaság gazdasági jelentősége miatt, amelynél tevékenységet végeznek, nagy jelentőséggel bírnak abban a gazdasági ágazatban, amelyben tevékenykednek. Bár bizonyos körülmények között ilyen jelentőség megállapítható többek között az üzletember által azon társaság felett gyakorolt ellenőrzés szempontjából, amelynél tevékenységét végzi, azt más objektív tényezők, például a fent említettek alapján is meg lehet állapítani.

185 Márpedig a Törvényszék által az első megtámadott ítélet 47–51. és 62. pontjában tett, az első fellebbező által a fellebbezésében nem kifogásolt ténybeli megállapításokból és értékelésekből lényegében kitűnik, hogy az első fellebbező olyan státusszal rendelkezett, és olyan tisztségeket töltött be, amelyek a TMK és a Sinara-csoport gazdasági jelentőségére is tekintettel a vitatott határozat és rendelet elfogadásának időpontjáig jelentős szerepet, vagyis a g) kritérium értelmében vett „befolyást” biztosítottak számára abban a tevékenységi ágazatban, amelyben tevékenykedett. E körülmények között a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 63. és 65. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy az első fellebbező „vezető üzletembernek” minősüljön, nem szükséges bizonyítani, hogy e fellebbező ezen időpontig tényleges és hatékony ellenőrzést gyakorolt-e ezen társaság és e csoport felett.

186 A fenti indokokra tekintettel a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap harmadik részét és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap negyedik részét el kell utasítani.

ii) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének első és második kifogásáról, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és negyedik jogalap első részéről

187 Elsősorban, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének első kifogása, illetve a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első része keretében a második és az ötödik fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék azáltal, hogy túlságosan tágan határozta meg a második megtámadott ítélet 80. pontjában, illetve az ötödik megtámadott ítélet 91. pontjában szereplő g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmát, megsértette a jogbiztonság elvét.

188 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a jogbiztonság elve megköveteli egyfelől azt, hogy a jogszabályok egyértelműek és pontosak legyenek, másfelől pedig azt, hogy alkalmazásuk előre látható legyen a jogalanyok számára, különösen olyankor, amikor kedvezőtlen következményeik lehetnek. Ezen elv megköveteli különösen azt, hogy a szabályozás lehetővé tegye az érdekeltek számára az őket terhelő kötelezettség terjedelmének pontos ismeretét, és hogy egyértelműen megismerhessék jogaikat és kötelezettségeiket, és ezeknek megfelelően járjanak el. Ugyanakkor ezek a követelmények nem értelmezhetők sem annak kizárásaként, hogy az uniós jogalkotó egy általa elfogadott norma keretében elvont jogi fogalmat használjon, sem pedig annak előírásaként, hogy az ilyen elvont szabályban fel kell sorolni azokat a különböző konkrét eseteket, ahol az alkalmazást nyerhet, mivel a jogalkotó nem tudja előre meghatározni az összes ilyen esetet (lásd ebben az értelemben: 2024. október 4-i Litvánia és társai kontra Parlament és Tanács [Hozzáférési csomag] ítélet, C-541/20–C-555/20, EU:C:2024:818, 158. és 159. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2025. augusztus 1-jei Timchenko kontra Tanács ítélet, C-703/23 P, EU:C:2025:608, 33. pont).

189 Egyébiránt a jogbiztonság elve nem sérülhet pusztán amiatt, hogy az uniós bíróságnak egy általános hatályú jogi norma szó szerinti értelmezésétől eltérő értelmezési módszereket kell alkalmaznia (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 2-i Irish Ferries ítélet, C-570/19, EU:C:2021:664, 167. pont).

190 Emlékeztetni kell arra, hogy az ötödik megtámadott ítélet 91. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az üzletemberek a g) kritérium értelmében azon ágazatban betöltött jelentőségüknél fogva „vezetők”, amelyben tevékenységüket végzik, valamint ezen ágazatnak az orosz gazdaság szempontjából fennálló jelentősége miatt. A Törvényszék mind e pontban, mind pedig a második megtámadott ítélet 80. pontjában pontosította, hogy a „befolyás” e kritérium értelmében vett fogalma magában foglalja azt a jelentőséget, amellyel az üzletemberek az esettől függően szakmai státuszuk, gazdasági tevékenységük jelentősége, tőketulajdonuk mértéke vagy egy vagy több olyan vállalkozásnál betöltött tisztségük tekintetében rendelkezhetnek, amelynél e tevékenységeket végzik.

191 Ennek kimondásával a Törvényszék a „befolyás” fogalmát gazdasági értelemben vette, kellően egyértelmű és pontos kritériumokat határozva meg annak alkalmazásához, jóllehet nem volt köteles részletesen megemlíteni azokat az eseteket, amelyekben az említett fogalom alkalmazható, mivel – ahogyan az a jelen ítélet 184. pontjából is kitűnik – az, hogy miként kell értelmezni azt a jelentőséget vagy befolyást, amellyel egy üzletember az érintett gazdasági ágazatban rendelkezhet, nagymértékben függ az ügy összefüggéseitől és körülményeitől (lásd analógia útján: 2025. augusztus 1-jei Timchenko kontra Tanács ítélet, C-703/23 P, EU:C:2025:608, 34. pont).

192 Ezenkívül, mivel a Törvényszék – ahogyan az a jelen ítélet 178. pontjából kitűnik – az ötödik megtámadott ítélet 91. pontjában helyesen állapíthatta meg, hogy a „befolyás” fogalmából az következik, hogy azok az esetek érintettek, amelyekben egy üzletember az érintett gazdasági ágazatban szakmai státuszára, gazdasági tevékenységének jelentőségére, tőkerészesedéseinek mértékére, vagy egy vagy több vállalkozáson belüli tisztségeire tekintettel jelentőséggel bír, nem tekinthető úgy, hogy e 91. pont sérti a jogbiztonság elve által megkövetelt előreláthatóság követelményét.

193 Másodsorban, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapja első részének alátámasztására felhozott második kifogásával a második fellebbező lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a második megtámadott ítélet 88–90. pontjában olyan kritériumokat vagy

tényezőket vett figyelembe, amelyekre nem tért ki az ezen ítélet 80. pontjában a „vezető üzletember” fogalmának általa adott meghatározásában, vagyis a Yandex társaság gazdasági jelentőségére, amelynél a második fellebbező a tevékenységét végezte, illetve egy olyan találkozóra, amelyen e fellebbező 2022. február 24-én részt vett az Oroszországi Föderáció elnökével, Vlagyimir Putyinnal.

194 E tekintetben igaz, hogy a második megtámadott ítélet 80. pontjában a Törvényszék négy nem kumulatív kritériumot határozott meg, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy egy üzletember a g) kritérium értelmében „vezetőnek” minősül, és hogy e kritériumok egyike sem említi azon társaság gazdasági jelentőségét, amelynél ezen üzletember a tevékenységét végzi. Az is igaz, hogy ezen ítélet 88. és 90. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Yandex gazdasági szempontból jelentős társaság, és többek között erre a tényezőre támaszkodott annak megállapításakor, hogy a Tanács érvényesen minősíthette a második fellebbezőt a g) kritérium értelmében vett „vezető üzletembernek”.

195 Mindemellett, ahogyan az a jelen ítélet 178. és 191. pontjából kitűnik, egy üzletember befolyása az adott ügy körülményeitől függően különböző gazdasági kritériumok alapján állapítható meg. Ennélfogva azon társaság gazdasági jelentősége, amelynél az üzletember a tevékenységét végzi, releváns tényezőnek minősül annak más tényezőkkel együtt történő meghatározása szempontjából, hogy ezen üzletember a g) kritérium értelmében „vezető”, vagy sem, vagyis – ahogyan az a jelen ítélet 181. pontjában szerepel – az érintett gazdasági ágazatban nagy jelentőséggel bír-e. Így a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a második megtámadott ítélet 87–90. pontjában figyelembe vette e körülményt.

196 Ami azt a tényt illeti, hogy a Törvényszék a második megtámadott ítélet 89. pontjában olyan ténybeli elemet vett figyelembe, amely nem tartozik a „befolyás” fogalmának az ezen ítélet 80. pontjában adott meghatározásában említett kritériumok közé, vagyis a második fellebbezőnek az Oroszországi Föderáció elnöke, Vlagyimir Putyin által 2022. február 24-én szervezett találkozón való részvételére, elegendő rámutatni arra, hogy e 89. pontban a Törvényszék kizárólag azt állapította meg, hogy ez a körülmény „alátámasztotta” a második fellebbező g) kritérium értelmében vett vezető jellegét. Márpedig, ahogyan az a jelen ítélet 188. pontjából kitűnik, valamely fogalomnak a Törvényszék által a második megtámadott ítélet 80. pontjában adotthoz hasonló általános meghatározása nem említheti azokat a különböző konkrét eseteket, amelyekben e fogalom alkalmazható, és még kevésbé tartalmazhat olyan ténybeli elemeket, amelyek alátámaszthatják vagy megerősíthetik, hogy valamely konkrét helyzet az említett fogalom körébe tartozik.

197 Ezenkívül a 2022. február 24-i találkozó figyelembevételét nem úgy értendő, hogy a fellebbező az Oroszországi Föderáció kormányával vagy annak elnökével fennálló kapcsolatai miatt vezető, hanem úgy, hogy az a tény, hogy ő az egyik olyan oligarcha, akit meghívtak erre az ülésre, megerősíti nagy jelentőségét abban a gazdasági ágazatban, amelyben tevékenykedik.

198 Harmadsorban, a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapjával az ötödik fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 92. pontjában nem végezte el a g) kritérium különböző nyelvi változataiban szereplő „vezető” kifejezés összehasonlító elemzését, és az ezen ítélet 52. pontjával összefüggésben értelmezett 89. pontjában e fogalom teleologikus elemzését olyan célkitűzésekre alapította, amelyek az Unió által az Oroszországi Föderáció Ukrajna destabilizálására irányuló fellépéseivel kapcsolatban elfogadott nem egyedi, hanem ágazati korlátozó intézkedésekre vonatkoznak.

199 E két kifogás közül az elsőt illetően az ötödik fellebbező tévesen értelmezi az ötödik megtámadott ítélet 92. pontját. A Törvényszék ugyanis lényegében úgy ítélte meg, hogy még abban az esetben is, ha eltérés áll fenn az e kritérium szövegében szereplő „vezető” kifejezés különböző nyelvi változatai között, az e pontban említett és a jelen ítélet 100. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az említett kritériumot azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi, amit az ötödik megtámadott ítélet 88–91. pontjában pontosan alkalmazott.

200 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a „vezető” kifejezés 24 nyelvi változata között nincs eltérés, mivel azok egységes értelmezést tehetnek lehetővé, ahogyan az a jelen ítélet 173. és 174. pontjából kitűnik.

201 A jelen ítélet 198. pontjában említett második kifogást illetően emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 118. és 121. pontjából kitűnik, és amint azt a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 52. és 89. pontjában kifejtette – az ukrajnai helyzettel összefüggésben hozott korlátozó intézkedések tárgyában elfogadott uniós jogi aktusok célja 2014 óta nyomásgyakorlás az Oroszországi Föderációra mind ágazati korlátozó intézkedések, mind pedig – mint a jelen ügyben is – egyedi korlátozó intézkedések révén, valamint e Föderáció az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedései költségeinek növelése annak érdekében, hogy véget vessen az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseinek és politikáinak, valamint 2022 óta az e harmadik ország elleni agressziónak. Ennélfogva a Törvényszék elvégezte az ötödik megtámadott ítélet 88. és 89. pontjában szereplő teleologikus elemzést, és helyesen azonosította a vitatott eredeti jogi aktusokból és a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusokból eredő korlátozó intézkedések által követett célokat.

202 A fenti indokokra tekintettel a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének első és második kifogását, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot és a negyedik jogalap első részét el kell utasítani.

B. Az arányosság elvének és a Charta 52. cikke (1) bekezdésének a Törvényszék általi megsértésére alapított jogalapokról, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részéről

203 E rész a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második része mellett magában foglalja a Törvényszék által az arányosság elvével és a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményekkel kapcsolatban állítólagosan elkövetett téves jogalkalmazásra vonatkozó jogalapokat, vagyis a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik és negyedik jogalapot, valamint a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapot és negyedik jogalap második részét.

1. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett, a Charta 52. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére vonatkozó harmadik jogalapról

a) A felek érvei

204 A C-696/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott harmadik jogalapjával az első fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 80. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor lényegében úgy ítélte meg, hogy alapvető jogai

gyakorlásának a rá vonatkozó korlátozó intézkedések általi korlátozását a Charta 52. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében „törvény írja elő”. A Törvényszék ugyanis a Bíróság ítélkezési gyakorlatát figyelmen kívül hagyva elmulasztotta megvizsgálni, hogy az ezen intézkedéseket előíró vitatott határozat és rendelet egyértelmű és pontos szabályokat állapít-e meg az első fellebbezőnek a Charta 7. és 17. cikkében biztosított alapvető jogaiba, azaz a magánélet tiszteletben tartásához való jogba, valamint a tulajdonhoz való jogba való beavatkozás terjedelmét illetően. Márpedig erre a jelen ügyben nem került sor. Közelebbről, a g) kritérium nem világos és nem pontos, továbbá olyan kétértelmű kifejezéseken alapul, amelyek nem felelnek meg az előreláthatóság követelményének, és amelyek nem nyújtanak elegendő biztosítékot azzal szemben, hogy a Tanács önkényesen gyakorolja mérlegelési jogkörét.

205 A Tanács vitatja az első fellebbező érveinek megalapozottságát.

b) A Bíróság álláspontja

206 Emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 7. cikkében biztosított, a magán- és a családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához való jog, valamint a Charta 17. cikkében előírt, tulajdonhoz való jog nem abszolút jogok, és azok gyakorlása az Unió által követett általános érdekű célkitűzésekkel igazolt korlátozásoknak vethető alá, feltéve hogy az ilyen korlátozások ténylegesen megfelelnek az említett általános érdekű célkitűzéseknek, és nem jelentenek a kitűzött célhoz képest aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely az így biztosított jogok lényegét sértené (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 148. pont; 2024. március 21-i Landeshauptstadt Wiesbaden ítélet, C-61/22, EU:C:2024:251, 75. pont).

207 Ennek keretében a Charta 52. cikke (1) bekezdésének első mondata előírja, hogy e jogok gyakorlása csak a törvény által, és az említett jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

208 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az a követelmény, amely szerint az ilyen korlátozást törvénynek kell előírnia (a jogszerűség elve), azt jelenti, hogy az e jogokba történő beavatkozást lehetővé tevő jogi aktusnak magának kell meghatároznia az érintett jog gyakorlásával kapcsolatos korlátozás terjedelmét, azzal, hogy egyrészt e követelmény nem zárja ki, hogy a szóban forgó korlátozást a különböző helyzetekhez és a változó körülményekhez való alkalmazkodáshoz kellően nyitott módon fogalmazzák meg, másrészt pedig hogy a Bíróság adott esetben értelmezés útján pontosíthatja a korlátozás konkrét terjedelmét, figyelembe véve mind a szóban forgó uniós szabályozás szövegét, mind pedig annak általános rendszerét és az általa megvalósítani kívánt, a Chartában biztosított alapvető jogok fényében értelmezett célkitűzéseket.

209 A jelen ügyben igaz, hogy az első megtámadott ítélet 80. pontjában a Törvényszék a jogszerűség elvének vizsgálata során annak megállapítására szorítkozott, hogy a vitatott jogi aktusokban az első fellebbező tekintetében előírt korlátozó intézkedéseket többek között általános hatályú és az uniós jogban egyértelmű jogi alappal rendelkező jogi aktusok tartalmazzák. Ezzel azonban nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy az első fellebbező alapvető jogaiba való beavatkozást lehetővé tevő jogi aktusok meghatározzák-e ezen jogok gyakorlása korlátozásának terjedelmét, az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően. E tekintetben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.

210 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a Törvényszék határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de a rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését, és az indokolást meg kell változtatni (2024. október 4-i Bizottság és Tanács kontra Front Polisario ítélet, C-778/21 P és C-798/21 P, EU:C:2024:833, 178. pont).

211 E tekintetben a Charta 52. cikkének (1) bekezdése kétségtelenül megköveteli, hogy a Chartában biztosított valamely alapvető jog gyakorlása csak a törvény által korlátozható, ami azt jelenti, hogy az említett jogba való beavatkozást lehetővé tevő jogi alapnak magának kell egyértelműen és pontosan meghatároznia e jog gyakorlása korlátozásának terjedelmét (2020. július 16-i Facebook Ireland és Schrems ítélet, C-311/18, EU:C:2020:559, 175. pont; 2020. szeptember 8-i Recorded Artists Actors Performers ítélet, C-265/19, EU:C:2020:677, 86. pont).

212 Márpedig a Törvényszék a kereset első, az arányosság elvének és az alapvető jogoknak a megsértésére alapított jogalapjának elemzése során lényegében megvizsgálta e követelmény tiszteletben tartását.

213 Közelebbről, az első megtámadott ítélet 83., 84. és 91–93. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Charta 7. és 17. cikkében biztosított alapvető jogok gyakorlása korlátozásának alkalmazási feltételeit és terjedelmét a 2014/145 határozat és a 269/2014 rendelet világosan és pontosan meghatározza. Ilyen korlátozó intézkedéseket ugyanis csak azon személyek és szervezetek kategóriáival szemben lehet elrendelni, akik, illetve amelyek megfelelnek a 2014/145 határozat 1. és 2. cikkében, valamint a 269/2014 rendelet 3. cikkében szereplő kritériumoknak, amelyek közé a g) kritérium is tartozik. Ezenfelül a 2014/145 határozat 1. cikkének (2), (3) és (6) bekezdése pontosítja azokat az eseteket, amikor valamely személy mentesülhet az Unió területére való beutazás és a területén történő átutazás tilalmára vonatkozó intézkedés alól, míg e határozat 2. cikkének (3)–(5), (7) és (8) bekezdése, valamint a 269/2014 rendelet 4–6b. cikke előírja, hogy mely esetekben lehet felszabadítani valamely személy befagyasztott pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait.

214 E körülmények között úgy tűnik, hogy a Törvényszéknek az első megtámadott ítélet 80. pontjában szereplő azon következtetése, amely szerint azokat a korlátozó intézkedéseket, amelyeket a vitatott jogi aktusok az első fellebbező tekintetében tartalmaznak, a Charta 52. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében törvény írja elő, az ezen ítélet másik részében szereplő indokokra tekintettel megalapozott.

215 A fenti indokokra tekintettel a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapot el kell utasítani.

2. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalapról és a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik, a Charta 52. cikke (1) bekezdése második mondatának megsértésére vonatkozó jogalapról, valamint a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap az arányosság elvének megsértésére vonatkozó második részéről

a) A felek érvei

216 A C-696/23. P. sz. ügyben a fellebbezés alátámasztására felhozott negyedik jogalap hat részre oszlik.

217 E jogalap első részében az első fellebbező lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 88. és 90. pontjában megállapította, hogy a vele szemben előírt korlátozó intézkedések alkalmasak és szükségesek voltak az Unió által követett célkitűzések megvalósításához. Ami ugyanis egyrészt ezen ítélet 88. pontját illeti, ezek az intézkedések semmilyen hatást nem gyakoroltak az Oroszországi Föderációra, az e 88. pontban szereplő megfontolások pedig nem teszik lehetővé az említett intézkedések arányosságának alátámasztását. Az első fellebbező többek között azt állítja, hogy az a kérdés, hogy átruházta-e a TMK-ban és a Sinara-csoportban birtokolt részvényeit, a korlátozó intézkedések elérni kívánt célok megvalósítására való alkalmasságának értékelése szempontjából releváns tény, amelyet a Törvényszéknek az előterjesztett bizonyítékok alapján meg kellett volna vizsgálnia. Másrészt, ami az említett ítélet 90. pontját illeti, az első fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék által megállapítottakkal ellentétben nem tudott kevésbé korlátozó intézkedéseket javasolni, mivel az ilyen intézkedések ugyancsak alkalmatlanok lettek volna a kitűzött célok megvalósítására.

218 Negyedik jogalapjának második részében az első fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 94. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Törvényszék előtti eljárásban előterjesztett bizonyítékok ellenére nem támasztották alá a jogilag megkövetelt módon azt az érvet, amely szerint a vitatott határozatban és rendeletben előírt korlátozó intézkedések végső soron az Oroszországi Föderáció érdekeit szolgálják.

219 Negyedik jogalapjának harmadik részében az első fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék nem válaszolt azon érvére, amely szerint a vele szemben előírt korlátozó intézkedések észszerűtlenek, mivel a tagállamok fosszilis tüzelőanyagok vásárlásával hozzájárulnak az Oroszországi Föderáció által folytatott háború költségeinek finanszírozásához.

220 Negyedik jogalapja negyedik részének alátámasztása érdekében az első fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 90. pontjában figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy gyakorlatilag nem kerülhette meg az előírt korlátozásokat, amit a Törvényszék megállapíthatott volna, ha figyelembe vette volna a részvényeinek átruházására vonatkozóan felajánlott bizonyítékokat.

221 Az első fellebbező a negyedik jogalapjának ötödik és hatodik részében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 81., 82. és 93. pontjában, valamint 83., 84., 91. és 92. pontjában a vele szemben hozott korlátozó intézkedések arányosságának vizsgálata szempontjából túlzott jelentőséget tulajdonított ezen intézkedések időszakos felülvizsgálatának, valamint annak, hogy humanitárius okokból engedélyt lehet kérni a pénzeszközök felhasználására vagy utazási engedély megszerzésére.

222 A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapjának alátámasztására a második fellebbező a második megtámadott ítélet 143. pontját kifogásolja, mivel a Törvényszék – ellentétben azzal, amit e pontban kifejtett – elmulasztotta megvizsgálni, hogy a vitatott jogi aktusokban előírt és fenntartott korlátozó intézkedések alkalmasak-e az e jogi aktusok által követett célok megvalósítására. A Törvényszék által az említett pontban elvégzett bizonyítás ugyanis nem annak vizsgálatára vonatkozik, hogy a korlátozó intézkedések alkalmasak-e ezen célok megvalósítására. Márpedig a második fellebbezővel szemben előírt korlátozó intézkedések nem alkalmasak arra, hogy bármilyen nyomást gyakoroljanak az Oroszországi Föderáció vezetőire, befolyásolják annak politikáját, vagy bármilyen befolyást gyakoroljanak az érintett gazdasági ágazatra.

223 Az ugyanezen ügyben előterjesztett negyedik jogalapjának második részében a második fellebbező arra hivatkozik, hogy a második megtámadott ítélet 166. pontja, amely az alapvető jogai gyakorlása korlátozásának arányos jellegére vonatkozik, és amely többek között az ezen ítélet 143. pontjában elvégzett arányossági elemzésre utal, szintén téves jogalkalmazáson alapul.

224 A Tanács válasza az, hogy a C-696/23. P. sz. ügyben az első fellebbező negyedik jogalapjának első, második és negyedik részében a tények Törvényszék általi értékelését kívánja megkérdőjelezni, mivel a tények ilyen felülvizsgálata az elferdítésre vonatkozó bármilyen állítás hiányában nem tartozik a Bíróság hatáskörébe a fellebbezés keretében.

225 Egyebekben ezen intézmény vitatja az első és a második fellebbező érveinek megalapozottságát.

b) A Bíróság álláspontja

1) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első, második és negyedik részének elfogadhatóságáról

226 Ami a C-696/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés alátámasztására felhozott negyedik jogalap első és negyedik részének elfogadhatóságát illeti, a Bíróságnak a jelen ítélet 158. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlata fényében meg kell állapítani, hogy az első fellebbező nem kívánja megkérdőjelezni a Törvényszék által tett ténybeli megállapításokat és értékeléseket. Éppen ellenkezőleg, azt rója fel a Törvényszéknek, hogy nem vett figyelembe egy ténybeli elemet, nevezetesen a TMK-ban és a Sinara-csoportban birtokolt részvényeinek átruházását a vele szemben előírt korlátozó intézkedések által az alapvető jogaiba való beavatkozás arányosságának, valamint ezen intézkedések kijátszása kockázatának értékelése során. Ez az érv arra irányul, hogy a Bíróság vizsgálja felül az arányosság elvének, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályoknak a Törvényszék általi esetleges megsértését, amire a Bíróság a fellebbezés keretében hatáskörrel rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2025. augusztus 1-jei Timchenko kontra Tanács ítélet, C-702/23 P, EU:C:2025:605, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E körülmények között e két rész elfogadható.

227 Ugyanakkor megállapítandó, hogy a C-696/23. P. sz. ügyben hivatkozott negyedik jogalap második részével az első fellebbező azon bizonyítékok újbóli értékelését kívánja elérni, amelyeket az első fokon benyújtott keresetének alátámasztására terjesztett elő annak bizonyítása érdekében, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések – ellentétben azzal, amit a Törvényszék az első megtámadott ítélet 94. pontjában megállapított – az Oroszországi Föderáció kormánya számára előnyösek, mivel számos üzletembert kényszerített vissza ebbe az országba. Az ilyen érvelést, amellyel e fellebbező a bizonyítékok Törvényszék általi semmilyen elferdítésére nem hivatkozik, a Bíróságnak a jelen ítélet 158. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatának megfelelően mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

228 Ebből következik, hogy csak a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első és negyedik része elfogadható.

2) Az ügy érdeméről

i) Előzetes észrevételek

229 Először is az uniós korlátozó intézkedések vagy az ilyen intézkedéseket előíró uniós jogi aktusokban előírt általános szabályok arányosságát illetően a Bíróság emlékeztetett arra, hogy az arányosság elve megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken (2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, 2020. július 9-i Haswani kontra Tanács ítélet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 99. pont).

230 Az arányosság elvéből eredő követelmények tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság széles mérlegelési mozgásteret ismert el a Tanács számára az Unió közös kül- és biztonságpolitikájába tartozó korlátozó intézkedések rendszerének előírását illetően, amely rendszer a Tanács részéről politikai, gazdasági és szociálpolitikai döntéseket von maga után, és amelynek keretében összetett értékelést és mérlegelést kell végeznie. Ebből a Bíróság azt a következtetést vonta le, hogy nem az a kérdés, hogy az ilyen rendszer alapján elfogadott intézkedés volt-e az egyetlen vagy a lehető legjobb, mivel csupán az ilyen intézkedésnek a Tanács által elérni kívánt célhoz képest nyilvánvalóan alkalmatlan jellege érintheti az ilyen intézkedés jogszerűségét. A Bíróság azt is pontosította, hogy a Tanács még széles mérlegelési jogkör fennállása esetén is köteles a választását objektív szempontokra alapozni, és meg kell vizsgálnia, hogy az elfogadott intézkedéssel elérni kívánt célok igazolják-e az egyes gazdasági szereplőket érő, akár jelentős mértékű, kedvezőtlen gazdasági következményeket (lásd ebben az értelemben: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 120. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 146. pont; 2020. július 9-i Haswani kontra Tanács ítélet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 100. pont.

231 Másodszor, ahogyan arra a jelen ítélet 206. pontja emlékeztet, a Chartában biztosított alapvető jogok gyakorlása – mint amelyek annak 7. és 17. cikkében, valamint a gazdasági tevékenység gyakorlásának szabadságára vonatkozó 16. cikkében szerepelnek –, az Unió által követett általános érdekű célkitűzésekkel igazolt korlátozásoknak vethető alá, feltéve hogy az ilyen korlátozások ténylegesen megfelelnek az említett célkitűzéseknek, és nem jelentenek a kitűzött célhoz képest aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely az így biztosított jogok lényegét sértené. A Bíróság azt is pontosította, hogy a korlátozó intézkedések fogalmilag olyan hatásokkal járnak, amelyek érintik a magánélet tiszteletben tartásához való jogot, a tulajdonhoz való jogot és a szakmai tevékenységek szabad gyakorlását, ezáltal kárt okozva az általuk érintett személyeknek (lásd ebben az értelemben: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 121–123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 148. és 149. pont).

232 A Charta 52. cikkének (1) bekezdése szerint a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, a lényeges tartalmuk tiszteletben tartásával, és az arányosság elvére figyelemmel korlátozható, és csak akkor és annyiban, ha és amennyiben az elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja. Ennek keretében a jelen ítélet 229. és 230. pontjában említett ítélkezési gyakorlat annak meghatározása érdekében is alkalmazandó, hogy az érintett személy

alapvető jogaiba való, korlátozó intézkedések által jelentett beavatkozás aránytalan-e, vagy sem (lásd ebben az értelemben: 2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 101–103. pont; 2020. július 9-i Haswani kontra Tanács ítélet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 98–100. pont).

233 A jelen ítélet 229–232. pontjából kitűnik, hogy annak meghatározása érdekében, hogy az Unió által elfogadott korlátozó intézkedések vagy az ilyen intézkedéseket tartalmazó uniós jogi aktusban előírt általános szabályok tiszteletben tartják-e az arányosság elvét, vagy hogy a Charta által biztosított jogokba vagy szabadságokba az e jogokat vagy szabadságokat korlátozó intézkedéseket előíró uniós jogi aktus általi korlátozása révén történő beavatkozás arányos-e, meg kell vizsgálni, először is, hogy ezen intézkedések vagy szabályok az Unió által elismert általános érdekű célkitűzést szolgálnak, másodszor, hogy e cél tekintetében nem nyilvánvalóan alkalmatlanok-e, azaz nem nyilvánvalóan alkalmatlanok-e annak elérésére, harmadszor pedig, hogy ezen intézkedések vagy szabályok, vagy adott esetben az érintett korlátozás nem haladja-e meg nyilvánvalóan az említett cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 126. pont; 2020. szeptember 17-i Rosneft és társai kontra Tanács ítélet, C-732/18 P, EU:C:2020:727, 110–115. és 117. pont).

234 Ezen elemzési keretre tekintettel kell tehát megvizsgálni, hogy – amint azt az első és a második fellebbező állítja – a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot a második fellebbezővel szemben uniós szinten elfogadott korlátozó intézkedések arányosságának, illetve az első és a második fellebbezőnek a Charta 7. és 17. cikkében, valamint a második fellebbező esetében a 16. cikkében biztosított alapvető jogaiba való beavatkozás arányosságának értékelése során.

235 A szóban forgó korlátozó intézkedések által követett cél abban áll, hogy nyomást gyakoroljanak az Oroszországi Föderáció kormányára, és növeljék az Oroszországi Föderáció azon intézkedéseinek költségeit, amelyek Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányulnak. Olyan jogszerű célról van szó, amely a közös kül- és biztonságpolitika keretében követett, az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett célok közé tartozik, nevezetesen egyrészt a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a nemzetközi jog elveinek megszilárdítása és támogatása, másrészt pedig a béke megőrzése, a konfliktusok megelőzése és a nemzetközi biztonság megerősítése (lásd analógia útján: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 124. pont; 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 115. pont; 2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 104. pont). Az első és a második fellebbező egyébiránt érvelésében nem vitatja e célkitűzés jogszerűségét.

ii) Elemzés

236 Először is, ami a második fellebbező azon érvét illeti, amely szerint az e fellebbezővel szemben uniós szinten elfogadott korlátozó intézkedések arányosságának, illetve az alapvető jogaiba való, ezen intézkedésekből eredő beavatkozás arányosságának elemzése keretében a Törvényszék a második megtámadott ítélet 143. és 166. pontjában nem vizsgálta meg, hogy az említett intézkedések alkalmasak-e a vitatott jogi aktusok által követett célkitűzésekre tekintettel, meg kell állapítani, hogy az említett fellebbező tévesen értelmezi e pontokat.

237 Ugyanis, először is, a Törvényszéknek a második megtámadott ítélet 143. pontjában említett ítélkezési gyakorlatára való hivatkozásokat, különösen a 2014. március 12-i Al Assad kontra Tanács ítélet (T-202/12, EU:T:2014:113) 116. pontjára való hivatkozást, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy az érintett korlátozó intézkedések megfelelő jellege az ezen intézkedések által követett általános érdekű célkitűzésnek a nemzetközi közösség számára alapvető jellegéből ered, lehetővé teszik annak megértését, hogy a Törvényszék e 143. pontban analógia útján úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések által követett, a második fellebbező által nem vitatott és a jelen ítélet 235. pontjában említett célkitűzések jelentőségére tekintettel ezen intézkedések alkalmasak e célok elérésére.

238 Másodszor, mivel a második megtámadott ítélet 166. pontja a többek között annak 143. pontjában szereplő elemzésre utal, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék megvizsgálta az említett intézkedések alkalmasságát az általuk követett célkitűzésekre tekintettel, és úgy ítélte meg, hogy azok alkalmasak azok elérésére. Ezenkívül a Törvényszék e 143. pontban a Bíróságnak a jelen ítélet 249. és 251. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatának megfelelően lényegében úgy ítélte meg, hogy a második fellebbezővel szemben előírt korlátozó intézkedések által az alapvető jogokba történő beavatkozásból eredő negatív következmények nem tekinthetők aránytalannak, mivel nem haladják meg nyilvánvalóan a kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket.

239 Másodsorban meg kell vizsgálni először is a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első és negyedik részét, amelyekben az első fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy annak meghatározása érdekében, hogy az alapvető jogai gyakorlásának korlátozása arányos volt-e, tévesen alkalmazta a jogot az első megtámadott ítélet 88. és 90. pontjában szereplő, a korlátozó intézkedések elérni kívánt célok megvalósítására való alkalmasságának, valamint e korlátozás szükséges jellegének elemzése során.

240 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék valamely határozatában a teljesség kedvéért kifejtett indokok ellen irányuló kifogások nem vezethetnek e határozat hatályon kívül helyezéséhez, ezért azok hatástalanok (2019. október 2-i Crédit mutuel Arkéa kontra EKB ítélet, C-152/18 P és C-153/18 P, EU:C:2019:810, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig, mivel az első megtámadott ítélet 88. pontját az „Ez annál is inkább így van, mivel […]” fordulat vezeti be, azt a következtetést kell levonni, hogy az e kifejezést követő indokok mellékes jellegűek az ezen ítélet 87. pontjában szereplő indokokhoz képest, amelyeket az első fellebbező nem kifogásol, és amelyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozatban és rendeletben megállapított korlátozó intézkedések alkalmasak a kitűzött célok megvalósítására. Ennélfogva az első fellebbezőnek az első megtámadott ítélet 88. pontja ellen irányuló érveit mint hatástalanokat el kell utasítani.

241 Továbbá, ami az első fellebbező azon érvét illeti, amely szerint a Törvényszék következetlen volt, amikor az első megtámadott ítélet 90. pontjában úgy ítélte meg, hogy e fellebbezőnek meg kellett volna jelölnie, hogy a Tanács az általa követett célokra tekintettel milyen kevésbé korlátozó, de ugyanolyan hatékony intézkedéseket fogadhatott volna el a fellebbező alapvető jogai gyakorlásának korlátozásából eredő negatív következmények enyhítése érdekében, ez az érv nem megalapozott. Az első megtámadott ítélet e pontjában ugyanis a Törvényszék, miután maga hivatkozott ilyen kevésbé korlátozó intézkedésekre, és megállapította, hogy azok nem teszik lehetővé a kitűzött célok ugyanolyan hatékony elérését, megállapította, hogy az első fellebbező nem hozott fel más példákat az ilyen intézkedésekre. Márpedig a Törvényszék ilyen példák hiányában nem orvosolhatja az első fellebbező mulasztását (lásd ebben az értelemben: 2020.

június 25-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 85-87. pont), és nem vélelmezhető, hogy azokat az esetleges alternatív intézkedéseket, amelyeket e fellebbező megjelölhetett volna, a Törvényszék szükségképpen nem megfelelőnek tekintette volna.

242 Végül, ami konkrétabban az első jogalapnak az első megtámadott ítélet 90. pontja ellen irányuló negyedik részét illeti, a Törvényszék e pontban nem volt köteles megvizsgálni, hogy az első fellebbező a TMK és a Sinara-csoport feletti ellenőrzési jogkörének állítólagos elvesztése miatt nem volt-e abban a helyzetben, hogy megkerülje a vele szemben előírt korlátozó intézkedéseket. Ezen ítélet 90. pontja ugyanis kizárólag arra a kérdésre vonatkozik, hogy léteznek-e kevésbé korlátozó intézkedések, amelyek ugyanolyan hatékonyak a kitűzött célok elérése szempontjából. Márpedig, bár a kijátszás kockázatának vizsgálata hasznos lehet az ilyen alternatív intézkedések fennállásának meghatározásához, pusztán az a tény, hogy a korlátozó intézkedésekkel érintett személy nem kerülheti meg ezen intézkedéseket, nem jelenti azt, hogy az alapvető jogai gyakorlásának ezekből eredő korlátozása nyilvánvalóan meghaladja az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

243 Másodszor, el kell utasítani a negyedik jogalap harmadik részét is, amelyben az első fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy nem válaszolt a fellebbező azon érvére, amely szerint a vele szemben előírt korlátozó intézkedések észszerűtlenek, mivel a tagállamok fosszilis tüzelőanyagok vásárlásával hozzájárulnak az Oroszországi Föderáció háborús költségeinek finanszírozásához. Ugyanis párhuzamba állítva azzal, amit a Törvényszék az első megtámadott ítélet 87. és 89. pontjában megállapított, és amelyeket e fellebbező a fellebbezésében nem vitatott, az ilyen körülmény – mivel szuverén államok közötti kereskedelmi kapcsolatokat érintő kérdésről van szó –, objektíve semmilyen kapcsolatban nem áll a g) kritériummal és a vitatott határozatban és rendeletben megállapított korlátozó intézkedések által követett céllal, vagyis azzal, hogy egyedi korlátozó intézkedések révén további nyomást gyakoroljanak e Föderáció kormányára, és növeljék ez utóbbi számára az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedései költségeit. Ennélfogva a jelen ítélet 101. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az első fellebbező az első megtámadott ítélet e pontjaiból megérthette, hogy ezen érvnek miért nem lehet helyt adni az alapvető jogaiba való beavatkozás arányos jellegének vizsgálata keretében.

244 Harmadszor, ami a negyedik jogalap ötödik és hatodik részét illeti, amelyekkel az első fellebbező lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az első megtámadott ítélet 81–84. pontjában, valamint 92. és 93. pontjában az alapvető jogaiba való beavatkozás arányosságának vizsgálata szempontjából túlzott jelentőséget tulajdonított a rá vonatkozó korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálatának, valamint annak, hogy humanitárius okokból engedélyt lehet kérni a pénzeszközök felhasználására vagy utazási engedély megszerzésére, azokat el kell utasítani.

245 Egyrészt ugyanis az első megtámadott ítélet 81–84. pontja nem a Charta 52. cikke (1) bekezdésének második mondatában említett arányossági követelmény Törvényszék általi vizsgálatára vonatkozik, hanem az e rendelkezés első mondatában előírt azon követelményre, amely szerint az alapvető jogok minden korlátozásának tiszteletben kell tartania e jogok lényeges tartalmát. Márpedig negyedik jogalapjának ötödik és hatodik részében az első fellebbező kizárólag arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az arányosság elvét az alapvető jogaiba való beavatkozásra tekintettel vizsgálta.

246 Másrészt az első megtámadott ítélet 92. és 93. pontját illetően elegendő megállapítani, hogy az első fellebbező nem fejtette ki azokat az okokat, amelyek miatt a Törvényszék „túlzott jelentőséget” tulajdonított az e pontokban hivatkozott szempontoknak. Ez utóbbi ugyanis annak

megállapítására szorítkozott, hogy a korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálata, valamint a befagyasztott pénzeszközök és gazdasági erőforrások felhasználása vagy az Unió területére való belépés céljából engedélyezhető eltérések fennállása hozzájárul az első fellebbező alapvető jogaiba való beavatkozás arányosságának bizonyításához.

247 A fenti indokokra tekintettel a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első és harmadik, negyedik, ötödik és hatodik részét, valamint a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapot és a negyedik jogalap második részét el kell utasítani.

3. A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részéről

a) A felek érvei

248 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott negyedik jogalapjának második részében az ötödik fellebbező úgy véli, hogy a „vezető üzletemberek” fogalmának a Törvényszék által a megtámadott ítélet 91. pontjában adott meghatározása aránytalanul sérti a Charta 16. és 17. cikkében biztosított vállalkozási szabadságát és tulajdonhoz való jogát. Ugyanis, mivel az egyetlen olyan intézkedés, amelyet a g) kritérium hatálya alá tartozó üzletember észszerűen meghozhat az, ha például részvényeit vagy részesedését értékesítve elveszíti jogállását, a korlátozó intézkedések többé nem ideiglenesek és visszafordíthatóak, hanem éppen ellenkezőleg, véglegessé és visszafordíthatatlanná válnak.

249 A Tanács úgy véli, hogy az egyértelműség hiánya miatt ezt a részt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. Egyébiránt a Tanács vitatja az ötödik fellebbező érveinek megalapozottságát.

b) A Bíróság álláspontja

250 Mindenekelőtt a Bíróságnak a jelen ítélet 157. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatára tekintettel meg kell állapítani, hogy a Tanács állításával ellentétben a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második része keretében megfogalmazott kifogás – tömör jellege ellenére – kellően érthető.

251 Az ügy érdemét illetően emlékeztetni kell arra, hogy egy általános értelmezési elv szerint valamely uniós jogi aktust – amennyire lehetséges – úgy kell értelmezni, hogy ne váljék kérdésessé annak érvényessége, és hogy megfeleljen az elsődleges jog egészének, különösen a Charta rendelkezéseinek (2016. február 15-i N. ítélet, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

252 A jelen ügyben az ötödik megtámadott ítélet 91. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy az üzletemberek a g) kritérium hatálya alá tartozzanak, úgy kell tekinteni, hogy az üzletemberek különböző gazdasági kritériumokra tekintettel „vezetők” abban a gazdasági ágazatban, amelyben tevékenységüket végzik, ez az értelmezés pedig nem minősül téves jogalkalmazásnak, ahogyan az a jelen ítélet 178. és 181. pontjából következik. Meg kell tehát vizsgálni, hogy a Törvényszék ezáltal a g) kritérium olyan értelmezését fogadta-e el, amely nem egyeztethető össze a Charta 16. és 17. cikkében biztosított alapvető jogokkal amiatt, hogy ezen értelmezés azzal a hatással járna, hogy a Bíróságnak a jelen ítélet 233. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatára tekintettel aránytalanul sérti e jogokat.

253 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 235. pontjában kifejtettekkel azonos okok miatt a g) kritérium olyan jogszerű célt szolgál, amely az Unió közös kül- és biztonságpolitikája keretében követett célok közé tartozik, vagyis – ahogyan arra a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 52., 54., 89. és 122. pontjában emlékeztetett – az Oroszországi Föderáció kormányára gyakorolt nyomás növelésére irányuló célkitűzésnek, valamint e Föderációnak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedései költségeinek növelésére irányuló célkitűzésnek.

254 Másodszor, az ötödik megtámadott ítélet 52–55. pontjában megjelölt, az ötödik fellebbező által nem kifogásolt okokból meg kell állapítani, hogy a g) kritérium alapján elfogadott korlátozó intézkedések nem nyilvánvalóan alkalmatlanok e cél tekintetében, mivel nem nyilvánvalóan alkalmatlanok annak elérésére.

255 Harmadszor meg kell vizsgálni azt a kérdést, hogy a Charta 16. és 17. cikkében biztosított alapvető jogokba való, a g) kritérium alapján hozott korlátozó intézkedésekből eredő beavatkozás aránytalan-e amiatt, hogy nyilvánvalóan meghaladja az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.

256 Márpedig egy olyan alapvető célkitűzésre tekintettel, mint a valamely független állammal, mint amilyen Ukrajna, szemben a nemzetközi jog megsértésével elkövetett agresszió megszüntetése, valamint e harmadik ország területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének védelme, e beavatkozás nem tekinthető olyan aránytalannak és megengedhetetlennek, hogy nyilvánvalóan meghaladja az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

257 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmának a Törvényszék által helyesen elfogadott értelmezése miatt az ötödik fellebbező alapvető jogaiba való, az e kritérium alapján elfogadott korlátozó intézkedésekből eredő beavatkozás aránytalan lenne.

258 A fenti indokokra tekintettel a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részét el kell utasítani.

C. A Törvényszék által a g) kritérium jogellenességére vonatkozó kifogások elemzése során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított jogalapokról

259 E rész a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalap második részével, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalappal foglalkozik, amelyekben a harmadik, a negyedik és az ötödik fellebbező a Törvényszéknek az általuk az EUMSZ 277. cikk alapján első fokon a g) kritériummal kapcsolatban felhozott jogellenességi kifogásokra vonatkozó elemzését kifogásolja.

1. A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról

a) A felek érvei

260 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott harmadik jogalapjával az ötödik fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a g) kritériumra vonatkozó, e fellebbező által előterjesztett jogellenességi kifogást.

261 A Törvényszék által az ötödik megtámadott ítélet 37. pontjában kifejtett érvelés ugyanis téves, mivel azt jelentené, hogy az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi a Tanács számára, hogy korlátozó intézkedéseket fogadjon el bármely személycsoporttal szemben, még akkor is, ha e személyeknek semmilyen kapcsolatuk nincs az érintett harmadik ország rendszerével. Közelebbről, a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a 2012. március 13-i Tay Za kontra Tanács ítéletből (C-376/10 P, EU:C:2012:138) eredő, ezzel ellentétes ítélkezési gyakorlatot, amelynek tanulságai még mindig érvényesek, annak ellenére, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplő korlátozó intézkedések az EK 60. cikken és az EK 301. cikken alapultak.

262 Az ötödik fellebbező hozzáteszi, hogy az Unió e két cikket kreatív módon arra használta fel, hogy elfogadhassa az „okos szankciók” (smart sanctions) rendszerét, vagyis célzottabb és szelektívebb intézkedéseket, mint például pénzeszközök befagyasztása vagy utazási tilalom az érintett harmadik ország vezetőivel kapcsolatban álló olyan személyekkel vagy szervezetekkel szemben, akik vagy amelyek gazdasági támogatást nyújtanak számukra, vagy amelyek e vezetők közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt állnak, következetesen megkövetelve az ezen egyének vagy szervezetek és e harmadik ország közötti elégséges kapcsolat követelményét. Ezen új gyakorlatok jóváhagyása és az EK-Szerződés fent említett két cikkénél megfelelőbb jogi keret biztosítása érdekében a Lisszaboni Szerződés bevezette a jelenlegi EUMSZ 215. cikket az uniós jogba. Ezáltal a tagállamok formálisan beépítették az „okos szankciók” gyakorlatát az Unió alapító szerződéseinek szövegébe, anélkül hogy megváltoztatták volna a jogi állapotot, ahogyan azt a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 37. pontjában tévesen állapította meg.

263 Az ötödik fellebbező hozzáteszi, hogy az ilyen kapcsolat megkövetelése szükséges ahhoz, hogy az uniós intézmények ne kapjanak szabad kezet arra, hogy bármely személyre vagy személyek csoportjára korlátozó intézkedéseket vezessenek be. A célzott szankciók alkalmazásával az Unió egy igazságosabb szankciórendszert választott, amely egy jogok és szabadságok térségeként felfogott Unió kifejeződése.

264 A Bizottság vitatja a fellebbező érvelésének megalapozottságát.

b) A Bíróság álláspontja

265 Harmadik jogalapjával az ötödik fellebbező lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az ötödik megtámadott ítélet 37. pontjában megállapította, hogy az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján minden személy korlátozó intézkedések hatálya alá tartozhat, még akkor is, ha nincs elegendő kapcsolat az ezen intézkedésekkel célzott személycsoport és az érintett harmadik ország között.

266 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 37. pontjában helyesen hangsúlyozta – az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi a Tanács számára, hogy nemcsak valamely harmadik ország vezetőivel, valamint a velük kapcsolatban álló, illetve általuk közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzött személyekkel vagy szervezetekkel szemben fogadjon el korlátozó intézkedéseket, hanem olyan személyekkel és szervezetekkel szemben is, akik, illetve amelyek semmilyen kapcsolatban nem állnak az ilyen ország politikai rendszerével, pontosítva, hogy az uniós jog már a Lisszaboni Szerződést megelőzően is előírta ezt a kettős lehetőséget, egyrészt az EK 60. cikk és az EK 301. cikk alapján, másrészt pedig e rendelkezések és az EK 308. cikk alapján (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P,

EU:C:2008:461, 166. és 216. pont; 2012. március 13-i Tay Za kontra Tanács ítélet, C-376/10 P, EU:C:2012:138, 63. és 64. pont; 2012. július 19-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-130/10, EU:C:2012:472, 51–53. és 73. pont).

267 Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Tanács az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján korlátozó intézkedéseket fogadhat el az ezen országgal objektív kapcsolatban nem álló személyekkel és szervezetekkel szemben.

268 Az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdésének szövegéből ugyanis kitűnik, hogy – amint arra maga a Törvényszék is emlékeztetett az ötödik megtámadott ítélet 37. pontjában – a Tanács e rendelkezés alapján csak akkor fogadhat el korlátozó intézkedéseket természetes vagy jogi személyekkel, csoportokkal vagy nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitásokkal szemben, ha ezt az EU-Szerződés V. címe 2. fejezete rendelkezéseinek, köztük e Szerződés 29. cikkének megfelelően elfogadott határozat írja elő.

269 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 29. cikk felhatalmazza a Tanácsot arra, hogy határozatokat fogadjon el, amelyek meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus jellegű kérdéshez, és az ilyen álláspont magában foglalhat természetes vagy jogi személyekkel, csoportokkal vagy nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitásokkal szembeni korlátozó intézkedéseket is. Ennek keretében a Tanácsnak meg kell határoznia, sőt pontosítania kell az Unió által a közös kül- és biztonságpolitika területén elfogadott korlátozó intézkedések tárgyát, azzal, hogy e tekintetben széles mozgástérrel rendelkezik, és egyhangúlag határoz (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 87., 88. és 90. pont; 2025. október 16-i Timchenko és Timchenko kontra Tanács ítélet, C-805/24 P, EU:C:2025:792, 20. és 23. pont).

270 A Tanácsot e tekintetben megillető széles mérlegelési mozgásteret az e területre vonatkozó, az EUSZ 3. cikk (5) bekezdésében és az EUSZ 21. cikkben, valamint az Unió közös kül- és biztonságpolitikájára vonatkozó különös rendelkezésekben, különösen az EUSZ 23. és EUSZ 24. cikkben kifejtett célok és célkitűzések széles köre magyarázza (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 88. pont).

271 Közelebbről, ahogyan az lényegében a jelen ítélet 230. pontjából kitűnik, a Tanács széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik az említett területen elfogadott korlátozó intézkedések tárgyát, valamint azon általános kritériumok meghatározását és hatályát illetően, amelyek alapján ezen intézkedések elfogadhatók (lásd ebben az értelemben: 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 41. pont). Így a Bíróság, amely az EUMSZ 275. cikk második bekezdésének és az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezései alapján hatáskörrel rendelkezik a természetes vagy jogi személyekkel, csoportokkal vagy nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitásokkal szemben korlátozó intézkedéseket előíró uniós jogi aktusok, és ennélfogva az azokban előírt jegyzékbevételi kritériumok jogszerűségének értékelésére, ebből azt a következtetést vonta le, hogy kizárólag az ilyen jogi aktusnak a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni szándékozott célra tekintettel nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet kihatással e jogi aktus jogszerűségére (lásd ebben az értelemben: 2013. április 23-i Gbagbo és társai kontra Tanács ítélet, C-478/11 P-C-482/11 P, EU:C:2013:258, 57. pont; 2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 103. pont).

272 Mindemellett azon széles mérlegelési mozgástér ellenére, amellyel a Tanács az Unió által a közös kül- és biztonságpolitika területén elfogadott korlátozó intézkedések tárgyának, valamint a korlátozó intézkedések előírását lehetővé tevő jogi kritériumoknak a meghatározása tekintetében rendelkezik, az ilyen intézkedéseket az EUSZ 29. cikk alapján elfogadó összes határozatnak – a jelen ügyhöz hasonlóan – meg kell határoznia és körül kell írnia a nyomásgyakorlás célját, valamint az e kritériumok által érintett személyek és szervezetek kategóriáit.

273 Ennek keretében az ilyen határozatnak az általa meghatározott kritériumok között ki kell emelnie az említett személyek vagy szervezetek e kategóriái és az érintett harmadik ország közötti objektív kapcsolatot az így meghatározott és körülírt cél tekintetében. Közelebbről e kategóriákat oly módon kell meghatározni, hogy az azokba tartozó személyek és szervezetek objektív kapcsolatban álljanak e harmadik országgal ahhoz, hogy az e címen előírt korlátozó intézkedések alkalmasak legyenek arra, hogy az Unió által ily módon kitűzött nyomásgyakorlási célt ne nyilvánvalóan alkalmatlan módon érjék el. Ilyen kapcsolat hiányában az ilyen intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe való felvétel kritériuma nyilvánvalóan alkalmatlan a kitűzött cél elérésére, következésképpen azt jogellenesnek kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 111. pont).

274 Amikor a Tanács az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján rendeletet fogad el, e rendeletnek is szükségszerűen tükröznie kell ezt a kapcsolatot, anélkül hogy módosíthatná annak tartalmát. Mivel ugyanis az ilyen rendelet célja az EUSZ 29. cikk alapján a közös kül- és biztonságpolitika területén hozott határozat végrehajtása, az abban előírt korlátozó intézkedések érvényre juttatása annyiban, amennyiben azok az EUM-Szerződés hatálya alá tartoznak, valamint ezen intézkedések egységes alkalmazásának biztosítása az összes tagállamban, az érintett rendeletnek a határozat lényegi tartalmának megismétlésére, valamint az e határozatban előírt korlátozó intézkedések alkalmazására vonatkozó meghatározások és pontosítások megtételére kell korlátozódnia, anélkül azonban, hogy új kritériumokat vagy korlátozó intézkedéseket tehetne hozzá, vagy módosíthatná az említett határozatban foglalt kritériumok és intézkedések hatályát (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 89. és 90. pont).

275 Márpedig a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 37. pontjában annak megállapításával, hogy a Tanács az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján jogosult korlátozó intézkedéseket elfogadni „bármely »természetes vagy jogi személlyel«, »nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitásokkal« vagy bármely »csoporttal« szemben, kizárólag azzal a feltétellel, hogy az EU-Szerződés V. címének 2. fejezete alapján elfogadott valamely határozat úgy rendelkezik”, lényegében helyesen emlékeztetett arra, hogy az ilyen korlátozó intézkedések elfogadása csak akkor lehetséges, ha létezik az EUSZ 29. cikk alapján hozott határozat. E körülmények között az ötödik megtámadott ítélet e pontját nem lehet úgy értelmezni, hogy a Törvényszék abban jelezte, hogy a Tanács, amikor az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján fogad el rendeletet, mentesülhet azon követelmény alól, amely szerint az ilyen határozatban előírt és e rendeletben megismételt jegyzékbevételi kritériumoknak a személyek, csoportok és nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitások azon kategóriáira kell irányulniuk, amelyek objektív kapcsolatban állnak azzal a harmadik országgal, amellyel szemben az Unió fel kíván lépni.

276 Az ötödik megtámadott ítélet 37. pontjának az ötödik fellebbező általi téves értelmezését egyébiránt megerősíti az a tény, hogy ezen ítélet 41. pontjában, amelyet e fellebbező nem kifogásolt, a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a g) kritériumot illetően az e kritériummal érintett üzletemberek és az érintett harmadik ország, azaz az Oroszországi Föderáció között legalább közvetett kapcsolat áll fenn, mivel az említett kritérium többek között a bizonyos gazdasági

ágazatokban tevékenykedő természetes személyek olyan kategóriájára vonatkozik, amely az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást jelent, amely lehetővé teszi számára, hogy folytassa az Ukrajnával szembeni, destabilizálásra és agresszióra irányuló politikáját.

277 A fenti indokokra tekintettel a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapot el kell utasítani.

2. A C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapok második részéről

a) A felek érvei

278 A C-711/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott harmadik jogalapjának második részében a harmadik fellebbező arra hivatkozik, hogy még ha feltételezzük is, hogy a g) kritériumban említett „jelentős bevételi forrásnak” a gazdasági ágazatokból, nem pedig a vezető üzletemberektől kell származnia, a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 101. és azt követő pontjaiban tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította az e kritérium jogellenességére alapított kifogását.

279 A Törvényszék ugyanis az említett kritérium olyan „objektív” értelmezését fogadta el, amely lehetővé teszi a Tanács számára, hogy korlátozó intézkedéseket hozzon a vezető üzletemberekkel szemben pusztán azon az alapon, hogy azok az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatban tevékenykednek, függetlenül e személy egyéni magatartásától és közreműködésétől. Márpedig a g) kritérium ilyen értelmezése ellentétes azzal az általános elvvel, amely szerint az uniós korlátozó intézkedések rendszerének céljára és hatályára tekintettel az ilyen intézkedéseknek az érintett személyek magatartása megváltozásának előidézésére kell irányulniuk. A jelen ügyben ugyanis a korlátozó intézkedésekkel érintett vezető üzletembereknek nem áll módjukban tudni, hogy mit kell változtatniuk magatartásukon ahhoz, hogy többé ne terjedjenek ki rájuk ezen intézkedések.

280 Továbbra is e második rész keretében a harmadik fellebbező azt állítja, hogy a Tanács a jogbiztonság elvét megsértve nem határozta meg előre és egyértelműen azt a gazdasági ágazatot, amelyben valamely tevékenységet folytatnia kellett volna.

281 A negyedik fellebbező a C-35/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott harmadik jogalapjának második részében szintén azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a negyedik megtámadott ítéletben elutasította az előtte felhozott, a g) kritériumra vonatkozó jogellenességi kifogást. Az e bíróság által ezen ítélet 87., 89. és 90. pontjában elvégzett elemzés ugyanis figyelmen kívül hagyja azt a negyedik fellebbező által a Törvényszék előtt hivatkozott tényt, hogy az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése értelmében az olyan jegyzékbe vételi kritériumnak, mint a g) kritérium, arra kell irányulnia, hogy változásokat idézzen elő a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek magatartásában, nem pedig arra, hogy e személyeket „közvetett áldozattá” tegyék. Így a Tanács e rendelkezés alapján csak olyan korlátozó intézkedéseket fogadhat el, amelyek érthetően és reálisan módosíthatják az érintett személy magatartását.

282 Márpedig a g) kritériumban említett üzletemberek „befolyása” fogalmának Törvényszék általi értelmezése, vagyis annak a viszonylagos jelentőségnek, amellyel ezen üzletembereknek rendelkezniük kell egy olyan gazdasági ágazatban, amely jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára, olyan helyzethez vezetne, amelyben az érintett személyek amiatt kerülnek korlátozó intézkedések hatálya alá, akik, nem pedig amiatt, amit tesznek vagy kellene tenniük, így e személyek egyéni magatartását és közreműködését nem veszik figyelembe.

283 A negyedik fellebbező azt is pontosítja, hogy bár az a tény, hogy egy, a g) kritérium értelmében vett vezető üzletember lemond a tisztségéről, vagy eladja egy olyan vállalkozásban fennálló részesedését, amely felett ellenőrzést gyakorol, kétségtelenül lehetővé tenné az ezen üzletemberre vonatkozó korlátozó intézkedések megszüntetését, nem érti, hogy az Oroszországi Föderációt mennyiben érintené hátrányosan az, hogy az ilyen személy kénytelen volt elhagyni az érintett gazdasági ágazatot, sem pedig azt, hogy ez mennyiben járul hozzá az Unió közös kül- és biztonságpolitikája célkitűzéseinek megvalósításához.

284 A C-35/24. P. sz. ügyben a Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és a Bizottság által támogatott Tanács vitatja a harmadik és a negyedik fellebbező érveinek megalapozottságát.

b) A Bíróság álláspontja

285 Előzetesen meg kell állapítani, hogy – amint az a jelen ítélet 126. pontjában már megállapítást nyert – a harmadik és a negyedik fellebbező által harmadik jogalapjaik második részének alátámasztása érdekében másodlagosan kifejtett érvelést az e jogalapok első része keretében kifejtett és a jelen ítélet 94. és 96. pontjában összefoglalt érvelésükkel együttesen kell értelmezni.

286 E körülmények között meg kell állapítani, hogy e második részben a harmadik és a negyedik fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a harmadik megtámadott ítélet 104–109. pontjában, illetve a negyedik megtámadott ítélet 87–92. pontjában úgy ítélte meg, hogy a g) kritérium nem jogellenes.

287 Közelebbről e fellebbezők úgy vélik, hogy az üzletembereknek a tevékenységük szerinti gazdasági ágazatokban gyakorolt befolyása nem tekinthető a személyes magatartásuknak, vagy legalábbis olyan kellően körülhatárolt személyes magatartásnak, amely lehetővé tenné számukra magatartásuk oly módon történő megváltoztatását, hogy többé ne tartozzanak korlátozó intézkedések hatálya alá. Az ilyen magatartás, amelynek szükségszerűen személyes jellege a harmadik fellebbező szerint az uniós korlátozó intézkedések rendszerének céljából és terjedelméből, illetve a negyedik fellebbező szerint az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdéséből következik, csak akkor lehet kellően körülhatárolt, ha az érintett személyek, még ha nem is állnak személyes kapcsolatban az Oroszországi Föderáció kormányával, maguk is jelentős bevételi forrást biztosítanak e kormány számára. Mivel a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 70. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 57. pontjában elutasította a g) kritérium ilyen értelmezését, helyt kellett volna adnia e fellebbezők jogellenességi kifogásának.

288 Szintén előzetesen, minthogy a harmadik fellebbező azt rója fel a Tanácsnak, hogy megsértette a jogbiztonság elvét azáltal, hogy nem határozta meg előre és világosan azt a gazdasági ágazatot, amelyben valamely tevékenységet folytatnia kellett volna, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének első bekezdése értelmében a fellebbezést a Törvényszék határozata ellen kell benyújtani. Nyilvánvalóan elfogadhatatlanok a fellebbezésben foglalt azon érvek, amelyek nem a határozat megsemmisítése iránti kereset alapján a Törvényszék által hozott

ítéletet, hanem azon határozatot vitatják, amelynek megsemmisítését a Törvényszéktől kérték (2020. december 17-i Inpost Paczkomaty kontra Bizottság ítélet, C-431/19 P és C-432/19 P, EU:C:2020:1051, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

289 Ezen előzetes észrevételekre figyelemmel emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 271. pontjából kitűnik – a korlátozó intézkedések előírásának alapjául szolgáló kritériumnak a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni szándékozott célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet csak hatással e kritérium jogszerűségére. Közelebbről, a valamely harmadik országgal szembeni korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe való felvételre vonatkozó kritérium nem tekinthető jogellenesnek, amiatt, hogy olyan személyek vagy szervezetek kategóriáira irányul, akik, illetve amelyek – akár közvetett módon is – objektív kapcsolatban állnak a szóban forgó harmadik országgal.

290 Ahogyan arra a Bizottság a Bíróság előtti tárgyaláson lényegében rámutatott, és ahogyan azt a főtanácsnok a C-711/23. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 86. pontjában és a C-35/24. P. sz. ügyre vonatkozó indítványának 83. pontjában kifejtette, mivel többek között az ilyen kapcsolat fennállása miatt a jegyzékbe vételi kritérium nem nyilvánvalóan alkalmatlan az elérni kívánt célra tekintettel, az a mód, ahogyan e kapcsolat az e kritériumot alkotó elemekben megjelenik, nem kérdőjelezheti meg az említett kritérium érvényességét.

291 A jelen ügyben a Törvényszék a harmadik megtámadott ítéletnek a 66. és 67. pontjával összefüggésben értelmezett 107. és 108. pontjában, valamint a negyedik megtámadott ítélet 54. pontjával összefüggésben értelmezett 90. és 91. pontjában helyesen állapította meg, hogy a g) kritérium „logikus”, és ennélfogva objektív kapcsolatot mutat egyrészt azon üzletemberek megcélzása, akik fontosak abban a gazdasági ágazatban amelyben tevékenységüket végzik, és amelyek jelentős bevételt biztosítanak az Oroszországi Föderáció kormánya számára, másrészt az e harmadik országra nehezedő nyomás, valamint az ezen ország intézkedéseinek költségei növelésére irányuló célkitűzés között. Ahogyan azt a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 108. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 91. pontjában helyesen megállapította, a g) kritérium az ilyen üzletemberekre való hivatkozással olyan személyekre vonatkozik, „akik tekintetében a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadása növelheti az Oroszországi Föderáció ukrajnai intézkedéseinek költségeit, tekintettel ezen ágazatoknak az orosz gazdaság szempontjából fennálló jelentőségére.

292 A fenti megfontolásokból következik, hogy a g) kritérium az Oroszországi Föderáció kormányával objektív kapcsolatban álló személyek vagy szervezetek kategóriáira vonatkozik, így alkalmasnak tűnik az előző pontban említett cél elérésére, ennélfogva nem tekinthető jogellenesnek.

293 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a g) kritérium nem jogellenes.

294 A fenti indokokra tekintettel a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalap második részét el kell utasítani.

D. A Törvényszék által az egyenlő bánásmód elvének elemzése során elkövetett téves jogalkalmazásra vonatkozó jogalapokról

1. A felek érvei

295 A C-704/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott negyedik jogalapjának első részében a második fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a második megtámadott ítélet 135., 137. és 138. pontjában megsértette az egyenlő bánásmód elvét. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis a Törvényszéknek nemcsak a g) kritérium szövegét kellett volna figyelembe vennie, hanem e kritérium alkalmazásának gyakorlati következményeit is statisztikai szempontból. Márpedig a jelen ügyben az e kritérium alapján jegyzékbe vett 43 személy mind orosz állampolgárok, és állampolgárságuk miatt hátrányos bánásmódban részesültek.

296 Ezenkívül, ellentétben azzal, amit a Törvényszék megállapított, az ilyen egyenlőtlen bánásmódot nem ellensúlyozhatja a második megtámadott ítélet 138. pontjában említett jogszerűség elve. Ellenkező esetben az egyenlő bánásmód elve értelmét vesztené, mivel a korlátozó intézkedések keretében lehetetlen lenne bármilyen egyenlőtlenséget bizonyítani, ami megfosztaná az azzal érintett személyeket minden jogorvoslati lehetőségtől.

297 A C-711/23. P., illetve a C-35/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésük alátámasztására felhozott ötödik jogalapjaikban a harmadik és a negyedik fellebbező arra hivatkozik, hogy a harmadik megtámadott ítélet 143–145. pontjában, valamint a negyedik megtámadott ítélet 124–131. pontjában a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét. A Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy az egyenlőtlen bánásmódra vonatkozó állítások elbírálásához a Törvényszékhez hasonló bíróságnak nemcsak a szóban forgó jegyzékbe vételi kritérium szövegét kell vizsgálnia, hanem azt is, hogy azt a gyakorlatban hogyan alkalmazzák, e célból a rendelkezésre álló statisztikákat elemezve. Ellentétben tehát azzal, amit a Törvényszék megállapított, nincs jelentősége annak, hogy a g) kritérium nem vonatkozik a jegyzékbe vett személyek állampolgárságára, és hogy a Tanács e kritérium alapján bármilyen állampolgársággal rendelkező természetes személyeket megjelölhet. Ugyanis a g) kritérium alapján 2023. június 5-én jegyzékbe vett 43 személy, de legalább a harmadik és negyedik megtámadott ítélet kihirdetésének időpontjában ennek alapján jegyzékbe vett 34 személy mindegyike orosz állampolgár. A Törvényszék azáltal, hogy ily módon nem elemezte a g) kritérium Tanács általi alkalmazásának konkrét következményeit, nem végezte el e kritérium jogszerűségének teljes körű felülvizsgálatát.

298 A harmadik és a negyedik fellebbező a jelen ítélet 296. pontjában összefoglaltakhoz hasonló tényezőkre támaszkodik annak alátámasztása érdekében, hogy e megfontolásokat nem kérdőjelezi meg a jogszerűség elve, amelyre a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 145. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 129. pontjában hivatkozik.

299 A C-35/24. P. sz. ügyben a Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és a Bizottság által támogatott Tanács vitatja a második, harmadik és negyedik fellebbező érveinek megalapozottságát.

2. A Bíróság álláspontja

300 A második, harmadik és negyedik fellebbező lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a második megtámadott ítélet 137. és 138. pontjában, a harmadik megtámadott ítélet 143–145. pontjában, valamint a negyedik megtámadott ítélet 124–131. pontjában tévesen alkalmazta a jogot azon kérdés elemzése során, hogy a Tanács megsértette-e az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy a g) kritérium értelmében vett, vezető üzletemberekkel szembeni korlátozó intézkedéseket fogadott el.

301 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 20. cikkében is rögzített egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános elve, amely megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, hacsak ez a különbségtétel objektív módon nem igazolható (2023. november 30-i MG kontra EBB ítélet, C-173/22 P, EU:C:2023:932, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

302 Azt is hangsúlyozni kell, hogy – amint az a jelen ítélet 271. pontjából kitűnik – a Tanács széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a korlátozó intézkedések tárgyának, a jegyzékbevételi kritériumoknak és az e kritériumokkal érintett személyek kategóriáinak a meghatározása során, és kizárólag a korlátozó intézkedések területén hozott intézkedésnek az ezen intézmény által követni szándékozott célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege érintheti az ilyen intézkedés jogszerűségét, mivel ezen ítélkezési gyakorlat az egyenlő bánásmód elvére tekintettel is alkalmazandó (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 132. pont; 2020. június 25-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 70. pont).

303 A jelen ügyben, ahogyan azt a Törvényszék a második megtámadott ítélet 137. pontjában, a harmadik megtámadott ítélet 144. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 127. pontjában helyesen megállapította, a g) kritérium különbségtétel nélkül vonatkozik az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberekre, anélkül hogy különbséget tenne ezen üzletemberek között bármely olyan kritérium alapján, mint az állampolgárság. E körülmények között nem állapítható meg, hogy az orosz állampolgársággal rendelkező személyek a g) kritérium szövegére tekintettel és annak alkalmazása keretében eltérő bánásmódban részesülnek, mint a más állampolgársággal rendelkező személyek.

304 Igaz, hogy az a feltétel, amely szerint a g) kritériumban említett vezető üzletembereknek ilyen gazdasági ágazatokban kell tevékenységet végezniük, azt jelenti, hogy az esetek nagy többségében ezen üzletemberek orosz állampolgársággal rendelkeznek. Ez azonban logikusan következik abból, hogy – amint az a jelen ítélet 273. és 275. pontjából, valamint lényegében a második megtámadott ítélet 79–83. pontjából, a harmadik megtámadott ítélet 66–70., 107. és 108. pontjából, valamint a negyedik megtámadott ítélet 54–57., 90. és 91. pontjából kitűnik – a g) kritérium olyan intézkedések keretébe illeszkedik, amelyek arra irányulnak, hogy az e harmadik országgal objektív kapcsolatban álló személyek – például vezető üzletemberek – és szervezetek révén nyomást gyakoroljanak az Oroszországi Föderáció kormányára annak érdekében, hogy véget vessen az Ukrajnával szemben folytatott destabilizáló és agressziós intézkedéseinek.

305 Egyébiránt a jelen ítélet 285–294. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a harmadik megtámadott ítélet 106–109. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 89–92. pontjában megállapította, hogy a g) kritérium nem volt jogellenes, mivel nem volt

nyilvánvalóan alkalmatlan az elérni kívánt célokra tekintettel. E megfontolások értelemszerűen alkalmazandók azon kérdést illetően, hogy a g) kritérium alapján elfogadott korlátozó intézkedések nem ellentétesek-e az egyenlő bánásmód elvével, a C-704/23. P. sz. ügyben is.

306 Így az előző három pontból kitűnik, hogy – amint azt a Törvényszék a második megtámadott ítélet 137. pontjában, a harmadik megtámadott ítélet 144. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 127. pontjában helyesen megállapította – az a tény, hogy orosz állampolgárságú vezető üzletemberek tartoznak döntően a g) kritérium szerinti korlátozó intézkedések hatálya alá, nem vezethet annak megállapításához, hogy e kritérium elfogadásával és alkalmazásával a Tanács megsértette az egyenlő bánásmód elvét.

307 Ezenkívül, ahogyan arra a Törvényszék a második megtámadott ítélet 139. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 128. pontjában rámutatott, az a széles mérlegelési mozgástér, amellyel a Tanács azon vezető üzletemberek azonosítása tekintetében rendelkezik, akik a g) kritérium alapján korlátozó intézkedések hatálya alá tartozhatnak, nem értékelhető az egyenlő bánásmód elvének megsértéseként (lásd analógia útján: 2020. június 25-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 70. pont).

308 Végül, ahogyan azt a Törvényszék a második megtámadott ítélet 138. pontjában, a harmadik megtámadott ítélet 145. pontjában és a negyedik megtámadott ítélet 129. pontjában lényegében helyesen megállapította, e széles mérlegelési mozgástérre és a g) kritériumnak az egyenlő bánásmód elvére tekintettel való jogszerűségére figyelemmel nem róható fel a Tanácsnak, hogy megsértette ezt az elvet amiatt, hogy az általa elfogadott korlátozó intézkedések nem vonatkoznak mindazon természetes személyekre, akik megfelelhetnek az e kritérium által támasztott feltételeknek.

309 A fenti indokokra tekintettel a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első részét, valamint a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik jogalapot el kell utasítani.

E. Az arra vonatkozó jogalapokról, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat azon kérdést illetően, hogy a g) kritérium alkotóelemei az öt fellebbező tekintetében teljesültek-e

310 A jelen szakasz az öt fellebbező arra alapított jogalapjaival foglalkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette azokat a tényeket és bizonyítékokat, amelyek az öt megtámadott ítélet mindegyikében annak meghatározására irányultak, hogy a Tanács értékelési hibákat követett-e el, amikor megállapította, hogy a g) kritérium alkotóelemei e tényekre és bizonyítékokra tekintettel e fellebbezőkkel szemben fennállnak, így a velük szemben hozott korlátozó intézkedések alapjául szolgáló indokolásban „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletembereknek” minősítette őket.

311 Pontosabban a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap első részéről, az első jogalap első részének harmadik kifogásáról, az első jogalap második részének első kifogásáról, valamint a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról, a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról, valamint a negyedik jogalap negyedik–hatodik részéről, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első–harmadik részéről, valamint a negyedik jogalap első részéről és második kifogásáról, végül pedig a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik, hatodik és nyolcadik jogalapról van szó.

312 E jogalapok és érvek első része lényegében a Törvényszék által azon kérdés elemzése során elkövetett állítólagos téves jogalkalmazásra és elferdítésre vonatkozik, hogy az az ágazat, amelyben a második, harmadik, negyedik és ötödik fellebbező tevékenykedik vagy tevékenykedett, „jelentős bevételi forrást” jelentett-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára a g) kritérium értelmében. Az említett jogalapok és érvek második része lényegében a Törvényszék által azon kérdés elemzése során elkövetett állítólagos téves jogalkalmazásra és elferdítésre vonatkozik, hogy a második fellebbező az e kritérium értelmében vett „vezető” üzletember-e, valamint hogy az első és az ötödik fellebbező az említett kritérium értelmében vett „tevékenységet” végzett-e.

313 Pontosítani kell, hogy tekintettel arra, hogy – amint az a jelen ítélet 162. pontjából kitűnik – az első fellebbező által az első jogalapjának alátámasztására előadott egyes érvek egyszerre vonatkoztak a tények jogi minősítésére és a g) kritérium értelmében vett „befolyás” fogalmának értelmezésére, ezen érvek összességét, különösen a tények minősítésére vonatkozó érveket a jelen ítélet 166–186. pontja már elemezte.

1. A Törvényszék által azon kérdés elemzése során elkövetett állítólagos téves jogalkalmazásról és elferdítésről, hogy azok a gazdasági ágazatok, amelyekben a második, harmadik, negyedik és ötödik fellebbező tevékenykedik vagy tevékenykedett, jelentős bevételi forrást jelentenek-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára

314 A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének első kifogásával, valamint a második jogalappal, a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első jogalapjával, valamint negyedik jogalapjának negyedik, ötödik és hatodik részével, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első, második és harmadik részével, valamint a negyedik jogalap első és második részével, végül pedig a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik és hatodik jogalappal a második, harmadik és ötödik fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, sőt elferdítette a tényeket és bizonyítékokat arra vonatkozó elemzésében, hogy azok a gazdasági ágazatok, amelyekben e fellebbezők tevékenykednek vagy tevékenykedtek, az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrását képezik-e.

315 A köztük fennálló összefüggésekre tekintettel a jelen alrész első felében együttesen kell vizsgálni a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot, valamint a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részét, amelyekkel a második, a harmadik és a negyedik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét. Az alrész második fele az előző pontban említett többi érvvel foglalkozik.

a) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról, valamint a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapok első részéről

1) A felek érvei

316 A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapjával a második fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy figyelmen kívül hagyta bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, amikor a Tanács által a fenntartásról szóló második vitatott jogi aktusok indokolásában elfogadottakat a saját értékelésével és érvelésével helyettesítette. Ezen indokolásban ugyanis a Tanács annak megállapítása érdekében, hogy a második fellebbező megfelel a g) kritérium alkotóelemeinek, jelezte, hogy a Yandex „jelentős adóbevételeket biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya

számára”, ami azt jelenti, hogy a Yandex adó-hozzájárulásait tekintette „jelentős bevételi forrásnak”, nem pedig az azon gazdasági ágazatból származó bevételeket, amelyben e társaság működik, és amelyeket egyébként az említett indokolás nem említett. Márpedig a második megtámadott ítélet 96–108. pontjában a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy a Tanács e tekintetben értékelési hibát követett-e el. Ezenkívül – ellentétben azzal, amit ezen ítélet 82. és 83. pontjában bejelentett – nem vizsgálta meg, hogy az Oroszországi Föderáció kormányának azon gazdasági ágazat egésze – és nem kizárólag a Yandex – által biztosított bevételi forrás volt-e „jelentős” a g) kritérium értelmében, amelyben a második fellebbező a tevékenységét végezte.

317 A C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapjának első részében a harmadik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 69–74., 81–83. és 98. pontjában tévesen értelmezte bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, amikor a Tanács megállapításait és indokolását a saját értékelésével és indokolásával helyettesítette. Ugyanis, míg ezen intézmény mind a vitatott jogi aktusok indokolásában, mind pedig a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékokban annak bizonyítására törekedett, hogy az általa fizetett adók miatt az MMK jelentős bevételi forrást biztosított az Oroszországi Föderáció kormánya számára, anélkül hogy megvizsgálta volna azt a gazdasági ágazatot, amelyhez e társaság tartozott, és anélkül, hogy megvizsgálta volna, hogy ez az ágazat maga is ilyen forrást jelentett-e, a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy az említett intézmény érvényesen szorítkozhatott-e ilyen indokolásra, és figyelembe vett-e az ezen indokolásban nem szereplő egyéb bizonyítékokat annak megállapításához, hogy az érintett gazdasági ágazat – amelyre egyébként az említett indokolás még csak nem is utalt –, jelentős bevételi forrást jelentett-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

318 A C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapjának első részében a negyedik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 56–61., valamint 69–74. pontjában tévesen értelmezte bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, amikor a Tanács megállapításait és indokolását a saját értékelésével és indokolásával helyettesítette. Ugyanis, míg a Tanács mind a vitatott határozat és rendelet indokolásában, mind pedig a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékokban annak bizonyítására törekedett, hogy gazdasági jelentősége miatt az Uralchem jelentős bevételi forrást biztosított az Oroszországi Föderáció kormánya számára, anélkül azonban, hogy megvizsgálta volna, hogy ez az ágazat maga ilyen forrást jelent-e, a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy ezen intézmény szorítkozhatott-e ilyen indokolásra. Ezenkívül a negyedik megtámadott ítélet 74. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék az ezen indokolásokban nem szereplő egyéb tényezőket is figyelembe vett annak megállapításakor, hogy az érintett gazdasági ágazat jelentős bevételi forrást jelentett az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

319 A Tanács úgy véli, hogy a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap elfogadhatatlan, mivel a második fellebbező érvelése zavaros, és olyan új kifogást tartalmaz, amelyre a Törvényszék előtt nem hivatkoztak, vagyis az arra alapított kifogást, hogy ezen intézmény a fenntartásról szóló második vitatott jogi aktusok indokolásában nem hivatkozott a gazdasági ágazatokra.

320 A Tanács ezenkívül úgy véli, hogy a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap alátámasztására felhozott állítások többsége elfogadhatatlan, mivel arra kérik a Bíróságot, hogy ténykérdésekről, valamint a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok értékeléséről határozzon.

321 Egyebekben a C-35/24. P. sz. ügyben a Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és a Bizottság által támogatott Tanács vitatja a második, harmadik és negyedik fellebbező érveinek megalapozottságát.

2) A Bíróság álláspontja

i) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének elfogadhatóságáról

322 Elsősorban, ami a második fellebbező által a C-704/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására hivatkozott második jogalap elfogadhatóságát illeti, a Bíróságnak a jelen ítélet 157. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatára tekintettel meg kell állapítani, hogy a Tanács állításával ellentétben e jogalap nem zavaros. A második fellebbező ugyanis a szükséges egyértelműséggel és pontossággal azt rója fel a Törvényszéknek, hogy figyelmen kívül hagyta bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, amikor a Tanács által a fenntartásról szóló második vitatott jogi aktusok indokolásában a saját értékelésével és érvelésével helyettesítette a Tanács értékelését és érvelését azon kérdést illetően, hogy az a gazdasági ágazat, amelyben e fellebbező a tevékenységét végzi, jelentős bevételi forrást biztosít-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

323 Igaz ugyan, hogy az említett jogalap keretében az említett fellebbező azt állítja, hogy a Tanács ezen indokolásban nem jelölte meg azt a gazdasági ágazatot, amelyben a fellebbezőnek tevékenységét folytatnia kellett volna, hangsúlyozni kell, hogy ugyanezen fellebbező ezen egyszerű észrevételből semmilyen jogi következtetést nem von le, amely tehát semmilyen hatással nem lehet a második jogalapjának elfogadhatóságára.

324 Másodsorban, mivel a Tanács a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének elfogadhatóságát vitatja, meg kell állapítani, hogy e résszel a negyedik fellebbező nem a tényeknek és bizonyítékoknak a Törvényszék általi értékelését kívánja megkérdőjelezni. E fellebbező ugyanis azt rója fel e bíróságnak, hogy tévesen értelmezte bírósági felülvizsgálatának terjedelmét azáltal, hogy a Tanács megállapításait a saját ténybeli megállapításaival és indokolásával helyettesítette, ami olyan jogkérdés, amely fellebbezés keretében a Bíróság általi felülvizsgálat tárgyát képezheti (lásd ebben az értelemben: 2004. január 7-i Aalborg Portland és társai kontra Bizottság ítélet, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P és C-219/00 P, EU:C:2004:6, 47. pont; 2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítélet, C-441/07 P, EU:C:2010:377, 67. és 68. pont).

325 Ebből következik, hogy a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első része elfogadható.

ii) Az ügy érdeméről

326 A második, harmadik és negyedik fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a második, harmadik és negyedik megtámadott ítéletben tévesen értelmezte bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, amikor a saját indokolásával helyettesítette a Tanács által az általuk megsemmisíteni kért jogi aktusok indokolásában felhozott indokokat. Míg ugyanis a Tanács annak megállapításakor, hogy a fellebbezők az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást jelentő gazdasági ágazatban tevékenykednek, azon társaságok adóterhére vagy gazdasági jelentőségére támaszkodott, amelyekben tevékenységüket végzik, a Törvényszék nem vizsgálta meg az indokolás e részének megalapozottságát, és a Tanács indokolásától eltérő indokokat alkalmazott.

327 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága többek között megköveteli, hogy az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy e határozat, amely e személy vagy szervezet tekintetében egyedi hatállyal rendelkezik, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen indokok – vagy legalább azok közül egy, az ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett indok – megalapozottak-e. E célból az uniós bíróság feladata e vizsgálat elvégzése úgy, hogy adott esetben az Unió illetékes hatóságát az ilyen vizsgálathoz releváns – bizalmas vagy nem bizalmas jellegű – információk vagy bizonyítékok szolgáltatására kéri. Bár nem követelmény, hogy e hatóság az uniós bíróság előtt a megsemmisíteni kért jogi aktusban szereplő állítólagos indokokhoz kapcsolódó valamennyi információt és bizonyítékot előterjessze, fontos, hogy a szolgáltatott információk vagy bizonyítékok alátámasszák az érintett személlyel szemben felhozott indokokat (2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64., 65. és 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

328 A C-704/23. P., a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyeket illetően meg kell állapítani, hogy a második, a harmadik és a negyedik fellebbező által megsemmisíteni kért jogi aktusokban szereplő indokolások mindegyike jelzi, hogy e fellebbezők mind olyan vezető üzletemberek, akik az Oroszországi Föderáció kormánya számára jelentős bevételi forrást jelentő gazdasági ágazatokban tevékenykednek. Ennélfogva e jogi aktusok jogszerűségének bírósági felülvizsgálata keretében a Törvényszéknek a g) kritériumnak többek között a jelen ítélet 125. pontjából következő értelmezésének megfelelően és a Bíróságnak az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlata alapján meg kellett vizsgálnia többek között azt, hogy az egyes fellebbezők mely gazdasági ágazat(ok)ban gyakorolták a tevékenységüket, és hogy ez az ágazat vagy ágazatok jelentős bevételi forrást jelentettek-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára, megvizsgálva e tekintetben a Tanács által szolgáltatott és előtte megvitatott bizonyítékokat.

329 Márpedig a Törvényszék pontosan ezt tette a második megtámadott ítélet 96–109. pontjában, a harmadik megtámadott ítélet 79–98. pontjában, valamint a negyedik megtámadott ítélet 67–82. pontjában. E körülmények között nem róható fel a Törvényszéknek, hogy a Tanács által elfogadott indokolást a saját indokolásával helyettesítette, és ezáltal figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét.

330 Mivel a második, a harmadik és a negyedik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem szorítkozott annak vizsgálatára, hogy a Tanács értékelési hibát követett-e el, amikor azon társaságok adóterhére vagy gazdasági jelentőségére támaszkodva, amelyekben tevékenységüket végzik, az általuk megsemmisíteni kért jogi aktusok indokolásában említett adatokból azt a következtetést vonta le, hogy az érintett gazdasági ágazatok jelentős bevételi forrást jelentettek az Oroszországi Föderáció kormánya számára, vagy hogy e tekintetben más olyan tényezőket is figyelembe vettek, amelyek nem tűnnek ki ezen indokolásokból, meg kell állapítani egyrészt, hogy ezek az adatok nem feltétlenül kapcsolódnak a g) kritériumnak a valamely gazdasági ágazat jelentette bevételi forrás jelentős jellegére vonatkozó részére, hanem – ahogyan az a jelen ítélet 168. és 192. pontjából kitűnik – e kritériumnak az érintett üzletember vezető jellegére vonatkozó részére vonatkozhatnak.

331 Másrészt és mindenesetre a Tanács – ahogyan az a Bíróságnak a jelen ítélet 327. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatából következik – nem volt köteles az uniós bíróság elé terjeszteni a megsemmisíteni kért jogi aktus indokolásához kapcsolódó valamennyi információt és

bizonyítékot, mivel e bíróságnak a bírósági felülvizsgálata keretében kizárólag arról kell meggyőződnie, hogy az elé terjesztett információk vagy bizonyítékok megfelelően alátámasztják-e az érintett személlyel szemben felhozott indokokat.

332 A fenti indokokra tekintettel a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot, valamint a C-711/23. P. és a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részét el kell utasítani.

b) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének első kifogásáról, a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről és negyedik, ötödik, valamint hatodik részéről, a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második és harmadik részéről, a negyedik jogalap első és második részéről, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik és hatodik jogalapról

i) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének első kifogásáról

– *A felek érvei*

333 A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapja második részének első kifogásával a második fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék az ő esetében nem alkalmazta helyesen a „jelentős bevételi forrás” fogalmát. Így a Törvényszék, noha a második megtámadott ítélet 82. és 83. pontjában kifejtette, hogy a g) kritérium alkalmazása céljából a figyelembe veendő bevételek azon gazdasági ágazatok jövedelmei, amelyekben a vezető üzletember a tevékenységét végzi, ezen ítélet 98–103. pontjában kizárólag a Yandexre vonatkozó adatokra támaszkodott annak érdekében, hogy abból levezesse, egyetlen elferdített bizonyíték alapján, hogy az a gazdasági ágazat, amelyben a Yandex működik, jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya számára. Ezzel a Törvényszék a bizonyítási terhet is megfordította, és releváns bizonyíték hiányában állapította meg a tényállást.

334 A Tanács úgy véli, hogy e kifogással a második fellebbező a bizonyítékok Törvényszék általi értékelését kívánja megkérdőjelezni, nem pedig jogkérdést vet fel, így azt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. A Tanács továbbá vitatja a fellebbező érveinek megalapozottságát.

– *A Bíróság álláspontja*

335 A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második része első kifogásának elfogadhatóságát illetően meg kell állapítani, hogy a Tanács állításával ellentétben a második fellebbező nem a bizonyítékok Törvényszék általi értékelését kívánja megkérdőjelezni, hanem azt rója fel e bíróságnak, hogy egyrészt tévesen alkalmazta a jogot, amikor a g) kritériumnak a második megtámadott ítélet 82. és 83. pontjában elfogadott értelmezését figyelmen kívül hagyva annak vizsgálatára szorítkozott, hogy a Yandex jelentős bevételi forrást jelentett-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára, holott az ilyen vizsgálatnak azon gazdasági ágazat egészére kellett volna kiterjednie, amelyhez e társaság tartozott, másrészt pedig elferdítette az ezen ágazatra vonatkozó egyetlen bizonyítékot. Márpedig a bizonyítékok elferdítése a Bíróságnak a jelen ítélet 158. pontjában említett ítélkezési gyakorlata értelmében olyan jogkérdés, amely a fellebbezés keretében a Bíróság hatáskörébe tartozik.

336 Az ügy érdemét illetően el kell ismerni, hogy – amint azt a második fellebbező állítja, és amint azt a Törvényszék a második megtámadott ítélet 103. pontjában maga is elismeri – a Törvényszék annak érdekében, hogy e pontban, valamint ezen ítélet 107. és 108. pontjában megállapíthassa, hogy az információs és kommunikációs technológiák orosz ágazata a g) kritérium értelmében jelentős bevételi forrást jelentett az Oroszországi Föderáció kormánya számára, az említett ítélet 98–106. pontjában alapvetően nem e gazdasági ágazat egészére, hanem csak a Yandexre vonatkozó adatokra támaszkodott.

337 Mindemellett hangsúlyozni kell, hogy a vállalkozásra vonatkozó adatok bizonyos körülmények között releváns információval szolgálhatnak azon bevételi forrás jelentős jellegének értékelése céljából, amelyet az a gazdasági ágazat képvisel az érintett állam számára, amelyhez e vállalkozás tartozik, különösen akkor, ha e vállalkozás az egyik legjelentősebb vállalkozás, és ha az érintett vállalkozás által ezen államnak juttatott bevételek már önmagukban is jelentősek.

338 A jelen ügyben a Törvényszék a második megtámadott ítélet 98–102. pontjában megállapította, hogy a Yandex Oroszországban a fő online keresőmotort kínáló társaság, amely ebben az országban a Google-val egyenértékű, a Nasdaqon jegyzett társaság, havonta több mint 100 millió felhasználóval, 500 milliárd orosz rubelre (hozzávetőleg 6 milliárd euró) becsült forgalmat valósított meg, a növekedés szempontjából stratégiai ágazatban működött, és Oroszország több tízmillió fogyasztót és vállalkozást kiszolgáló ökoszisztémájaként az orosz gazdaság különböző ágazataihoz járult hozzá.

339 Ezzel a Törvényszék megállapította, hogy a Yandex az orosz információs és kommunikációs technológiai ágazat vezető vállalkozásaként és ezen ágazat terjeszkedésének motorjaként olyan gazdasági ágazatban működött, amelyet exponenciális növekedés jellemez, sokféle szolgáltatást és terméket kínált, valamint számos ügyféllel és felhasználóval rendelkezett. Ebből a második megtámadott ítélet 103. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy az ilyen ágazatot „szükségszerűen” úgy kell tekinteni, mint amely jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára. Ezt az elemzést a Törvényszék ezen ítélet 103. és 106. pontjában az orosz információs és kommunikációs technológiai ágazat bruttó hazai termék (GDP) és az alkalmazottak szempontjából fennálló jelentőségét jelző számadatokkal, valamint azzal a ténnyel is megerősítette, hogy az ezen ágazatban folytatott tevékenységekre és forgalomra kivetett adókat úgy kell figyelembe venni, mint amelyek közvetetten jelentős bevételt biztosítanak e kormánynak.

340 Ezen érvelés elfogadásával a Törvényszék tehát kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesére támaszkodott, amelyek alkalmasak voltak annak bizonyítására – különösen az említett ágazatban működő fő vállalatra vonatkozó adatok alapján –, hogy a Tanács helyesen állapíthatta meg, hogy ugyanezen ágazat jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

341 E körülmények között, és anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a második megtámadott ítélet 103. pontjában említett, tisztán megerősítő bizonyíték állítólagos elferdítését, a második fellebbező nem állíthatja érvényesen, hogy a Törvényszék kizárólag erre a bizonyítékra támaszkodott, és így megfordította a bizonyítási terhet.

342 A fenti indokokra tekintettel a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részének első kifogását el kell utasítani.

ii) A C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről, valamint a negyedik jogalap negyedik, ötödik és hatodik részéről

– *A felek érvei*

343 A C-711/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezése alátámasztására felhozott első jogalapjának második részében a harmadik fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék többek között a harmadik megtámadott ítélet 86. és 88. pontjában elferdítette a bizonyítékokat, és a Tanács értékelését a saját értékelésével helyettesítette azáltal, hogy az ezen intézmény által szolgáltatott bizonyítékokat használta fel annak megállapítása érdekében, hogy a szóban forgó gazdasági ágazat jelentős bevételi forrást jelentett az Oroszországi Föderáció kormánya számára, holott e bizonyítékok az azon társaság által fizetett adók összegére vonatkoztak, amelyben a fellebbező tevékenységét végezte, vagyis az MMK-ra, valamint e társaság ezen ágazatban elfoglalt helyére és jelentőségére.

344 Negyedik jogalapja negyedik részének alátámasztása érdekében a harmadik fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett tényeket és bizonyítékokat, aminek következtében megfordította az általában a Tanácsra háruló bizonyítási terhet. Ugyanis, noha a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 81. pontjában kifejtette, hogy a g) kritérium alkalmazása céljából figyelembe veendő bevételeket azon gazdasági ágazatok jövedelmei alkotják, amelyekben a vezető üzletember a tevékenységét végzi, ezen ítélet 86–89. pontjában kizárólag az MMK-ra vonatkozó adatokra támaszkodott, amikor az említett ítélet 90. pontjában megállapította, hogy az orosz fémipari ágazat jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya számára. Az egyetlen olyan bizonyítékot, amely e következtetéshez kapcsolódik, ugyanezen ítélet 86. és 93. pontjában vizsgálta meg, azonban az nem releváns, mivel e Föderációnak az adóbevételekre vonatkozó jövőbeli várakozásaira utal.

345 Mindenesetre a Tanács nem terjesztett elő egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy az Oroszországi Föderáció kormánya által a fémipari ágazatból szerzett bevételi forrás ténylegesen jelentős volt e kormány teljes költségvetési bevételéhez képest. Ennélfogva a Törvényszéknek a harmadik megtámadott ítélet 90. pontjában szereplő következtetése tartalmilag pontatlan és nincs alátámasztva. Ezenkívül ezen ítélet 92. pontjában a Törvényszék nem elemezte helyesen a harmadik fellebbező által előterjesztett bizonyítékokat, ami ahhoz vezetett, hogy hipotetikus értékelést fogalmazott meg, és ellentmondásos következtetést vont le.

346 Negyedik jogalapjának ötödik részében a harmadik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 87. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megsértette a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat, valamint a védelemhez való jogot, mivel a „minden kétséget kizáróan” kifejezés e pontban történő használatával azt vélelmezte, hogy az orosz fémipari ágazat jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

347 Negyedik jogalapjának hatodik részében a harmadik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 98. pontjában úgy ítélte meg, hogy az érintett gazdasági ágazat által kötelezően megfizetett adók igazolhatják valamely természetes személlyel szembeni korlátozó intézkedések elfogadását. Mivel ugyanis az adók megfizetése olyan jogi kötelezettség, amely alól a természetes és jogi személyek nem mentesülhetnek, a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személynek semmilyen lehetősége nincs arra, hogy olyan magatartást tanúsítson, amely lehetővé tenné számára, hogy többé ne tartozzon ezen intézkedések hatálya alá.

348 A Tanács vitatja a harmadik fellebbező érveinek érdemi megalapozottságát, pontosítva, hogy mivel e fellebbező a bizonyítékok elégséges jellegét vitatja, így azok felülvizsgálatát kívánja elérni, ezek az érvek elfogadhatatlanok.

– *A Bíróság álláspontja*

349 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a harmadik fellebbező által az első jogalapja második részének, valamint negyedik jogalapja negyedik, ötödik és hatodik részének alátámasztására felhozott valamennyi érv elfogadható. Ezekkel az érvekkel ugyanis a fellebbező a Törvényszék által megvizsgált bizonyos ténybeli elemeket és bizonyítékokat vitat vagy azzal az indokkal, hogy e bíróság azokat elferdítette, vagy pedig azért, mert a Tanács érvelését a saját érvelésével helyettesítette, illetve megsértette a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat. Márpedig az ilyen kifogások olyan kérdéseknek minősülnek, amelyek a jelen ítélet 158., 226. és 324. pontjában említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozhatnak.

350 Mindenekelőtt azokat a kifogásokat illetően, amelyekkel a harmadik fellebbező az első jogalapjának második részében, valamint negyedik jogalapjának negyedik és ötödik részében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 86–89. pontjában elferdítette a bizonyítékokat, vagy indokolásában vélelemre támaszkodott, ezzel megfordítva a bizonyítási terhet, azokat el kell utasítani, mivel e fellebbező tévesen értelmezi e pontokat.

351 A Törvényszék ugyanis először is a harmadik megtámadott ítélet 86. pontjában két olyan bizonyítékot vizsgált meg, amelyekből megállapításai szerint „könnyen” arra lehetett következtetni, hogy a fémipari ágazat jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya számára. E tekintetben a harmadik fellebbező állításával ellentétben e két bizonyíték – függetlenül attól, hogy azok egyikét az MMK nyújtotta-e be – valóban azon adóbevételek egészére vonatkozott, amelyeket az orosz fémipari ágazat a vitatott jogi aktusok által lefedett időszakban e kormány számára biztosíthatott, nem pedig kizárólag az MKK adó-hozzájárulására, így a Törvényszék nem ferdítette el e bizonyítékokat.

352 Egyébiránt a Törvényszék korántsem hagyta figyelmen kívül azt, hogy e bizonyítékok csak előrejelzéseket tartalmaznak erre az időszakra vonatkozóan, hanem a harmadik megtámadott ítélet 93. pontjában úgy ítélte meg, hogy azok jelentős bizonyító erővel rendelkeznek, mivel „arra utalnak, hogy ezen ágazat bevétele milyen jelentőséggel bírhat az orosz állami költségvetés számára”. Márpedig a Bíróságnak a jelen ítélet 158. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlata szerint az említett bizonyítékok bizonyító erejének ezen értékelése – azok Törvényszék általi elferdítésének esetét kivéve – nem tartozik a Bíróság által a fellebbezés keretében gyakorolt bírósági felülvizsgálat körébe.

353 A Törvényszék következésképpen a harmadik megtámadott ítélet 87. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy annak ellenére, hogy a Tanács nem szolgáltatott számszerű adatokat a fémipari ágazat által az Oroszországi Föderáció kormánya számára biztosított bevételekről, „nem kétséges”, hogy ez az ágazat jelentős bevételi forrást jelentett e kormány számára, mivel ezt az értékelést a Törvényszék által az ezen ítélet 86. pontjában korábban tett ténymegállapítások olvasata alapján, nem pedig olyan vélelemként kell értelmezni, amelyet e bíróság a Tanács javára elismert.

354 A Törvényszék csak ezt követően, a harmadik megtámadott ítélet 88. és 89. pontjában vizsgálta meg az MMK-nak az orosz fémipari ágazatban elfoglalt helyét és jelentőségét e következtetés megerősítése érdekében. Az ezen ágazat által biztosított bevételekre vonatkozó bizonyítékok elemzésének e tisztán megerősítő vizsgálata nem kifogásolható, mivel – ahogyan az a jelen ítélet 337. pontjából következik – a vállalkozásra vonatkozó adatok bizonyos körülmények között jelezhetik azon bevételi forrás jelentős jellegét, amelyet az a gazdasági ágazat biztosít az állam kormánya számára, amelyhez e vállalkozás tartozik, különösen akkor, ha ez utóbbi – a Törvényszéknek a harmadik megtámadott ítélet fent hivatkozott pontjaiban szereplő megállapításai szerint az MMK esetéhez hasonlóan – az érintett ágazat egyik legjelentősebb vállalkozása, és már önmagában is jelentős bevételi forrást biztosít az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

355 Továbbá, ami a harmadik fellebbező arra alapított kifogását illeti, hogy a Törvényszéknek a harmadik megtámadott ítélet 90. pontjában szereplő következtetése tartalmilag pontatlan és nincs alátámasztva, mivel a Tanács nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná, hogy az Oroszországi Föderáció kormánya által a fémipari ágazatból szerzett bevételi forrás ténylegesen jelentős volt e kormány költségvetési bevételeinek összességéhez képest, elegendő emlékeztetni arra, hogy – amint az a jelen ítélet 138. pontjában megállapítást nyert, és ahogyan azt a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 92. pontjában szintén helyesen megállapította – a „jelentős bevétel forrásának” a g) kritérium értelmében vett fogalma nem foglalja magában az adott gazdasági ágazatból az említett kormány számára származó bevételek ez utóbbi teljes költségvetéséhez való arányának figyelembevételét.

356 Végül el kell utasítani a negyedik jogalap hatodik részét, amelyben a harmadik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a harmadik megtámadott ítélet 98. pontjában úgy ítélte meg, hogy az érintett gazdasági ágazat által kötelezően megfizetett adókat figyelembe lehet venni az ezen ágazatból származó bevételi forrás jelentős jellegének meghatározása céljából. Ugyanis ahogyan azt a Törvényszék e pontban helyesen megállapította, és ahogyan az a jelen ítélet 140. pontjából is kitűnik, a „jelentős bevételi forrás” fogalma magában foglalja az érintett gazdasági ágazatból származó valamennyi bevételt, ami kiterjed többek között az ezen ágazatban működő társaságok által fizetett adók figyelembevételére. Az a tény tehát, hogy az adók megfizetése olyan jogi kötelezettség, amely alól az ezen ágazatokba tartozó személyek nem mentesülhetnek, nem releváns az említett ágazat által jelentett bevételi forrás jelentős jellegének vizsgálata szempontjából.

357 A fenti indokokra tekintettel a C-711/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részét, valamint a negyedik jogalap negyedik, ötödik és hatodik részét el kell utasítani.

iii) A C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második és harmadik részéről, valamint a negyedik jogalap első részéről és második részének második kifogásáról

– *A felek érvei*

358 A C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapjának második részében a negyedik fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék többek között a negyedik megtámadott ítélet 72. pontjában elferdítette a Tanács által szolgáltatott bizonyítékokat, és a saját értékelésével helyettesítette ezen intézmény értékelését, amikor e bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a szóban forgó

gazdasági ágazat jelentős bevételi forrást jelentett az Oroszországi Föderáció kormánya számára, miközben az említett bizonyítékok a g) kritérium más összetevőire vonatkoztak, mint például az érintett üzletember vezető jellegére.

359 Első jogalapjának harmadik részében a negyedik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 75. pontjában megsértette a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat, mivel a „minden kétséget kizáróan” kifejezés e pontban történő használatával azt vélelmezte, hogy a műtrágyaágazat jelentős bevételi forrást biztosított az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

360 Negyedik jogalapjának első részében a negyedik fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 72–75. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor vélelemre támaszkodott és megfordította a bizonyítási terhet, mivel abból a stratégiai érdekből, hogy a műtrágyaágazat az Oroszországi Föderáció számára fontos bevételi forrást jelent, azt a következtetést vonta le, hogy ez az ágazat szükségszerűen jelentős bevételi forrást biztosít e Föderáció kormánya számára. Alternatívaként a Törvényszék érvelése a g) kritérium hatályának kiterjesztéseként is értékelhető abban az értelemben, hogy a Törvényszék „az Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokat” minden olyan gazdasági ágazattal azonosította, amely stratégiai jelentőséggel bír az Oroszországi Föderáció mint állam számára.

361 Negyedik jogalapja második részének második kifogásával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem vizsgált meg két, első fokon előadott érvet, nevezetesen azt az érvet, amely szerint a műtrágyaágazatnak az Oroszországi Föderáció kormánya bevételeihez való hozzájárulása minimális volt, és azt az érvet, amely szerint az Oroszországi Föderáció jogi szabályozása a műtrágyaexportra 0%-os hozzáadottérték-adót (héa) írt elő. E kötelezettségszegések miatt a negyedik megtámadott ítélet indokolása elégtelen.

362 A negyedik fellebbező első jogalapját illetően a Tanács úgy véli, hogy az e jogalap alátámasztására felhozott állítások többsége elfogadhatatlan, mivel ténykérdésekre, valamint a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok értékelésére vonatkoznak.

363 A negyedik jogalap második részének második kifogását illetően a Tanács úgy véli, hogy az a kérdés, hogy az orosz műtrágyaágazatból származó bevételek „jelentősnek” tekinthetők-e, a bizonyítékok ténybeli értékelésének körébe tartozik, amelyet a Bíróság nem vizsgálhat felül.

364 Az ügy érdemét illetően a Tanács – amelyet a Lett Köztársaság és a Bizottság támogat a C-35/24. P. sz. ügyben – vitatja a negyedik fellebbező érveinek megalapozottságát.

– *A Bíróság álláspontja*

365 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az első jogalap második és harmadik része, valamint a negyedik jogalap második részének második kifogása elfogadható. A negyedik fellebbező ugyanis az első jogalapjának második részében a bizonyítékok elferdítésére és a Törvényszék bírósági felülvizsgálata terjedelmének figyelmen kívül hagyására, az első jogalapjának harmadik részében a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok megsértésére, a negyedik jogalap második részének második kifogásával pedig az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik. Márpedig e kifogások összessége, ahogyan az a Bíróságnak a jelen ítélet 101., 158., 226. és 324. pontjában említett ítélkezési gyakorlatából kitűnik, olyan jogkérdésnek minősül, amelynek vizsgálata a fellebbezés keretében a Bíróság hatáskörébe tartozik.

366 Az ügy érdemét illetően elsősorban el kell utasítani azokat a kifogásokat, amelyekkel első jogalapjának második és harmadik részében, valamint negyedik jogalapjának első részében a negyedik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 72–75. pontjában elferdítette a bizonyítékokat, vagy megfordította a bizonyítási terhet azáltal, hogy vélelemre támaszkodva indokolta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, illetve figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, mivel e pontok téves értelmezésén alapulnak.

367 Először is az a tény, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 72. pontjában figyelembe vette az Uralchem és az Uralkali gazdasági jelentőségére vonatkozó bizonyítékokat annak megállapítása érdekében, hogy a műtrágyaágazat jelentős bevételi forrást biztosított-e az Oroszországi Föderáció kormánya számára, nem tekinthető sem e bizonyítékok elferdítésének, sem pedig a Törvényszék bírósági felülvizsgálata terjedelmének figyelmen kívül hagyásának. Ahogyan ugyanis a jelen ítélet 337. és 354. pontjából kitűnik, a valamely vállalkozásra vonatkozó adatok bizonyos körülmények között jelezhetik azon bevételi forrás jelentős jellegét, amelyet az Oroszországi Föderáció kormánya számára egy gazdasági ágazat jelent, különösen akkor, ha – mint a jelen ügyben az Uralchem és az Uralkali esetében is, a Törvényszéknek a negyedik megtámadott ítélet 72–75. pontjában szereplő megállapításaira tekintettel – e vállalkozás az érintett ágazat egyik legjelentősebb vállalkozása.

368 Ezenkívül nincs jelentősége annak, hogy az említett bizonyítékok felhasználhatók-e többek között az érintett üzletember vezető jellegének bizonyítására is, mivel a Törvényszék a bírósági felülvizsgálata keretében, amelynek terjedelmére a jelen ítélet 327. pontja emlékeztetett, köteles meggyőződni arról, hogy az elé terjesztett bizonyítékok alátámasztják-e az e személlyel szemben hatáskörrel rendelkező uniós hatóság által elfogadott indokokat. A jelen ügyben, mivel a Tanács által a negyedik fellebbezővel szemben felhozott indokok többek között azt jelzik, hogy a fellebbező „olyan gazdasági ágazatokban folytat tevékenységeket, amelyek jelentős bevételi forrást jelentenek az Oroszországi Föderáció kormánya számára”, a Törvényszék – anélkül, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot – arra törekedett, hogy az ezen intézmény által szolgáltatott bizonyítékokra tekintettel megvizsgálja, hogy az a gazdasági ágazat, amelyben e fellebbező a tevékenységeit végezte, jelentős bevételi forrást jelentett-e e kormány számára.

369 Másodszor, nem állapítható meg, hogy többek között a negyedik megtámadott ítélet 74. pontjában a Törvényszék vélelemre támaszkodott volna, és így megfordította volna a bizonyítási terhet, vagy hogy kiterjesztette volna a g) kritérium hatályát. A Törvényszék ugyanis az elé terjesztett bizonyítékok alapján – amelyek elferdítésére a negyedik fellebbező nem hivatkozik, vagy – ahogyan az a jelen ítélet 367. pontjából kitűnik, amelynek állítólagos elferdítése nem bizonyított – megállapította, hogy Oroszország a műtrágyaágazat jelentős globális szereplője, és hogy ez utóbbi jelentős helyet foglal el mind az orosz, mind a világ agrár-élelmiszeripari területén. Márpedig ezek a ténymegállapítások lehetővé teszik – bármiféle vélelem alkalmazása nélkül – annak megállapítását, hogy az orosz műtrágyaágazat a helyzete, súlya és a világszinten történő beszerzések és az Oroszországi Föderáció szempontjából való jelentősége, valamint az ezen ágazatban működő Uralchem és Uralkali jelentősége miatt szükségszerűen jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

370 A Törvényszék tehát a negyedik megtámadott ítélet 75. pontjában helyesen vonhatta le ebből azt a következtetést, hogy annak ellenére, hogy a Tanács nem szolgáltatott számszerű adatokat a műtrágyaágazat által az Oroszországi Föderáció kormányának biztosított bevételekről, „nem kétséges”, hogy ez az ágazat jelentős bevételi forrást jelentett e kormány számára.

371 Másodsorban, ami a negyedik jogalap második részének második kifogását illeti, amellyel a negyedik fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy egyes érveiről nem határozott, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak a jelen ítélet 101. pontjában említett ítélkezési gyakorlata értelmében a Törvényszéket terhelő indokolási kötelezettség nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet, mivel ez az indokolás lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Törvényszék általi elutasításának okait, és lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy elegendő információval rendelkezzen ahhoz, hogy gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét.

372 Márpedig meg kell állapítani egyrészt, hogy a Törvényszék által a negyedik megtámadott ítélet 72–74. pontjában tett és a jelen ítélet 369. pontjában összefoglalt megállapításokra és ténybeli értékelésekre tekintettel a negyedik fellebbező megérthette, hogy a Törvényszék hallgatólagosan, de szükségszerűen elutasította azon érvét, amely szerint a műtrágyaágazatnak az Oroszországi Föderáció kormányának költségvetéséhez való hozzájárulása minimális volt, és úgy ítélte meg, hogy a jelentős bevételi forrást önmagában, nem pedig e költségvetéshez viszonyítva kell értékelni.

373 Másrészt e fellebbező a negyedik megtámadott ítélet ugyanezen pontjaiból azt a következtetést is levonhatta, hogy az Oroszország által a műtrágyaágazatban világszerte elfoglalt jelentős szerepre, valamint ezen ágazatnak az orosz és globális agrár-élelmiszeripari ágazatban betöltött jelentőségére tekintettel az a tény, hogy e harmadik ország jogszabályai 0%-os héamértéket írnak elő a műtrágyaexportra, nem elegendő ahhoz, hogy megkérdőjelezze az Oroszországi Föderáció kormányának a műtrágyaágazatból származó bevételei jelentős jellegét, annál is kevésbé, mivel nem a héa képezi az ezen ágazatból származó bevételek egyetlen forrását.

374 A fenti indokokra tekintettel a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második és harmadik részét, valamint a negyedik jogalap első és második részének második kifogását el kell utasítani.

iv) A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik és hatodik jogalapról

– *A felek érvei*

375 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott ötödik jogalapjával az ötödik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elferdítette az ötödik megtámadott ítélet 74. pontjában említett 2. sz. bizonyítékot. E pontban a Törvényszék jelezte, hogy a legnagyobb orosz adóalanyok besorolását, amelyről e bizonyíték tanúskodik, az orosz szövetségi adóhatóság végzése állapította meg, míg az ötödik fellebbező a Törvényszékhez benyújtott válaszában előterjesztette e végzés szövegét, és jelezte, hogy az anélkül szorítkozott kritériumok megállapítására, hogy valaha egyetlen vállalkozást is megnevezne, vagy bármilyen besorolást végezne. Márpedig, tekintettel arra, hogy kizárólag a 2. sz. bizonyíték tette lehetővé a Törvényszék számára ezen ítélet 106. pontjában annak megállapítását, hogy a Tanács helyesen állapíthatta meg, hogy a bankszektor jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya számára, ezen elferdítés következtében e pont indokolása elégtelen.

376 Hatodik jogalapjával az ötödik fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék elégtelenül, ellentmondásosan és bizonyítékok hiányában indokolta meg az ötödik megtámadott ítélet 106. pontját, amikor az Alfa Bank adó-hozzájárulásának mértékéből tévesen következtetett arra, hogy a bankszektor egésze jelentős bevételi forrást jelent az Oroszországi Föderáció kormánya

számára. Az a tény ugyanis, hogy valamely társaság azon gazdasági ágazat egyik legjelentősebb tagja, amelyhez tartozik, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy ez az ágazat jelentős bevételi forrást biztosít az érintett ország kormánya számára. Ugyanez a helyzet abban az esetben is, ha – ahogyan azt a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 106. pontjában hallgatólagosan megállapította – az érintett társaság az ország egyik legnagyobb adóalanya lenne, mivel ebből a Törvényszék nem vonhat le következtetést vagy állíthat fel vélelmet.

377 A Bizottság vitatja a fellebbező érvelésének megalapozottságát.

– *A Bíróság álláspontja*

378 Az ötödik jogalapot illetően emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket vagy bizonyítékokat, az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek a Törvényszéket az értékelése során ezen elferdítéshez vezették. Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2025. március 13-i Shuvalov kontra Tanács ítélet, C-271/24 P, EU:C:2025:180, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

379 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék által az ötödik megtámadott ítélet 74. pontjában vizsgált 2. sz. bizonyíték egy internetes honlapról származó cikk, amely Oroszország 2020-ban legnagyobb adóalanyairól szól, és amely hivatkozásként az orosz szövetségi adóhatóság egy végzésére hivatkozik. Igaz ugyan, hogy – amint azt az ötödik fellebbező állítja – e végzés, amelynek szövegét e fellebbező a Törvényszékhez benyújtotta, nem a legnagyobb orosz adóalanyok besorolására, hanem kizárólag a kritériumok listájának felállítására irányul, az említett végzésből az is kitűnik – ahogyan arra a Tanács az ellenkérelmében hivatkozik –, hogy valamely társaságnak a legnagyobb orosz adóalanyok közé való felvételének az e szövetségi hatóság által hozott határozatból kell következnie.

380 Márpedig az ötödik megtámadott ítélet 74. pontjában annak kimondásával, hogy az érintett cikk „az orosz szövetségi adóhatóság olyan végzésére hivatkozik, amely a legnagyobb adóalanyok besorolását az említett végzést összefoglaló cikkben meghatározott kritériumok alapján állapítja meg”, nem zárható ki, hogy a Törvényszék megállapította, hogy az ilyen besorolást nem maga a szóban forgó végzés, hanem az orosz szövetségi adóhatóság az e rendeletben említett kritériumoknak megfelelően állapította meg. Ugyanis francia nyelven, amely a T-333/22. sz. ügyben az eljárás nyelve volt, az ötödik megtámadott ítélet 74. pontjának fent hivatkozott részében szereplő „qui” vonatkozó névmás ugyanúgy vonatkozhat a „végzésre”, mint az „orosz szövetségi adóhatóságra”. E körülmények között meg kell állapítani, hogy az ötödik fellebbező által hivatkozott elferdítés nem tűnik ki nyilvánvalóan a Törvényszék megállapításaiból és az ügy irataiból.

381 Ami az ötödik megtámadott ítélet 106. pontját illeti, amelyet az ötödik fellebbező mind az ötödik, mind a hatodik jogalapjában említ, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék e pontban az Oroszországi Föderáció számára a bankszektor által biztosított bevételi forrás jelentős jellegét vizsgálja – amely szektorban az említett fellebbező a tevékenységét végzi –, tekintettel azon társaság jelentőségére, amelynek ez utóbbi részvényese. Ezt az értelmezést megerősíti az a tény, hogy a Törvényszék az ötödik megtámadott ítéletben sehol sem vizsgált semmilyen bizonyítékot az e gazdasági ágazat által biztosított bevételekre vonatkozóan. E körülmények között az említett

pontot úgy kell értelmezni, hogy a Törvényszék abban hallgatólagosan, de szükségszerűen úgy ítélte meg, hogy az Alfa Bank jelentősége, amelyet az ezen ítélet 97. pontjában és ugyanezen 106. pontjában megállapított azon tény is alátámaszt, hogy Oroszország legnagyobb magánbankjáról és egyik legnagyobb adófizetőjéről volt szó, önmagában elegendő annak megállapításához, hogy az orosz bankszektor jelentős bevételi forrást jelentett az Oroszországi Föderáció kormánya számára.

382 Márpedig a jelen ítélet 337., 354. és 367. pontjában kifejtettek analógiájára bizonyos körülmények között úgy lehet tekinteni, hogy valamely állam valamely gazdasági ágazata jelentős bevételi forrást jelent az állam kormánya számára, amennyiben kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttese áll fenn, amelyek alátámasztják, hogy ezen ágazat egyik legjelentősebb társasága már önmagában jelentős bevételt biztosít e kormánynak.

383 A fenti indokokra tekintettel a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik és hatodik jogalapot el kell utasítani.

2. A második fellebbező „befolyását”, valamint az első és az ötödik fellebbező által „tevékenységnek” a g) kritérium értelmében vett gyakorlását illetően a Törvényszék által elkövetett állítólagos téves jogalkalmazásról és elferdítésről

384 A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap első részében, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének harmadik kifogásával, valamint a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett nyolcadik jogalappal az első, a második és az ötödik fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, sőt, a g) kritérium tekintetében elferdítette a második fellebbező „befolyását”, valamint az első és az ötödik fellebbező „tevékenységének” gyakorlását.

a) A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap első részéről

1) A felek érvei

385 A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapjának első részében az első fellebbező arra hivatkozik, hogy az első megtámadott ítélet 52. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Tanács megalapozottan tekinthette úgy, hogy a vitatott határozat és rendelet mellékletében szereplő jegyzékekbe való felvételének időpontjában bizonyos orosz gazdasági ágazatokban „tevékenységet” folytatott, miközben a részvényeinek néhány nappal ezen időpont előtt történő átruházására tekintettel az említett időpontban már csak formális feladatokat látott el a TMK és a Sinara-csoport felügyelőbizottságában, a Törvényszék által e pontban kifejtett megfontolások egyébként csak e társaságok tevékenységeire vonatkoztak, nem pedig személyesen az övéire.

386 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság e részt mint elfogadhatatlant utasítsa el, mivel az első fellebbező valójában a tények újbóli értékelését kívánja elérni, anélkül hogy bármilyen elferdítés fennállását bizonyítaná. Az ügy érdemét illetően a Tanács vitatja e fellebbező érveinek megalapozottságát.

2) A Bíróság álláspontja

387 Az elfogadhatóság kérdését illetően a Bíróságnak a jelen ítélet 161. pontjában említett ítélkezési gyakorlatára tekintettel meg kell állapítani, hogy az első fellebbező állításával ellentétben a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 52. pontjában nem minősítette jogilag a tényeket. A Törvényszék ugyanis csak ezen ítélet 56. pontjában, az említett ítélet 52–55. pontjában tett megállapításokra és ténybeli értékelésekre tekintettel állapította meg, hogy e fellebbező a g) kritérium értelmében vett, valamely orosz gazdasági ágazatban „tevékenységet” végző „vezető üzletembernek” minősíthető. E körülmények között az említett fellebbező ugyanezen ítélet 52. pontjára hivatkozva a Törvényszék által e pontban tett ténymegállapításokat kívánja megkérdőjelezni, amelyek felülvizsgálata a fellebbezés keretében nem tartozik a Bíróság hatáskörébe, mivel ugyanezen fellebbező egyébként egyáltalán nem bizonyította, hogy e bíróság az említett a pontban elferdítette volna a bizonyítékokat.

388 Egyebekben azon kérdést illetően, hogy az első fellebbező a vitatott határozat és rendelet elfogadásának időpontjában még folytatott-e ilyen tevékenységet, meg kell állapítani, hogy e kérdést a Törvényszék az első megtámadott ítélet 62. pontjában eldöntötte, amelyet e fellebbező nem kifogásol, és hogy mindenesetre olyan ténykérdésről van szó, amelynek felülvizsgálata – amint az az előző pontból kitűnik – nem tartozik a Bíróság hatáskörébe.

389 Ebből következik, hogy a C-696/23. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés alátámasztására felhozott második jogalap első részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

b) A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének harmadik kifogásáról

1) A felek érvei

390 A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapja első részének harmadik kifogásával a második fellebbező azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a második megtámadott ítélet 126. pontjában nem indokolta meg a jogilag megkövetelt módon azt az okot, amely miatt a fenntartásról szóló vitatott jogi aktusokat illetően az e fellebbező által a Yandexnél betöltött tanácsadói tisztség továbbra is a g) kritérium értelmében vett jelentős „befolyást” biztosított számára, ami a Törvényszék e tekintetben tett megállapításainak tárgyi pontatlanságát jelenti.

391 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság e kifogást mint elfogadhatatlant utasítsa el, mivel a második fellebbező valójában a tények újbóli értékelését kívánja elérni, anélkül hogy bármilyen elferdítés fennállását bizonyítaná. Az ügy érdemét illetően a Tanács vitatja e fellebbező érveinek megalapozottságát.

2) A Bíróság álláspontja

392 Ami az elfogadhatóság kérdését illeti, mivel a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapja első részének harmadik kifogásával a második fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem indokolta megfelelően a második megtámadott ítélet 126. pontját, emlékeztetni kell arra, hogy az a kérdés, hogy a Törvényszék ítéletének indokolása ellentmondásos vagy hiányos-e, jogkérdésnek minősül, amelyre mint ilyenre a fellebbezés keretében hivatkozni lehet (2016. május 26-i Rose Vision kontra Bizottság ítélet, C-224/15 P, EU:C:2016:358, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

393 Az ügy érdemét illetően az indokolás ezen állítólagos elégtelenségével kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a második megtámadott ítélet 126. pontjában a Törvényszék az ezen ítélet 119–124. pontjában kifejtett indokolásra utal vissza. Márpedig ez utóbbi 122. és 124. pontja, mivel lényegében kifejti, hogy a második fellebbező, annak ellenére, hogy lemondott a Yandex ügyvezető igazgatói és vezérigazgató-helyettesi tisztségéről, és a Yandex nevében már csak tanácsadói feladatot látott el, egy szervezeten keresztül továbbra is jelentős jogkörökkel rendelkezett a Yandexnél, és továbbra is e társaság közös vezetési csoportjának részét képezte, alátámasztják azt a következtetést, amelyre a Törvényszék az említett ítélet 126. pontjában jutott, és amely szerint e fellebbező megőrizte szoros kapcsolatait és befolyásolási képességét az említett társaságban. Ennélfogva nem állapítható meg, hogy ez utóbbi pont indokolása elégtelen lenne.

394 E körülmények között el kell utasítani a második fellebbező azon érvét, amely szerint a második megtámadott ítélet 126. pontja az indokolás e pontban hivatkozott elégtelensége következtében ténybeli pontatlanságot tartalmaz. Mindenesetre e fellebbező a jelen ítélet 158. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat követelményeivel ellentétben nem fejti ki, hogy miben áll e pontatlanság a Törvényszékhez benyújtott iratokra tekintettel.

395 A fenti indokokra tekintettel a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap első részének harmadik kifogását el kell utasítani.

c) C-111/24. P. sz. ügy

1) A felek érvei

396 A C-111/24. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására felhozott nyolcadik jogalapjával az ötödik fellebbező arra hivatkozik, hogy noha a Törvényszék már elismerte, hogy valamely személy nem szankcionálható a g) kritérium alapján olyan gazdasági tevékenység miatt, amellyel több hónappal az őt érintő korlátozó intézkedések elfogadása előtt felhagyott, e bíróság az ötödik megtámadott ítélet 129. és 130. pontjában megtagadta annak elismerését, hogy e fellebbező az Alfa Bankban fennálló részesedéseinek átruházásával a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusok elfogadása előtt befejezte a tevékenységét. A Törvényszék e megtagadást azzal indokolta, hogy az említett fellebbező által ezen átruházás megtörténtének bizonyítása érdekében benyújtott újságcikk nem volt kellően pontos, mivel nem jelölte meg sem az említett átruházás időpontját, sem az átvevő kilétét, és azt nem kísérte hivatalos dokumentum.

397 Az ötödik fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék ezáltal megsértette a tisztességes eljárás elvét, mivel túlzott és indokolatlan bizonyítási követelményeket támasztott vele szemben. Az új részvényesi szerkezet összetétele ugyanis külső kérdés, egy hivatalos dokumentum benyújtása felesleges és túlzott mértékű, és az átruházás időpontja egyértelműen megelőzi a fenntartásról szóló első vitatott jogi aktusok elfogadását. Ezenkívül a fegyveregyenlőség elvét az is sérti, hogy a Törvényszék más ügyekben elfogadta, hogy a Tanács ugyanazon forrásból származó újságcikkeket nyújtson be, mint amelyet az ötödik fellebbező első fokon benyújtott, ideértve annak megállapítását is, hogy a szankcionált személy már nem részvényese egy adott vállalkozásnak.

398 Az ötödik fellebbező továbbá azt állítja, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, mivel a Tanács megelégedett azzal, hogy kétségbe vonja az e fellebbező által benyújtott cikk és az e cikket közzétevő hírügynökség megbízhatóságát, anélkül

hogy e felülvizsgálat alá vetette volna azt a kérdést, hogy e tárgyban kiegészítő információkat kell-e szolgáltatni. Végül a Törvényszék megsértette a kontradiktórius eljárás elvét, mivel az ötödik fellebbező részesedései átruházásának kérdése nem képezte kontradiktórius vita tárgyát.

399 A Tanács úgy véli, hogy a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett nyolcadik jogalapot elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel az ötödik fellebbező e jogalappal valójában egy bizonyíték Bíróság általi felülvizsgálatát kívánja elérni. Az ügy érdemét illetően a Tanács vitatja az ötödik fellebbező érveinek megalapozottságát.

2) A Bíróság álláspontja

i) Az elfogadhatóságról

400 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 226. és 324. pontjában megállapítást nyert – egyrészt a Törvényszék által tett ténymegállapítások Bíróság általi felülvizsgálata többek között arra a kérdésre terjed ki, hogy tiszteletben tartották-e a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat, másrészt pedig, hogy a Törvényszék igazságszolgáltatási hatásköre terjedelmének figyelmen kívül hagyása olyan jogkérdés, amely fellebbezés keretében a Bíróság hatáskörébe tartozik.

401 Továbbá a Törvényszék által az előtte indított eljárások során tiszteletben tartandó tisztességes eljáráshoz való jog és annak velejárói, a fegyveregyenlőség elve és a kontradiktórius eljárás elvének állítólagos megsértése olyan jogkérdés, amely fellebbezés keretében a Bíróság hatáskörébe tartozik (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Bizottság kontra Landesbank Baden-Württemberg és ESZT ítélet, C-584/20 P és C-621/20 P, EU:C:2021:601, 56–77. pont; 2022. július 12-i Nord Stream 2 kontra Parlament és Tanács ítélet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 127. és 128. pont).

402 Végül, amennyiben e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket, továbbá a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít, az ilyen értékelés tehát – az elferdítés esetét kivéve – nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (lásd ebben az értelemben: 2018. november 29-i Bank Tejarat kontra Tanács ítélet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

403 A jelen ügyben az ötödik fellebbező lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a bizonyítási teherre és bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat, az igazságszolgáltatási jogkörének terjedelmét, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot, továbbá a fegyveregyenlőség és a kontradiktórius eljárás elvét. Márpedig az ilyen jogsértésekre alapított jogalapok főszabály szerint elfogadhatók a fellebbezés alátámasztására, a Bíróságnak a jelen ítélet 400. és 401. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatának megfelelően.

404 Ezzel szemben annyiban, amennyiben az ötödik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 130. pontjában úgy ítélte meg, hogy az e pontban vizsgált bizonyíték nem rendelkezik kellő bizonyító erővel, meg kell állapítani, hogy ez az érv a Bíróságnak a jelen ítélet 402. pontjában említett ítélkezési gyakorlata alapján elfogadhatatlan.

405 Ebből következik, hogy a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett nyolcadik jogalap kizárólag a jelen ítélet 403. pontjában kifejtett mértékben elfogadható.

ii) Az ügy érdeméről

406 Nyolcadik jogalapjával az ötödik fellebbező lényegében azt állítja, hogy az ötödik megtámadott ítélet 130. pontjában a Törvényszék megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát, a fegyveregyenlőség elvét, valamint a kontradiktórius eljárás elvét, továbbá figyelmen kívül hagyta a bírósági felülvizsgálatának terjedelmét az e fellebbező által első fokon benyújtott bizonyíték vizsgálata során.

407 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog az uniós jog egyik alapelve, amelyet immár a Charta 47. cikke rögzít. E jog követelményeinek való megfelelés érdekében az uniós bíróságoknak ügyelniük kell arra, hogy az előttük folyamatban lévő eljárásokban tiszteletben tartassák, és maguk is tiszteletben tartsák a kontradiktórius eljárás elvét, amely jogot biztosít az eljárásban részt vevő feleknek, hogy megismerjék az ellenérdekű fél által a bírósághoz benyújtott iratokat és észrevételeket, és azokat megvitassák. A tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó követelmények teljesítése érdekében ugyanis fontos, hogy a felek mind az olyan tényállási elemekről, mind pedig az olyan jogi elemekről tudomást szerezhessenek, amelyek az eljárás kimenete szempontjából meghatározóak, és megvitathassák azokat. Továbbá a fegyveregyenlőség elve, amely velejárója magának a tisztességes eljárás fogalmának, magával vonja, hogy kötelező észszerű lehetőséget biztosítani valamennyi félnek arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve a bizonyítékait is, amelyek alapján nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Bizottság kontra Landesbank Baden-Württemberg és ESZT ítélet, C-584/20 P és C-621/20 P, EU:C:2021:601, 56–59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. július 12-i Nord Stream 2 kontra Parlament és Tanács ítélet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 128. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

408 A jelen ügyben a Törvényszék előtti eljárás irataiból nem tűnik ki, hogy az ötödik fellebbezőt a tisztességes eljáráshoz való jog követelményeire tekintettel megfosztották volna attól a lehetőségtől, hogy megvitassa és alátámassza a Törvényszék által az ötödik megtámadott ítélet 130. pontjában megvizsgált bizonyítékot, és hogy ily módon teljesen előnytelen helyzetbe került volna a Tanáccsal szemben. Ez utóbbi ugyanis a Törvényszékhez benyújtott ellenkérelmében e bizonyíték pontatlanságára, és annak szükségességére hivatkozott, hogy azt olyan hivatalos dokumentummal egészítsék ki, amelyet az ötödik fellebbező a Törvényszékhez benyújtott válaszában észszerűen benyújthatott, amit ez utóbbi a fellebbezésében nem vitat. Ezenkívül a Törvényszék tárgyalást tartott, amelyen a fellebbező előadhatta a szóban forgó bizonyítékra vonatkozó érveit.

409 A fenti indokokra tekintettel a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett nyolcadik jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

F. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről és az ötödik jogalapról, a C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik kereseti kérelemről, a C-35/24 P. sz. ügy első jogalapjának ötödik részéről és a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról

1. A C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részéről és az ötödik jogalapról

1) Az első jogalap második részéről

i) A felek érvei

410 A második jogalap második részében, amelyet a jelen szakaszban a jelen ítélet 91. pontjában kifejtett megfontolásoknak megfelelően kell megvizsgálni, az első fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg az első megtámadott ítélet 66. és 89. pontjában, hogy a g) kritériummal érintett bevételeknek a gazdasági ágazatokból kell származniuk. Véleménye szerint ezek a bevételek csak az ezekben az ágazatokban működő vállalkozásokra vagy vezető üzletemberekre vonatkozhatnak. E tekintetben az első fellebbező emlékeztet arra, hogy az elsődleges uniós jognak és a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően korlátozó intézkedések csak akkor fogadhatók el valamely személlyel szemben, ha elegendő kapcsolat áll fenn a kifogásolt rendszer vagy helyzet között. Márpedig a g) kritérium keretében az ilyen kapcsolat csak akkor állapítható meg, ha a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személy maga – még ha csak az általa ellenőrzött vállalkozásokon keresztül közvetetten is – hozzájárul az Oroszországi Föderáció költségvetéséhez.

411 A Tanács vitatja az első fellebbező érveinek megalapozottságát.

ii) A Bíróság álláspontja

412 Ahogyan az lényegében a jelen ítélet 181., 276. és 291. pontjában kifejtett megfontolásokból kitűnik, a g) kritériummal érintett személyek kategóriája, vagyis a „vezető üzletemberek” valóban objektív kapcsolatban állnak az Oroszországi Föderációval azon célkitűzés tekintetében, hogy – amint azt a Törvényszék az első megtámadott ítélet 90. pontjában kifejtette, és amint arra a jelen ítélet 121. pontja emlékeztet – további nyomást gyakoroljanak az Oroszországi Föderációra, és növeljék az Oroszországi Föderációnak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseinek költségeit.

413 E körülmények között a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a g) kritériumot – ahogyan az az első megtámadott ítélet 66. pontjából és a jelen ítélet 125. pontjából kitűnik – úgy kell értelmezni, hogy az Oroszországi Föderáció kormánya számára biztosított jelentős bevételi forrásnak nem a vezető üzletemberektől kell származnia, hanem azokból a gazdasági ágazatokból, amelyekben azok tevékenységüket gyakorolják.

414 Ennélfogva a C-696/23. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap második részét el kell utasítani.

2) Az ötödik jogalapról

415 Ötödik jogalapjával az első fellebbező kijelenti, hogy megismétli az általa első fokon a vele szemben hozott korlátozó intézkedéseket megalapozó második kritérium, nevezetesen a többek között a 2014/145 határozat 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában előírt kritérium tekintetében hivatkozott valamennyi érvet arra az esetre, ha a Bíróság helyt adna a fellebbezésnek, hatályon kívül helyezné az első megtámadott ítéletet, és úgy határozna, hogy maga határoz a megsemmisítés iránti keresetről.

416 A Tanács úgy véli, hogy ezt a jogalapot el kell utasítani.

417 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az első fellebbező által a fellebbezésének alátámasztására felhozott ötödik jogalapot arra az esetre terjesztik elő, ha a Bíróság helyt adna a fellebbezésnek, és az e fellebbező által hivatkozott másik négy jogalap közül egy vagy több alapján megsemmisítené az első megtámadott ítéletet. Tekintettel arra, hogy e négy másik jogalap egyikének sem lehet helyt adni, az ötödik jogalapról nem szükséges határozni.

2. A C-704/23. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik kereseti kérelemről

418 Harmadik kereseti kérelmével a második fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság az EUMSZ 268. cikk alapján rendelje el azon nem vagyoni kár megtérítését, amely a vitatott jogi aktusok elfogadása következtében őt érte.

419 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 169. cikkének (1) bekezdése és 170. cikkének (1) bekezdése szerint a fellebbezésben foglalt kérelmeknek a Törvényszék határozata rendelkező részében szereplő döntésének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére, illetve a fellebbezés megalapozottnak nyilvánítása esetén arra kell irányulniuk, hogy a Bíróság adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek, kizárva minden új kérelmet.

420 Tekintettel arra, hogy a harmadik kereseti kérelem nem a Törvényszék által hozott második megtámadott ítélet rendelkező részében szereplő határozat egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére irányul, e kereseti kérelmet úgy kell érteni, hogy az arra az esetre vonatkozik, ha a Bíróság a fellebbezést megalapozottnak nyilvánítja. Márpedig azonkívül, hogy a második fellebbező által a fellebbezésének alátámasztására felhozott jogalapok egyikének sem lehet helyt adni, meg kell állapítani, hogy az említett kereseti kérelem mindenképpen elfogadhatatlan, mivel e fellebbező első fokon nem terjesztett elő a vitatott jogi aktusok elfogadása miatt őt ért nem vagyoni kár megtérítésére irányuló kérelmet.

3. A C-35/24. P. sz. ügy első jogalapjának ötödik részéről

421 Első jogalapjának ötödik részében a negyedik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a negyedik megtámadott ítélet 33., 59., 61. és 76. pontjában szereplő kijelentő mód használatával elferdítette a tényeket, amikor úgy ítélte meg, hogy e fellebbező még mindig az Uralchem tulajdonosa és elnök-vezérigazgatója volt, noha ezen ítélet kihirdetésének napján már nem töltötte be e társaság elnök-vezérigazgatói tisztségét.

422 A Tanács vitatja a negyedik fellebbező érvelésének megalapozottságát.

423 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a negyedik fellebbező nem fejti ki, hogy az ilyen elferdítés, még ha bizonyítást is nyerne, mennyiben lett volna hatással a negyedik megtámadott ítélet rendelkező részére.

424 Következésképpen a C-35/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalap ötödik részét el kell utasítani.

4. A C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról

a) A felek érvei

425 Első jogalapjának alátámasztása érdekében az ötödik fellebbező emlékeztet arra, hogy a vele szemben hozott korlátozó intézkedések a g) és d) kritériumon alapulnak. Azt is hangsúlyozza, hogy a Törvényszékhez benyújtott keresete mindkét kritériumra vonatkozott.

426 Ennek keretében az ötödik fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az ötödik megtámadott ítélet 134. és 135. pontjában megtagadta a d) kritériumra vonatkozó érveinek vizsgálatát, mivel úgy ítélte meg, hogy a g) kritérium alapján hozott korlátozó intézkedések megalapozottak és elegendőek voltak a vitatott jogi aktusok alátámasztására. Márpedig a Charta 47. cikkében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jog magában foglalja, hogy amennyiben valamely uniós jogi aktus különböző jogi alapokon nyugszik, a felperesnek jogában áll azt kérni, hogy az aktust legalább részben megalapozatlannak nyilvánítsák.

427 Ezenkívül, tekintettel arra, hogy a g) kritériumtól eltérően a d) kritérium olyan személyekre vonatkozik, akik támogatást nyújtanak az orosz döntéshozók részére, vagy akik általuk előnyökhöz jutnak, a jóhírnévhez való jog, amely a Charta 7. cikkében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához való jog részét képezi, magában foglalja, hogy az ötödik fellebbező a jóhírnevének helyreállítása érdekében kérhesse a Tanács által a d) kritérium tekintetében figyelembe vett indokok pontatlanságának megállapítását, még akkor is, ha a listára való felvétele a g) kritériumra tekintettel igazolt.

428 Ez annál is inkább így van, mivel a korlátozó intézkedések nem büntető jellegűek, hanem bizonyos, az Unió közös kül- és biztonságpolitikájával ellentétes helyzeteket támogató magatartásokat kívánnak módosítani. Márpedig, mivel egy hamisan megvádolt személy nem módosíthat egy olyan magatartást, amelyet fogalmilag soha nem tanúsított, a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia, hogy a Tanács által az ötödik fellebbezővel szemben a d) kritériumra tekintettel felhozott indokok helytállóak-e, vagy sem.

429 A Bizottság vitatja a fellebbező érvelésének megalapozottságát.

b) A Bíróság álláspontja

430 A Bíróság már kimondta, hogy a korlátozó intézkedések elfogadásáról szóló határozatok jogszerűségét illetően – tekintettel azok megelőző jellegére –, amennyiben az uniós bíróság úgy véli, hogy az említett indokok legalább egyike kellően pontos és konkrét, alá van támasztva, valamint hogy önmagában elegendő alapot képez e határozat alátámasztásához, az a körülmény, hogy a többi indok nem ilyen, nem igazolhatja az említett határozat megsemmisítését (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és

C-595/10 P, EU:C:2013:518, 130. pont; 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72. pont; 2018. november 29-i Bank Tejarat kontra Tanács ítélet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, 60. pont.

431 Nem vitatott, hogy az ötödik megtámadott ítélet 134. és 135. pontjában a Törvényszék ezen ítélkezési gyakorlatot alkalmazta annak megállapítása érdekében, hogy nem szükséges megvizsgálni az ötödik fellebbezővel szemben a d) kritérium alapján elfogadott korlátozó intézkedések megalapozottságát, mivel arra a következtetésre jutott, hogy ezen intézkedések a g) kritériumra tekintettel megalapozottak.

432 Az ötödik fellebbező állításával ellentétben az említett ítélkezési gyakorlat nem sérti a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog követelményeit, sem pedig – a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jog alkotóelemeként – a jóhírnévhez való jogot, amint ezeket az alapjogokat a Charta 47. és 7. cikke rögzíti.

433 Ugyanis először is a Bíróság már megállapította, hogy a korlátozó intézkedéseket előíró uniós jogi aktusok bírósági felülvizsgálatának terjedelme, ahogyan az ugyanezen ítélkezési gyakorlatból következik, igazságos egyensúlyt biztosít egyrészt a nemzetközi béke és biztonság megőrzése, másrészt pedig az érintett személy alapvető jogainak és szabadságainak védelme között. Közelebbről, a Bíróság ezen igazságos egyensúly keresése során pontosan figyelembe vette mind a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogot, mind pedig a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jóhírnévhez való jogát (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 130–134. pont).

434 Másodszor, bár nem zárható ki – ahogyan arra az ötödik fellebbező hivatkozik –, hogy a jóhírnév sérelmét illetően különbség van a g) kritériumon alapuló jegyzékbe vétel és a d) kritériumon alapuló jegyzékbe vétel között abban az értelemben, hogy az előbbi a személyek, szervezetek vagy szervek olyan kategóriáit fedi le, amelyek az utóbbival ellentétben nem állnak szükségszerűen kapcsolatban „a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozókkal”, ez nem változtat azon, hogy e fellebbezőt nem fosztották meg – pusztán amiatt, hogy sem a Törvényszék, sem a Bíróság a fellebbezés szakaszában nem határozott a d) kritérium alapján történő felvételének megalapozottságáról –, attól a lehetőségtől, hogy az e listára való felvétel miatt őt ért kár megtérítését kérje, következésképpen pedig attól, hogy hatékony bírósági jogorvoslathoz való joggal rendelkezzen.

435 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti, az EUMSZ 340. cikk második bekezdésén alapuló kereset önálló kereseti forma, amely a keresetek rendszerében saját funkciót tölt be, és sajátos tárgyára figyelemmel meghatározott feltételekkel vehető igénybe. Így az EUMSZ 268. cikknek és az EUMSZ 340. cikknek, valamint az Európai Unió Bírósága alapokmányának 46. cikkének együttesen értelmezett rendelkezései értelmében az olyan személy, mint az ötödik fellebbező, az e felelősség alapjául szolgáló tényállás bekövetkezésétől számított ötéves határidőn belül indíthat ilyen keresetet azon kár megtérítése érdekében, amelyek állítása szerint a valamely uniós jogi aktusban vele szemben előírt korlátozó intézkedések miatt őt érték, még akkor is, ha nem indított keresetet a neki kárt okozó, állítólagosan jogellenes jogi aktus megsemmisítése iránt, vagy ha a Törvényszék és a Bíróság nem hozott volna határozatot a különböző jegyzékbevételi kritériumokra vonatkozó valamennyi megsemmisítési jogalap tekintetében, feltéve, hogy a fellebbező nem ugyanazt az eredményt kívánja elérni, mint amellyel számára a megsemmisítés iránti kereset sikeressége járt volna, amelyet azonban elmulasztott határidőn belül előterjeszteni (lásd ebben az értelemben: 2019.

szeptember 5-i Európai Unió kontra Guardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet, C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672, 49–51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

436 Márpedig az ötödik fellebbező helyzetében, ez utóbbi feltétel akkor teljesülne, ha kártérítési keresetével nem a d) kritérium alapján előírt korlátozó intézkedések megsemmisítését, hanem a jóhírnév tekintetében állítólagosan amiatt bekövetkezett kár megtérítését kérné, hogy ezen intézkedéseket e kritérium alapján hozták meg.

437 Harmadszor, a jelen ítélet 430. pontjában említett ítélkezési gyakorlat a Törvényszék határozatai bírósági felülvizsgálatának logikájába is illeszkedik, ahogyan az a Bíróság eljárási szabályzatából következik.

438 E szabályzat 169. cikkének (1) bekezdése és 170. cikkének (1) bekezdése szerint a fellebbezésben foglalt kérelmeknek a Törvényszék határozata rendelkező részében szereplő döntésének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére, illetve a fellebbezés megalapozottnak nyilvánítása esetén arra kell irányulniuk, hogy a Bíróság adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek, kizárva minden új kérelmet.

439 Ebből következik, hogy a fellebbezésnek olyan jogalapokat kell tartalmaznia, amelyek a Törvényszék valamely határozatának jogi kifogásolására irányulnak, és hatással lehetnek e határozat rendelkező részére; ennek hiányában e jogalapokat hatástalannak kell nyilvánítani amiatt, hogy nem alkalmasak arra, hogy az e rendelkező részben szereplő döntés teljes vagy részleges hatályon kívül helyezését eredményezzék (lásd ebben az értelemben: 2000. szeptember 21-i EFMA kontra Tanács ítélet, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38. pont; 2011. június 9-i Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság ítélet, C-71/09 P, C-73/09 P és C-76/09 P, EU:C:2011:368, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

440 Ezen ítélkezési gyakorlat alapján a korlátozó intézkedések területén a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy mivel a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az érintett uniós jogi aktusban előírt jegyzékbevételi kritériumok valamelyike alapján elfogadott korlátozó intézkedések megalapozottak, hatástalannak kell nyilvánítani az arra alapított jogalapokat, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az ugyanezen aktusban előírt másik kritérium alapján elfogadott ezen intézkedések megalapozottságának értékelése során. Ugyanis, mivel a Törvényszék határozatának rendelkező része megalapozott, az ilyen téves jogalkalmazás, még ha bizonyítást nyerne is, nem vezethet a Törvényszék megtámadott ítéletének hatályon kívül helyezéséhez, sem pedig a fellebbező által vitatott jogi aktusok megsemmisítéséhez (lásd ebben az értelemben: 2018. november 29-i Bank Tejarat kontra Tanács ítélet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, 61. pont; 2025. augusztus 1-jei Timchenko kontra Tanács ítélet, C-702/23 P, EU:C:2025:605, 48. pont).

441 A fenti indokokra tekintettel a C-111/24. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot el kell utasítani.

V. Végkövetkeztetés

442 A fenti indokok összességére tekintettel a C-696/23. P., C-704/23. P., C-711/23. P., C-35/24. P. és C-111/24. P. sz. egyesített ügyekben benyújtott fellebbezéseket el kell utasítani.

VI. A költségekről

443 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

444 Az öt fellebbezőt, mivel pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeiken felül a Tanács részéről minden egyes ügyben felmerült költségek viselésére.

445 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. E rendelkezéseknek megfelelően a C-35/24. P. sz. ügyben a fellebbezési eljárásba beavatkozó Cseh Köztársaság és a Bizottság, valamint az elsőfokú eljárásban beavatkozó és a Bíróság előtti eljárásban részt vevő Lett Köztársaság maga viseli az említett ügyben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság a C-696/23. P., C-704/23. P., C-711/23. P., C-35/24. P. és C-111/24. P. sz. ügyeket az ítélethozatal céljából egyesíti.**

2) **A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.**

3) **Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy, Tigran Khudaverdyan, Viktor Filippovich Rashnikov, Dmitry Arkadievich Mazepin és German Khan a saját költségeiken felül kötelesek viselni az Európai Unió Tanácsa részéről az egyes egyesített ügyekben felmerült költségeket.**

4) **A Cseh Köztársaság, a Lett Köztársaság és az Európai Bizottság maguk viselik a C-35/24. P. sz. ügyben felmerült saját költségeiket.**

Aláírások